

ทรัพยากรสัตว์ภาคใต้

ทรัพยากร

สัตว์ภาคใต้

ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัติ แก้วประดับ อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ อ่างรัญวงค์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สันหทัย กลิ่นพิกุล ผู้อำนวยการสำนักงานประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักวิจัยและพัฒนาและประสานคณะทำงานเครือข่าย C-อพ.สธ. ภาคใต้ตอนล่าง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ศุภดิษฐ์ ประธานคณะทำงานเครือข่าย C-อพ.สธ. ภาคใต้ตอนบน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งรวิ จิตภักดี ผู้อำนวยการอุทยานพฤกษศาสตร์ อาจารย์สุธีระ ทองขาว มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
บรรณาธิการ	รองศาสตราจารย์ ดร.สันหทัย กลิ่นพิกุล ผู้อำนวยการสำนักงานประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
บรรณาธิการผู้ช่วย	นายสุพร เกื้อพิทักษ์ สำนักงานประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นางจีรังกานต์ ปักเข็ม อุทยานพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
จัดทำโดย	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
กองบรรณาธิการ	นายอาวุธ แก่นเพชร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ นายศักดิ์ดา ไบมิเด็น มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ นางรวมพร คงจันทร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ศิลปกรรมและรูปเล่ม	นายศักดิ์ดา ไบมิเด็น
พิมพ์	ครั้งที่ 1
พิมพ์ที่	บริษัท บลูอิมเมจ จำกัด
ปีที่พิมพ์	กันยายน 2564
จำนวนพิมพ์	2,000 เล่ม

ทรัพยากร

สัตว์ ภาคใต้

คำนำ

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ อุดมศึกษา วิจัย และนวัตกรรม (สป.อว.) ได้อนุมัติงบประมาณจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท ให้เครือข่าย C-อพ.สธ. ภาคใต้ตอนบน และเครือข่าย C-อพ.สธ. ภาคใต้ตอนล่าง ร่วมกัน จัดทำหนังสือ “ทรัพยากรสัตว์ภาคใต้” ซึ่งมุ่งเน้นไปที่สัตว์ในท้องถิ่นภาคใต้ ทั้งสัตว์เลี้ยง สัตว์ปีก และสัตว์น้ำที่หายาก และ/หรือ มีแนวโน้มที่จะสูญพันธุ์ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้ชุมชนและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องนำไปพิจารณาหาแนวทางการอนุรักษ์ พันธุ์ และ/หรือ ขยายพันธุ์ให้สัตว์เหล่านี้ให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต ซึ่งการจัดทำหนังสือครั้งนี้ นับเป็นกิจกรรมสนองพระราชดำริในโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่สำคัญอย่างยิ่ง

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในฐานะประธานเครือข่ายเพื่อพัฒนาอุดมศึกษาภาคใต้ตอนบน และภาคใต้ตอนล่าง ได้จัดให้มีการประชุมคณะทำงานร่วมกันเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๓ และได้มอบหมายให้สถาบันต่างๆ ที่เป็นสมาชิกเครือข่ายฯ ไปทำการรวบรวมข้อมูลทรัพยากรสัตว์ในพื้นที่ของสมาชิก โดยมีกำหนดแล้วเสร็จในเดือนธันวาคม ๒๕๖๓ จากนั้นก็จะนำข้อมูลดังกล่าวมารวมกันพิจารณาอีกครั้งเพื่อให้ถูกต้องแล้วจึงนำไปจัดพิมพ์เผยแพร่ต่อไป

เครือข่าย C-อพ.สธ. ภาคใต้ตอนบน และเครือข่าย-อพ.สธ. ภาคใต้ตอนล่าง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือ “ทรัพยากรสัตว์ภาคใต้” ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ชุมชนและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนบุคคลทั่วไป ที่มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และหวงแหนทรัพยากรของชาติและช่วยกันดูแลให้ทรัพยากรสัตว์ท้องถิ่นในภาคใต้ได้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืนตลอดไป

ลงชื่อ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัติ แก้วประดับ)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ลงชื่อ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ ชำรงธัญวงศ์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

สารบัญ

หน้า 13

นิวสปีชีส์

ค้างคาวจมูกหลอดบลาลา.....	14
ค้างคาวมงกุฎสามใบพัดเทาดำ.....	15
ค้างคาวแวมไพร์แปลงทองอารีย์.....	16
แมลงวันขายาวปากหนาแคระ.....	17
แมลงวันขายาวปากหนาสสมมาตร.....	18
แมลงวันขายาวปากหนาเดียวสี่ขา.....	19
แมลงวันขายาวปากหนาขนยาว.....	20
แมลงวันขายาวปากหนาจิว.....	21
แมลงวันขายาวปากหนาดินกระสวยเล็ก.....	22
แมลงวันขายาวปากหนาดินกระสวยใหญ่.....	23
แมลงวันขายาวปากหนาดินโล่นครศรี.....	24
แมลงวันขายาวปากหนาดินลั้งกาวิ.....	25
แมลงวันขายาวปากหนาหลากสี.....	26
แมลงวันขายาวปากหนาอาจารย์สิงโต.....	27
แมลงวันขายาวปีเตอร์อาจารย์จุฑามาส.....	28
แมลงหางดีดถ้ำลิรินธร.....	29
โรติเฟอร์.....	30
โรนน้ำกันหยัก.....	31

หน้า 32

แมลง/แมง

จักจั่นวงเขียว.....	33
จิ้งโกร่ง.....	34
ด้กแตงดำข้าวใบไม้แห้งยักษ์.....	35
ผีเสื้อกลางคืน.....	36
ผีเสื้อดงทองธรรมดา.....	37
ผีเสื้อดงทองปักษ์ใต้.....	38
ผีเสื้อดงทองป่าสูง.....	39
ผีเสื้อปีกค้างคาว.....	40
ผีเสื้อมอธตานกชุก.....	41
ผีเสื้อมอธพราหมณ์ยักษ์.....	42
ผีเสื้อรอนลมสีม่วง.....	43

ผีเสื้อสะพายฟ้า.....	44
ผีเสื้อหนอนกระท้อน.....	45
ผีเสื้อหางติ่งนางละเวง.....	46
ผีเสื้อหางติ่งสะพายเขียว.....	47
ผีเสื้อหางยาวตาเดียวปีกลายหยัก.....	48
ผีเสื้อเหยี่ยวหัวกะโหลก.....	49
มอธแต่มสีมาเลย์.....	50
แมงมุมเดวิด โบวี.....	51
แมงมุมหลังหนามเขาโจ้ง.....	52

หน้า 53

สัตว์น้ำ

กิ้งต๊กแตนเจ็ดสี.....	54
จ๊กจั่นทะเล.....	55
ปลากระโทง.....	56
ปลากัดทุ่ง.....	57
ปลาเขยงใบข้าว.....	58
ปลาจิ้มฟันจระเข้ปีศาจ.....	59
ปลาชิวช้างขวานใหญ่.....	60
ปลาดุกลำนัน.....	61
ปลาแปบขาวหางดำ.....	62
ปลาแปบหางดอก.....	63
ปลาผีเสื้อปากยาว.....	64
ปลาพลวงชมพู.....	65
ปลาสร้อยลูกกลัวย.....	66
ปลาหลดลาย.....	67
ปลาไหลริบบิ้น.....	68
ปูเขารามโรม.....	69
ปูเขาทินปูนทุ่งหว่า.....	70
ปูเขาทินปูนสตูล.....	71
ปูเจ้าฟ้า.....	72
ปูแดงระนอง.....	73
ปูน้ำตกหลังลาย.....	74

ปูภูเขาอาจารย์ไพบูลย์.....	75
ปูมดแดง.....	76
ปูลำห้วย.....	77
ปูแสมปีติวงศ์.....	78
ปูแสมภูเขา.....	79
ปูหินนครศรี.....	80
แม่หอบ.....	81
หอยชักตีน.....	82
หอยท้ายนา.....	83
หอยมือเสือ.....	84

หน้า 85

สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก

กบเขากลังตอง.....	86
กบเขากลังตองมลายู.....	87
กบชะง่อนผาใต้.....	88
กบทำสาร.....	89

กบนา.....	90
กบบัว.....	91
กบภูเขา.....	92
กบแรด.....	93
กบลายหินใต้.....	94
กบวักเล็ก.....	95
กบวักใหญ่.....	96
กบหนอง.....	97
กบหลังลายเฉียง.....	98
กบหัวขาปุมได้.....	99
กบอ่องมลายู.....	100
กบอ่องเล็ก.....	101
เขียดทราย.....	102
เขียดลั่น.....	103
คางคกแคระ.....	104
คางคกหัวเขาช้าง.....	105
คางคกหัวระนอง.....	106

จงโคร่ง.....	107
ปาดเขียวตีนแดง.....	108
ปาดตะปุมผิวเรียบ.....	109
ปาดใต้.....	110
ปาดลายเลอะใต้.....	111
ปาดหูดำ.....	112

อิงกรายจุมูกแหลม.....	113
อิงกรายท้องลาย.....	114
อิงกรายลายจุด.....	115
อิงกรายลายเลอะ.....	116
อิงกรายหัวมน.....	117
อิงข้างดำ.....	118
อิงแมนทีย์.....	119
อิงแม่หนาว.....	120

หน้า 121

สัตว์เลื้อยคลาน

กิ้งก่าแก้วใต้.....	122
กิ้งก่าเขานัน.....	123
กิ้งก่าเขานามภูเกิด.....	124
กิ้งก่าเขียวหูดำ.....	125
กิ้งก่าดงคิ้วสัน.....	126
กิ้งก่าดงตาสีฟ้า.....	127
กิ้งก่าดงใหญ่.....	128
กิ้งก่าบินคอสีส้ม.....	129
กิ้งก่าบินใหญ่.....	130
กิ้งก่าพระอินทร์.....	131
งูกันขบ.....	132
งูกาบหมากหางนิล.....	133
งูแก้วหางแดง.....	134
งูเขียวดงลาย.....	135
งูเขียวตุ๊กแก.....	136
งูเขียวบอน.....	137
งูเขียวหัวจิ้งจกมลายู.....	138

งูเขียวหางไหม้ท้องเขียวได้.....139
งูเขียวหางไหม้ภูเก็ต.....140
งูควนขนุน.....141
งูคุด.....142
งูดงคาทอง.....143
งูเถา.....144
งูทางมะพร้าวลายขีด.....145
งูปล้องฉนวนกินงู.....146
งูปล้องฉนวนบอร์เนียว.....147
งูปล้องฉนวนอินเดีย.....148
งูปล้องทอง.....149
งูปาล์ม.....150
งูบี๊แก้วเกาะพะงัน.....151
งูลายสอจุดขาว.....152
งูสายม่านแดงหลังลาย.....153

งูสายม่านพระอินทร์ใต้.....154
งูสายม่านหลังทอง.....155
งูสิงทอง.....156
งูแสงอาทิตย์.....157
งูแล้หางม้า.....158
งูทลามปากเป็ด.....159
งูหัวจิ้งจกลายกระ.....160
งูทางแถมใต้.....161
จิ้งจกดินระนอง.....162
จิ้งจกนิ้วยาวกัมพล.....163
จิ้งจกนิ้วยาวคลองนาคา.....164
จิ้งจกนิ้วยาวจุดคู่.....165

จิ้งจกนิ้วยาวเกาะตะรุเตา.....166
จิ้งจกนิ้วยาวท่าชนะ.....167
จิ้งจกนิ้วยวนนิยมวัน.....168
จิ้งจกนิ้วยาวพังงา.....169
จิ้งจกนิ้วยาวภูเก็ต.....170

จิ้งจกนิ้วยาวลานสกา.....	171
จิ้งจกนิ้วยาวสตุล.....	172
จิ้งจกนิ้วยาวหมอสูเมธ.....	173
จิ้งจกนิ้วยาวอาจารย์ธัญญา.....	174
จิ้งจกนิ้วยาวเกาะอาดัง-ราวี.....	175
ตุ๊กกายคอขวัน.....	176
ตุ๊กกายโคนนิ้วติด.....	177
ตุ๊กกายถ้ำสตุล.....	178
ตุ๊กกายถ้ำสนุก.....	179
ตุ๊กกายถ้ำสุราษฎร์.....	180
ตุ๊กกายเท้าแสนปม.....	181
ตุ๊กกายภูเก็ต.....	182
ตุ๊กกายระนอง.....	183
ตุ๊กกายลายจุด.....	184
ตุ๊กกายลายสีซีด.....	185
ตุ๊กกายหมอนูสง.....	186

ตุ๊กแกปลาจุด.....	187
ตุ๊กแกลายจุดคู่.....	188
ตุ๊กแกสีเทา.....	189
เต่ากระ.....	190
เต่ากระอาน.....	191
เต่าจักร.....	192
เต่าตนุ.....	193
เต่าเหลือง.....	194
แย้ใต้.....	195

หน้า 196

สัตว์ปีก

นกเค้าแดง.....	197
นกเค้าหน้าปากขาว.....	198
นกเงือกหัวแรด.....	199
นกเงือกหัวหงอก.....	200
นกขาปีไหน.....	201
นกนางแอ่นแปซิฟิก.....	202
นกหัว.....	203
นกอีโก้ง.....	204
เป็ดหงส์.....	205
เหยี่ยวทองอินน้ำตาลทองขาว.....	206

สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

กระจงเล็ก.....	208
กระจอน.....	209
กระแตใต้.....	210
กระตัง.....	211
กระรอกปลายหางดำ.....	212
กระรอกหน้ากระแต.....	213
กวางป่า.....	214
ค้างคาวจมูกหลอดมลายู.....	215
ค้างคาวหน้ายักษ์กุ่มภกรรณ.....	216
ค้างแวนถิ่นใต้.....	217
พญากระรอกดำ.....	218
พญากระรอกเหลือง.....	219
พะยูน.....	220
พังพอนกินปู.....	221
เม่นใหญ่.....	222
ลิงลมใต้.....	223

ลิงเสน.....	224
ลิงแสม.....	225
โลมาหลังโหนก.....	226
สมเสร็จ.....	227
หนูขนสั้นปลายหางฟู.....	228
หนูควาย.....	229
หนูปามาเลย์.....	230
หนูเหม็น.....	231
หมูหริ่ง.....	232
อีเห็นข้างลาย.....	233
บรรณานุกรม.....	234

ນວກປາສັດ

ค้างคาวจมูกหลอดบala

ชื่อท้องถิ่น

ค้างคาวจมูกหลอดบala

ชื่อสามัญ

Bala tube-nosed Bat

ชื่อวิทยาศาสตร์

Murina balaensis Soisook, Karapan, Satasook & Bates, 2013

ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยอยู่ในป่าดิบชื้นที่ราบต่ำ เชื่อว่าเกาะนอนตามโพรงไม้ขนาดเล็กหรือใบไม้แห้ง แต่ยังไม่พบบลูมเนซัด บินหากินได้เรื้อนยอดในป่ารก หลบหลีกสิ่งกีดขวางในที่รกๆ ได้ดีมาก กินแมลงขนาดเล็กเป็นอาหาร จัดเป็น สัตว์เฉพาะถิ่นของไทย (endemic species) และพบได้เฉพาะในป่าบala จังหวัดนราธิวาส ภาคใต้ ตอนล่างของไทยเท่านั้น (แต่เชื่อว่าหากมีการตรวจสอบตัวอย่างจากมาเลเซีย เป็นไปได้สูงมากที่จะพบ ค้างคาวชนิดนี้ได้ในมาเลเซียด้วยเช่นกัน)

สถานภาพตามกฎหมายไทย : อยู่ระหว่างการเสนอเพิ่มเข้าในบัญชีสัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงขั้นวิกฤติต่อการสูญพันธุ์ (Critically endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ทั้ง IUCN Red List และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดให้ค้างคาวจมูกหลอดบalaอยู่ในสถานภาพ “ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง” หรือ “Critically Endangered (CR)” ค้างคาวชนิดนี้เป็นค้างคาวป่าที่มีความชุกชุมค่อนข้างน้อย และมีถิ่นอาศัยเป็นป่าดิบชื้นที่ราบต่ำ ซึ่งมีโอกาสถูกบุกรุกทำลายอย่างง่ายดาย

ค้างคาวมงกุฎสามใบพัดเทาดำ

ชื่อท้องถิ่น ค้างคาวมงกุฎสามใบพัดเทาดำ

ชื่อสามัญ Francis's Woolly Horseshoe Bat

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Rhinolophus francisi thailandicus* Soisook, Struebig, Bates & Miguez, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยอยู่ในป่าดิบชื้น เชื่อว่าเกาะนอนตามโพรงไม้หรือซอกหิน แต่ยังไม่มีความชัดเจน หากินในช่องว่างใต้เรือนยอดในป่ารก เป็นชนิดที่หายาก พบได้ในมาเลเซีย อินโดนีเซีย (เกาะบอร์เนียว) ไทย และเวียดนาม ชนิดย่อยที่พบในไทยชื่อ *Rhinolophus francisi thailandicus* จัดเป็นชนิดย่อยที่เป็นสัตว์เฉพาะถิ่นของไทย และพบเพียงตัวอย่างเดียว ครั้งเดียวเท่านั้นที่ จังหวัดราชบุรี

สถานภาพตามกฎหมายไทย : อยู่ระหว่างการเสนอเพิ่มเข้าในบัญชีสัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ค้างคาวชนิดนี้พบทั้งหมดจากตัวอย่างเพียง 6 ตัวเท่านั้น จึงยังมีข้อมูลน้อยมาก แต่เชื่อว่าเป็นค้างคาวที่แม้จะกระจายกว้างแต่มีความชุกชุมน้อย และเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ เนื่องจากพื้นที่อาศัยคือป่ากำลังถูกเปลี่ยนแปลงสภาพอย่างรวดเร็ว

ค้างคาวแวมไพร์แปลงทองอารีย์

ชื่อท้องถิ่น ค้างคาวแวมไพร์แปลงทองอารีย์
ชื่อสามัญ Thongaree's Disc-nosed Bat
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Eudiscoderma thongareeae* Soisook, Prajakjitr, Karapan, Francis & Bates, 2015

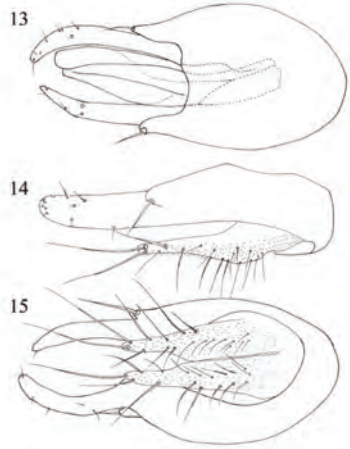
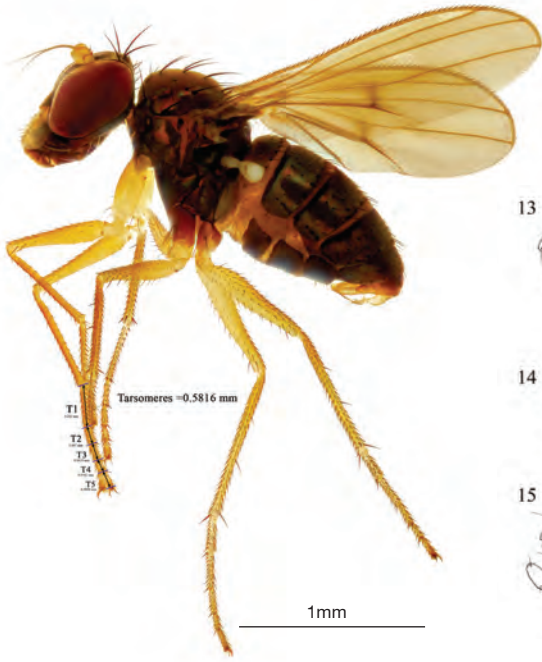
ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยเกาะนอนในโพรงไม้ขนาดใหญ่ กินด้วงขนาดใหญ่เป็นอาหาร หากินในป่าดิบชื้นตามช่องว่างใต้เรือนยอดในป่าหรือขอบป่า จัดเป็นสัตว์เฉพาะถิ่นของไทย (endemic species) และพบได้เฉพาะในป่าบาลา จังหวัดนราธิวาส ภาคใต้ตอนล่างของไทยเท่านั้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : อยู่ระหว่างการเสนอเพิ่มเข้าในบัญชีสัตว์ป่าคุ้มครอง

ข้อมูลเพิ่มเติม : ทั้ง IUCN Red List และสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดให้ค้างคาวแวมไพร์แปลงทองอารีย์อยู่ในสถานภาพ “ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง” หรือ “Critically Endangered (CR)” มีการพบค้างคาวชนิดนี้เพียงสามครั้งในรอบ 15 ปี ในพื้นที่แคบ ๆ เท่านั้นในป่าบาลา จึงเชื่อได้ว่าค้างคาวชนิดนี้มีความชุกชุมน้อยมาก และเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์เนื่องจากสูญเสียถิ่นที่อยู่อาศัย

แมลงวันขายาวปากหนาแคะ

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ แมลงวันขายาวปากหนาแคะ

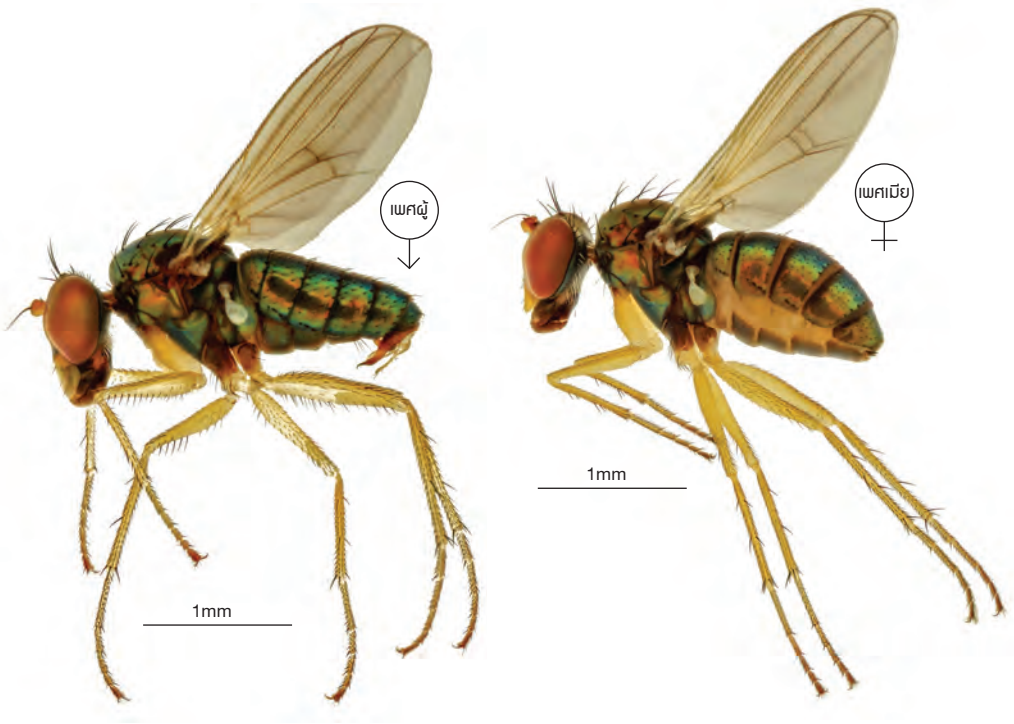
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Thinophilus minutus* Samoh, Boonrotpong & Grootaert, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยตามพื้นที่ดินเลนของป่าชายเลนปลูกใหม่ในคาบสมุทรไทย บริเวณมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จังหวัดปัตตานี และแอ่งน้ำกร่อยบนเกาะพระทอง จังหวัดพังงา

สถานภาพ : พบเจอไม่บ่อยและยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงวันขยาวกลุ่มขนาดเล็ก โดยมีขนาดลำตัวเพียง 2.4 มิลลิเมตร หนวดทุกปล้องมีสีเหลือง ส่วน coxa ของขาคู่หน้าสุดสีเหลือง แต่ศูนย์กลางและคู่ท้ายจะเป็นสีน้ำตาลคล้ำจนกระทั่งดำ

แมลงวันขายาวปากหน้าอสมมาตร

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ แมลงวันขายาวทางทะเล

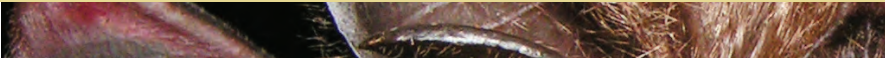
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Thinophilus inaequalis* Samoh, Boonrotpong & Grootaert, 2015

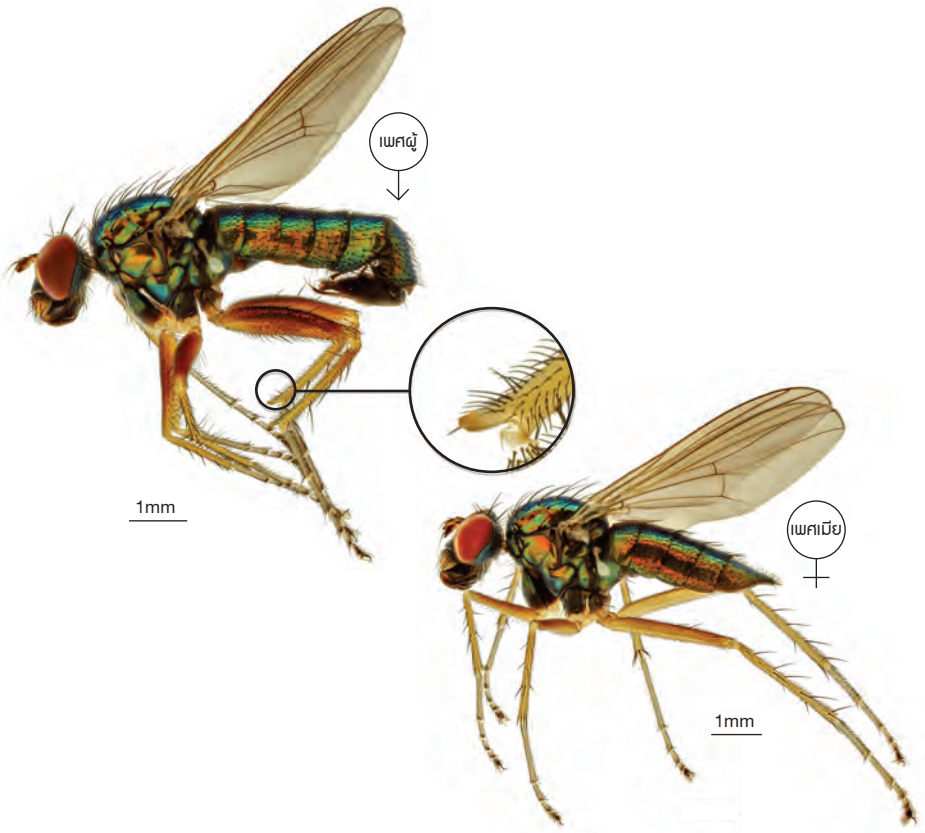
ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบอาศัยบริเวณแอ่งน้ำกร่อยบนเกาะพระทอง จังหวัดพังงา

สถานภาพ : พบเฉพาะถิ่น (endemic) ไม่บ่อย และยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงวันขายาวกลุ่มปากหนาขนาดเล็กชนิดใหม่ของโลก มีขนาดลำตัวเพียง 2.4 มิลลิเมตร ว่องไวในเวลากลางวัน มักหากินตามเนินดินทรายชื้นของแอ่งน้ำกร่อยบนเกาะพระทอง ปัจจุบันมีรายงานพบแมลงวันขายาวชนิดนี้บนเกาะพระทอง จังหวัดพังงาเท่านั้น

แมลงวันขायาวปากหนาเดือยสีชา

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

แมลงวันขायาวปากหนาเดือยสีชา

ชื่อวิทยาศาสตร์

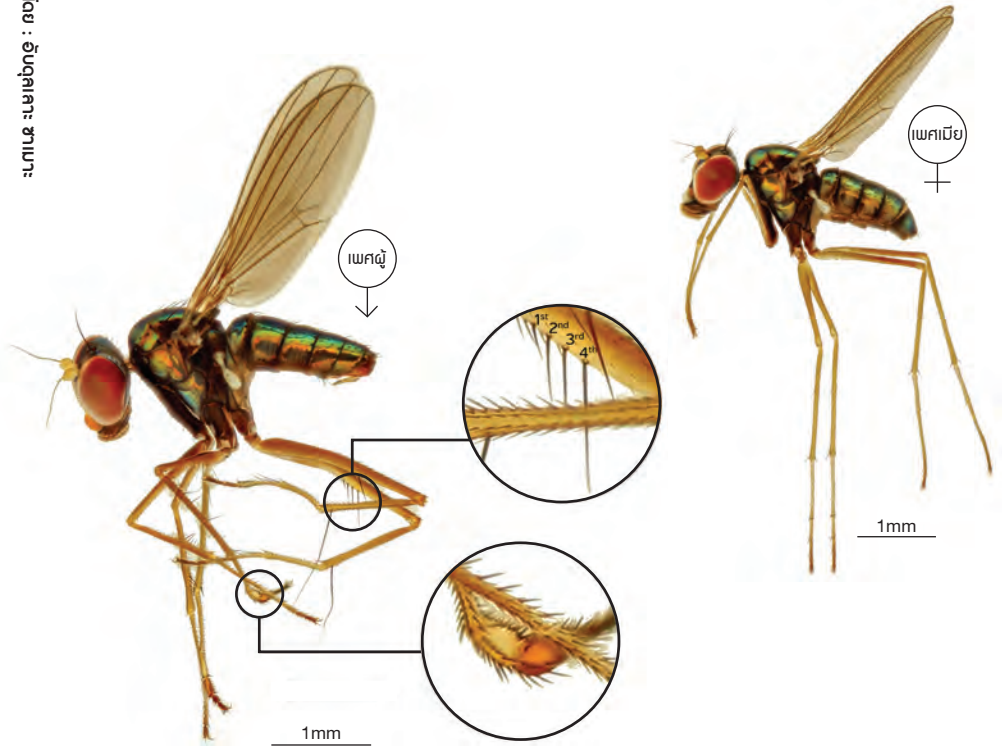
Thinophilus plektron Samoh, Boonrotpong & Grootaert, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบอาศัยตามดินเลนป่าชายเลนบริเวณท่าเทียบเรือประมงชาวบ้าน

สถานภาพ : พบเฉพาะถิ่น (endemic) เจอได้ไม่บ่อยและยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงวันขायาวกลุ่มปากหนาขนาดกลางชนิดใหม่ของโลก มีขนาดลำตัวประมาณ 7 มิลลิเมตร รูปร่างภายนอกมีความแตกต่างจากกลุ่มเครือญาติแมลงวันขायาวปากหนาชนิดอื่น ๆ ที่เด่นชัด คือส่วนปลายสุดของ tibia ของขาคู่หลัง ยึดยาวดูคล้ายเดือย มีสีตาลอ่อนจนกระทั่งเหลือง ตามข้อมูลปัจจุบันพบอาศัยตามดินเลนปนทรายของป่าชายเลนชั้นในติดแผ่นดินใหญ่ บริเวณท่าเทียบเรือประมงชาวบ้าน คลองชะนูด อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนองเท่านั้น

แมลงวันชยาวปากหนาขนยาว

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ แมลงวันชยาวปากหนาขนยาว

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Thinophilus subapicalis* Samoh, Boonrotpong & Grootaert, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยตามเนินดินป่าชายเลน มีรังเงาจากไม้ป่าชายเลนปกคลุมเป็นส่วนใหญ่

สถานภาพ : พบเฉพาะถิ่น (endemic) เจอได้ไม่บ่อยและยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงวันชยาวกลุ่มปากหนาขนาดเล็กชนิดใหม่ของโลก มีขนาดลำตัว 3.2 มิลลิเมตร แม้รูปพรรณภายนอกอาจจะดูคล้ายชนิดที่เคยมีรายงานมาก่อนหน้านี้จากป่าชายเลนจังหวัดสตูล (*Thinophilus superbis*) แต่ชนิดนี้มีลักษณะเท้ากลางส่วนท้ายโป่งพอง สีน้ำตาลอ่อนเป็นลักษณะเฉพาะชนิด ซึ่งไม่ปรากฏในชนิดใด ๆ ที่เคยรายงานมา และที่สำคัญยังปรากฏเส้นขนยาวมากบริเวณเท้าหลังสุดและสังเกตเห็นได้ชัด นอกจากนี้สามารถพบเจอแมลงวันชยาวชนิดนี้จากป่าชายเลนคลองในทงบ บ้านท่าด่าน อำเภอเมือง จังหวัดพังงาเพียงที่เดียวเท่านั้น

แมลงวันชยาวปากหนาจิ๋ว

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

แมลงวันชยาวปากหนาจิ๋ว

ชื่อวิทยาศาสตร์

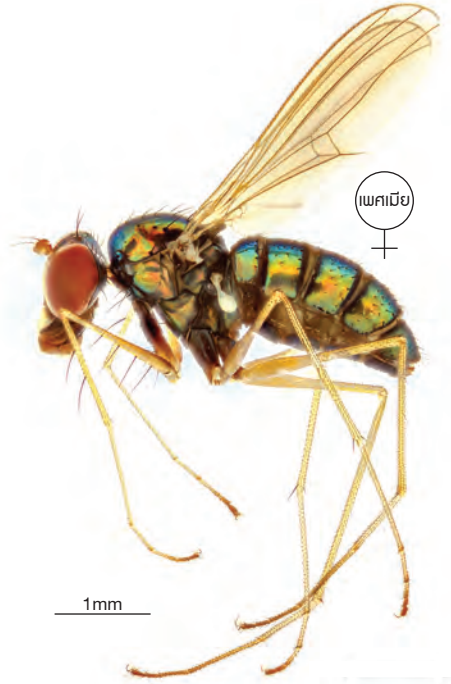
Thinophilus parvulus Samoh, Boonrotpong & Grootaert, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบอาศัยตามดินเลนป่าชายเลนงอก เป็นป่ารุ่นสองที่ปลูกทดแทน มีแสงแดดส่องรำไร

สถานภาพ : พบไม่บ่อยและยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงวันชยาวกลุ่มปากหนาชนิดใหม่ของโลกที่เล็กที่สุดของสกุลนี้ มีความยาวลำตัวเพียง 1.8 มิลลิเมตร ปัจจุบันมีรายงานสำรวจพบจากสองประเทศเท่านั้น คือ ประเทศไทย บริเวณป่าชายเลนภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี จังหวัดปัตตานีเพียงที่เดียว และป่าชายเลนในประเทศสิงคโปร์

แมลงวันชಾಯาวปากหนาตีนกระสวยเล็ก

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ แมลงวันชಾಯาวปากหนาตีนกระสวยเล็ก

ชื่อวิทยาศาสตร์

Thinophilus spinatus Samoh, Boonrotpong & Grootaert, 2015

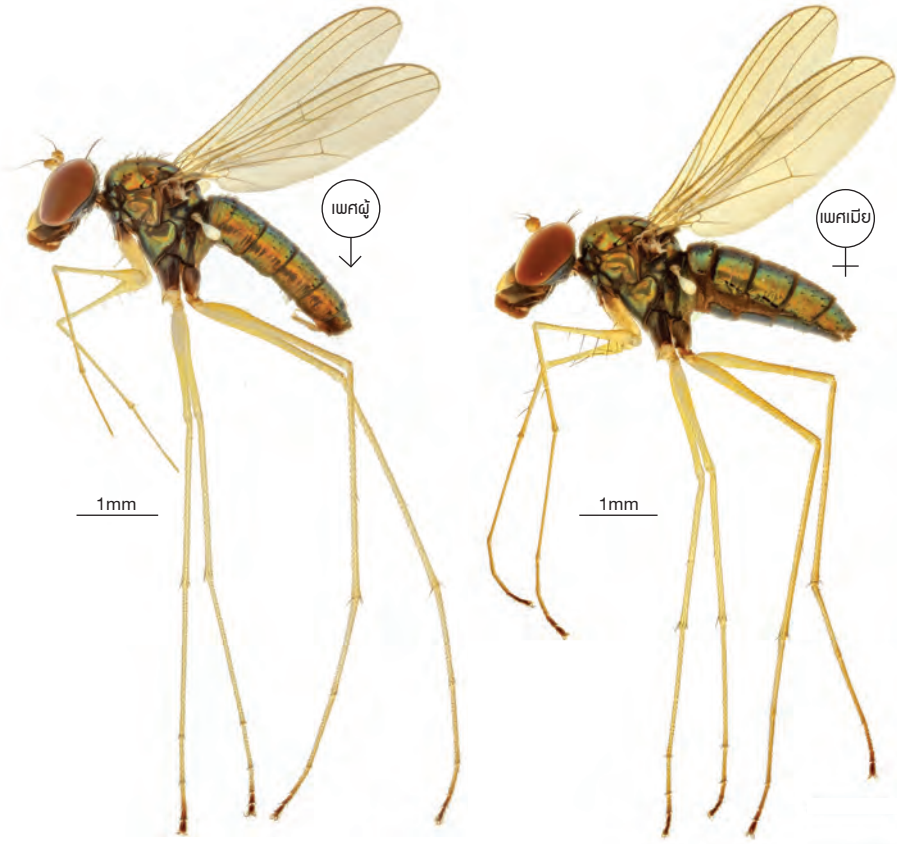
ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบอาศัยตามดินเลนป่าชายเลน ที่มีแสงแดดส่องรำไร

สถานภาพ : พบไม่บ่อยและยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงวันชಾಯาวกลุ่มปากหนาชนิดใหม่กลุ่มขนาดกลาง มีความยาวลำตัว 4.3 มิลลิเมตร ปัจจุบันมีรายงานสำรวจพบในป่าชายเลนที่ค่อนข้างสมบูรณ์และมีการรบกวนต่ำ จากสองประเทศเท่านั้น ได้แก่ ป่าชายเลนบางพัฒนา อำเภอมะนัง จังหวัดพังงาของประเทศไทย และป่าชายเลนบน PULAU SARIMBUN ประเทศสิงคโปร์

แมลงวันขายาวปากหนาตีนกระสวยใหญ่

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

แมลงวันขายาวปากหนาตีนกระสวยใหญ่

ชื่อวิทยาศาสตร์

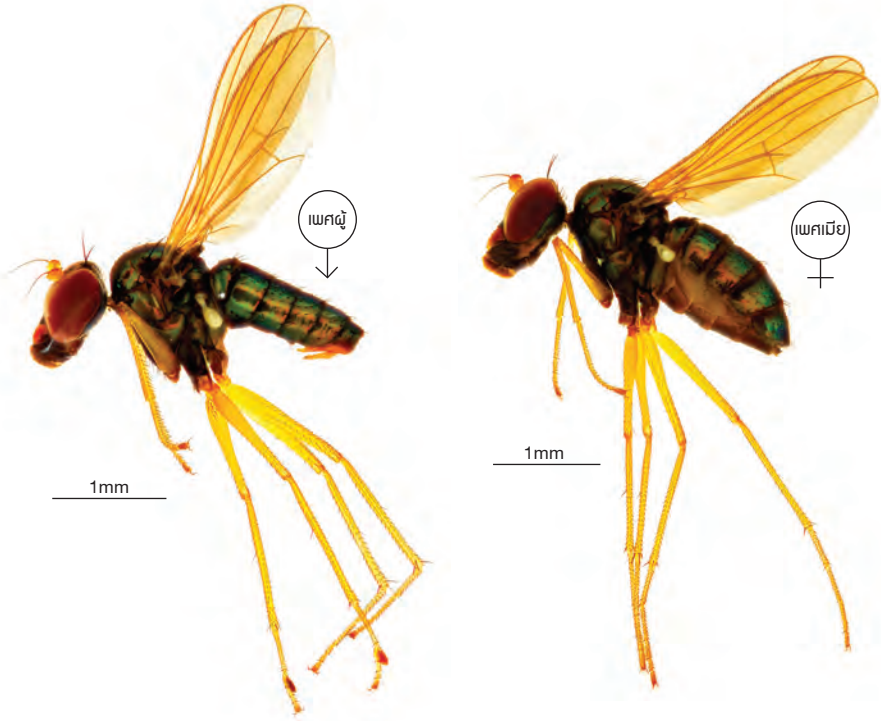
Thinophilus spinatoides Samoh, Boonrotpong & Grootaert, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบอาศัยตามดินเลนป่าชายเลน ที่มีแสงแดดส่องรำไร

สถานภาพ : พบเฉพาะถิ่น (endemic) ไม่บ่อยและยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพทางอนุรักษณ์

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงวันขยาวกลุ่มขนาดกลางที่มีความยาวลำตัวประมาณ 4.5 มิลลิเมตร ลักษณะที่โดดเด่นและแตกต่างจากชนิดอื่น ๆ มีดังต่อไปนี้ ขามีสีเหลืองเรียวยาวดูคล้ายกระสวยและค่อย ๆ พองออกทางด้านท้าย มีเส้นขนแข็งเรียงตัวอย่างเป็นระเบียบประมาณ 4-5 เส้นตรงบริเวณ femur ของขาคู่หน้าสุด นอกจากนี้ยังมีเส้นขนเรียวยาวจำนวน 1 เส้น ปรากฏตรงบริเวณ tarsomere ของขาคู่หน้าสุด ตามข้อมูลปัจจุบันมีรายงานจากป่าชายเลนบ้านบากันโต๊ะทิด อำเภอละงู จังหวัดสตูลเท่านั้น แต่คาดว่าน่าจะเจอได้อีกในป่าชายเลนกลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน

แมลงวันชยาวปากหน้าตีนโล้นครศรี

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ แมลงวันชยาวปากหน้าตีนโล้นครศรี

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Thinophilus parmatoides* Samoh, Boonrotpong & Grootaert, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบอาศัยตามเนินดินทรายปนกรวดในป่าชายเลนและมักติดแผ่นดินใหญ่

สถานภาพ : พบได้ไม่บ่อยและยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงวันชยาวขนาดเล็กค่อนข้างชนิดใหม่ของโลก ลำตัวมีความยาวประมาณ 2.6 มิลลิเมตร ลักษณะที่โดดเด่นของแมลงวันชยาวชนิดนี้ ได้แก่ ปรากฏโครงสร้างคล้ายรูปโล่ตรงบริเวณปลาย tarsomere ของขาคู่กลาง และยังมีกลุ่มขนขนาดเล็กดูคล้ายหนามจำนวน 10 เส้น เรียงตัวบริเวณฐานด้านท้องของ femur ของขาคู่กลาง ปัจจุบันพบกระจายทั้งฝั่งอ่าวไทย (ป่าชายเลนบ้านไก่อังเค็ง อำเภอบางขัน จังหวัดนครศรีธรรมราช) และฝั่งอันดามัน (ป่าชายเลนตำบลกำแพง อำเภอละงู จังหวัดสตูล)

แมลงวันขायาวปากหนาถิ่นลังกาวี

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ แมลงวันขायาวปากหนาถิ่นลังกาวี

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Thinophilus langkawensis* Samoh, Boonrotpong & Grootaert, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบบริเวณป่าชายเลนที่ติดอยู่กับชายหาดและทะเลเปิด

สถานภาพ : พบได้ไม่บ่อยและยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงวันขायาวขนาดกลางค่อนข้างใหญ่ชนิดใหม่ของโลก ลักษณะเด่นของแมลงวันขायาวชนิดนี้คือ ลำตัวค่อนข้างใหญ่ ยาวประมาณ 6.2-6.4 มิลลิเมตร มีสีเขียวอมทอง หนวดทุกส่วนจะเหลือง ส่วน male hypopygium จะอยู่แนบชิดกับท้องและยึดยาวมากกว่าครึ่งหนึ่งของความยาวลำตัว แมลงวันขायาวชนิดนี้สำรวจเจอครั้งแรกบริเวณชายหาดเกาะลังกาวี ประเทศมาเลเซีย สำหรับประเทศไทยพบอาศัยที่เกาะตะรุเตา จังหวัดสตูล และเกาะพระทอง จังหวัดพังงา

แมลงวันชยาวปากหนาหลากสี

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ แมลงวันชยาวปากหนาหลากสี

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Thinophilus variabilis* Samoh, Boonrotpong & Grootaert, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

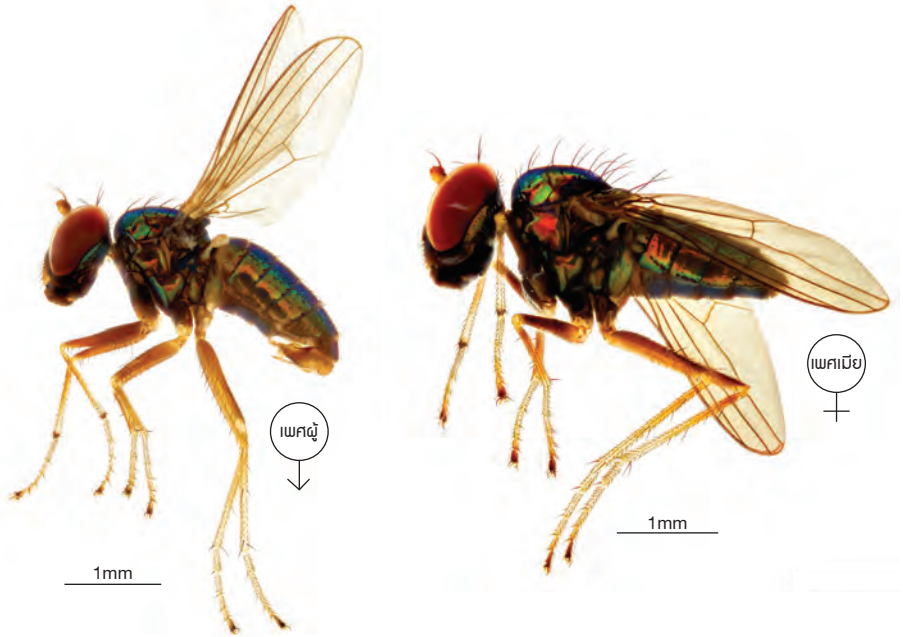
อาศัยในป่าชายเลนทั่วไป ทั้งที่ถูกและไม่ถูกรบกวนด้วยกิจกรรมของมนุษย์ในคาบสมุทรไทย

สถานภาพ : พบได้ไม่บ่อยและยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงวันชยาวชนิดใหม่ของโลก ลำตัวขนาดเล็กค่อนกลาง ความยาวลำตัวประมาณ 2.7 มิลลิเมตร ปีกสีน้ำตาลจาง ขาคู่หน้าสีเหลืองกระทั้งสีน้ำตาลเหลือง บริเวณแข้งขา คู่หน้ามีเส้นขนแข็งดูคล้ายหนาม แม้สามารถพบได้จากป่าชายเลนทั่ว ๆ ไป ทั้งที่ไม่ถูกรบกวน และถูกรบกวน แต่พบไม่กี่พื้นที่ของคาบสมุทรไทย เช่น ป่าชายเลนแหลมโพธิ์ อำเภหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ทำเทียบเรือประมงชาวบ้านของบ้านเหนือนี้ ตำบลพุมเรียง อำเภไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี

แมลงวันชยาวปากหนาอาจารย์สิงโต

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

แมลงวันชยาวปากหนาอาจารย์สิงโต

ชื่อวิทยาศาสตร์

Thinophilus boonrotpongi Samoh, Boonrotpong & Grootaert, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบตามดินโคลนเลนของป่าชายเลนที่มีแสงแดดส่องเต็มที่

สถานภาพ : พบได้บ่อยและยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงวันชยาวชนิดใหม่ของโลก มีลักษณะที่โดดเด่นคือ ลำตัวมีสีเขียวอมทอง เป็นแมลงวันชยาวกลุ่มขนาดกลาง มีความยาวลำตัวประมาณ 3.5 มิลลิเมตร บริเวณ coxa ปรากฏกลุ่มเส้นขนสีขาว ยาว และมีการเรียงตัวกันอย่างเป็นระเบียบ ส่วนบริเวณปลายสุดของ tibia สีค่อนข้างซีดจาง และปรากฏแต้มสีดำร่วมด้วย และบริเวณปลายสุดของ tarsomere จะปรากฏแต้มจุดสีดำ นอกจากนี้สามารถพบเจอแมลงวันชยาวชนิดนี้จากป่าชายเลนฝั่งทะเลอันดามันเท่านั้น

แมลงวันชยาวปีเตอร์อาจารย์จุฑามาศ

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ แมลงวันชยาวปีเตอร์อาจารย์จุฑามาศ

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Ngirhaphium chutamasae* Samoh, Boonrotpong & Grootaert, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบตามโคลนเลนของป่าชายเลนติดทะเลเปิด แสงส่องเต็มที่

สถานภาพ : พบได้ไม่บ่อย หายาก (rare) และเจอเฉพาะถิ่น (endemic) และยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพทางการอนุรักษ์

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงวันชยาวขนาดใหญ่ ลำตัวสีเขียวอมน้ำเงิน หนวดหนาและใหญ่ พบในป่าชายเลนที่ติดกับทะเลเปิด หรือคลองป่าชายเลนชั้นในที่พื้นที่ดินเลนกว้างเมื่อน้ำทะเลลดลงสูงสุด เป็นชนิดที่เจอเฉพาะถิ่น (endemic species) หายาก และปรากฏตัวไม่บ่อยตามข้อมูลปัจจุบันมีรายงานสำรวจพบจากหน่วยวิจัยป่าชายเลนท่ามะดะลัง จังหวัดสตูลเท่านั้น

แมลงหางดีดถ้ำสิรินธร

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

แมลงหางดีดถ้ำสิรินธร

ชื่อวิทยาศาสตร์

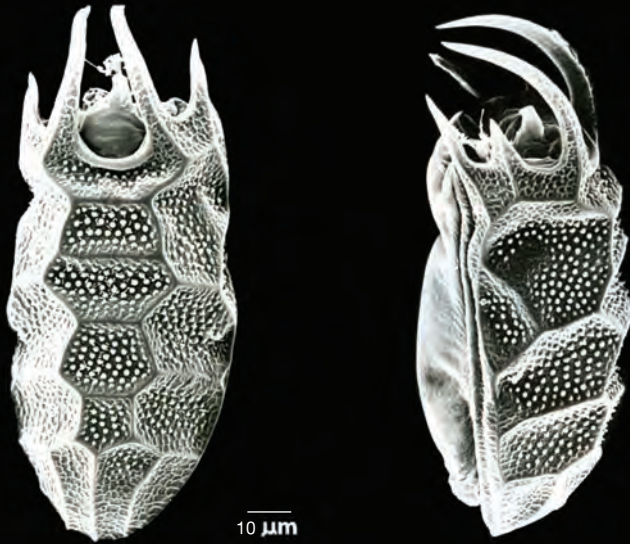
Coecobrya sirindhornae Jantarit, Satasook & Deharveng, 2019

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบได้เฉพาะภายในถ้ำที่มีดสนิท ในถ้ำของอำเภอมะนัง จังหวัดสตูลเท่านั้น

สถานภาพ : การค้นพบใหม่/ชนิดใหม่ของโลก พบได้ยาก (rare)

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นแมลงหางดีดที่มีความจำเพาะกับถ้ำสูงมาก (endemism) และเป็นสัตว์ถ้ำแท้ (highly troglomorphy) ที่มีการปรับตัวทางด้านสัณฐานวิทยาเพื่อให้สามารถครอบครองระบบนิเวศถ้ำโดยเฉพาะ โดยแสดงลักษณะของหนวด (antennae) ขา (legs) เท้า (claws) และหาง (furca) ที่ยาวมาก

โรติเฟอร์

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ โรติเฟอร์

ชื่อวิทยาศาสตร์

Keratella taksinensis Chittapun, Pholpunthin & Segers, 2002

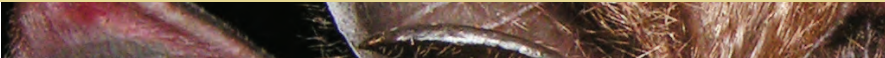
ถิ่นที่อยู่อาศัย

พรุโต๊ะแดง จังหวัดนราธิวาส

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นโรติเฟอร์ชนิดใหม่ของโลกถูกพบในปี พ.ศ.2545 โดยจิตตพันธ์ และคณะ โรติเฟอร์ชนิดนี้พบเฉพาะในพรุโต๊ะแดงจังหวัดนราธิวาสเท่านั้น และจนถึงปัจจุบันยังไม่มีรายงานจากบริเวณอื่น

50 μm

ไรรน้ำก้นหยัก

ชื่อท้องถิ่น ไรรน้ำก้นหยัก

ชื่อสามัญ ไรรน้ำก้นหยัก

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Karualona serrulata* Van Damme, Maiphae & Sa-artrit, 2013

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบบริเวณเขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี หนองนาท่าม จังหวัดตรัง และพุด่างควา จังหวัดสงขลา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นไรรน้ำชนิดใหม่ของโลก ถูกค้นพบในปี พ.ศ. 2556 โดย Van Damme และคณะจากรายงานพบการแพร่กระจายเฉพาะภาคใต้

iiuav / iuuu

จักจั่นวงเขียว

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Green Lanternfly

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Pyrops viridirostris* (Westwood, 1848)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

สวนผลไม้ ป่าดงดิบ ป่าเบญจพรรณ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : จักจั่นวงเขียวมีส่วนหัวยื่นยาวและโค้งขึ้น สีเขียว

จิ้งโกร่ง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

จิ้งโกร่ง จิ้งหรีดถ้ำ (The Cave Cricket)

ชื่อวิทยาศาสตร์ -

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในถ้ำ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งโกร่งหรือจิ้งหรีดถ้ำ เป็นแมลง

ในอันดับเดียวกับกลุ่มด้กแตน จัดอยู่ในวงศ์

Rhaphidophoridae เป็นแมลงที่อาศัยอยู่ในถ้ำ

กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ โดยเฉพาะ

ในพื้นที่ภาคใต้ ปัจจุบันในประเทศไทยมีการศึกษาอนุกรมวิธาน และการจำแนกในระดับชนิดได้ยาก

เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญในระบบนิเวศถ้ำ

เต็กแตงตำข้าวใบไม้แห้งยักษ์

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Giant Dead Leaf Mantis

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Deroplatys desiccata* Westwood, 1839

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ในคาบสมุทรมลายู หมู่เกาะเมณฑาไว เกาะสุมาตรา เกาะชวา และเกาะบอร์เนียว
สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : เพศผู้มีความยาว 65-70 มิลลิเมตร

เพศเมีย 75-80 มิลลิเมตร สืบคล้ายกับใบไม้แห้ง

ช่วยให้อำพรางตัวจากผู้ล่าได้ดี

ผีเสื้อกลางคืน

ชื่อท้องถิ่น -
 ชื่อสามัญ -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Euplocia memblaria* Walker

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าดิบชื้นทางภาคใต้ แหล่งที่พบบริเวณหุบเขาลำพญา
 อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : หากินในเวลากลางคืน เวลากลางวันอาศัยตามพุ่มไม้ที่

ผีเสื้อดงทองธรรมดา

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ ผีเสื้อดงทองธรรมดา (The Golden Birdwing)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Troides aeacus* (C. & R. Felder, 1860)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบตามป่าดงดิบ ป่าโปร่ง และป่าละเมาะ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง (แมลงคุ้มครอง)

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ผีเสื้อดงทองธรรมดา เป็นแมลงที่อยู่ในอันดับ Lepidoptera วงศ์ Papilionidae สกุล *Troides* ผีเสื้อในสกุลดงทอง มีลำตัวค่อนข้างใหญ่และหนา ปีกสีดำปนเหลือง ผีเสื้อเพศเมีย มีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้ มีปีกกว้างประมาณ 100-140 มิลลิเมตร ผีเสื้อกลุ่มนี้ในโลกมีเพียง 3 สกุล คือ สกุล Trogonoptera พบในมาเลเซีย สกุล Ornitoptera พบมากในบอร์เนียวและออสเตรเลีย และ สกุล *Troides* ซึ่งเป็นสกุลที่พบมากในประเทศไทย ชนิดที่พบได้แก่ ผีเสื้อดงทองป่าสูง *Troides helena* ผีเสื้อดงทองบักขี้ไต้ *Troides amphrysus* และผีเสื้อดงทองธรรมดา *Troides aeacus* ทุกชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง อาหารในระยะที่เป็นตัวหนอน ได้แก่ กระจ่างฝัดและกระจ่างสีดา ผีเสื้อจะวางไข่มากในช่วงฤดูฝนเพื่อให้ตัวหนอนมีอาหารกินอย่างสมบูรณ์ ในธรรมชาติผีเสื้อดงทองสามารถเอาตัวรอดได้จากผู้ล่าที่เป็นนกหรือสัตว์ด้วยกัน เนื่องจากตัวหนอนสามารถปล่อยกลิ่นเหม็นเพื่อไล่ศัตรู และมีพิษกับนกหรือสัตว์อื่น ๆ ที่จะมาจับกินเป็นอาหาร

ผีเสื้อถุงทองปีกซีใต้

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ ผีเสื้อถุงทองปีกซีใต้ (The Malayan Birdwing)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Troides amphrysus* (Cramer, 1779)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบตามป่าดงดิบ ป่าโปร่ง และลำห้วย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง (แมลงคุ้มครอง)

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ผีเสื้อในสกุลถุงทอง (*Troides*) มีลำตัวค่อนข้างใหญ่และหนา ปีกมีเกล็ดสีดำปนเหลือง ผีเสื้อถุงทองปีกซีใต้มีปีกกว้างประมาณ 135-160 มิลลิเมตร เพศเมียมีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้ ปีกบนเพศผู้มีพื้นปีกสีดำคล้ายกำมะหยี่ ปีกคู่หน้ามีเงาสีขาวรอบเส้นปีก ผีเสื้อสกุลถุงทองทุกชนิด เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง (กลุ่มแมลงคุ้มครอง) ชนิดนี้มีรายงานการแพร่กระจายเฉพาะพื้นที่ภาคใต้เท่านั้น ปัจจุบันค่อนข้างพบได้ยาก

ผีเสื้อดงทองป่าสูง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ ผีเสื้อดงทองป่าสูง (The Common Birdwing)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Troides helena* (Linnaeus, 1758)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบตามป่าดงดิบ ป่าโปร่ง และป่าละเมาะ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง (แมลงคุ้มครอง)

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ผีเสื้อดงทองป่าสูง เป็นแมลงที่อยู่ในอันดับ Lepidoptera วงศ์ Papilionidae สกุล *Troides* ผีเสื้อในสกุลดงทอง มีลำตัวค่อนข้างใหญ่และหนา ปีกสีดำปนเหลือง ผีเสื้อเพศเมียมีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้ มีปีกกว้างประมาณ 100-140 มิลลิเมตร อาหารในระยะที่เป็นตัวหนอน ได้แก่ กระเช้าฝีมดและกระเช้าสีดา ผีเสื้อจะวางไข่มากในช่วงฤดูฝนเพื่อให้ตัวหนอนมีอาหารกินอย่างสมบูรณ์ ในธรรมชาติผีเสื้อดงทองสามารถเอาตัวรอดได้ดีจากผู้ล่าที่เป็นนกหรือสัตว์ด้วยกัน เนื่องจากตัวหนอนสามารถปล่อยกลิ่นเหม็นเพื่อไล่ศัตรู และมีพิษกับนกหรือสัตว์อื่น ๆ ที่จะมาจับกินเป็นอาหาร

ผีเสื้อปีกค้างคาว

ชื่อท้องถิ่น : กลามอมาแล ซ้ายต์ตือลอลาวา
 ชื่อสามัญ : Long-tailed Moth
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Peridrome orbicularis* (Walker)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าดิบชื้นทางภาคใต้ แหล่งที่พบจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : หนีร้อนกินใบชมพูสุาแตรก ตอนกลางวันชอบเกาะนอนตามมุ่มมิดในพุ่มไม้ที่ใบ

ผีเสื้อมอธตานกฮูก

ชื่อท้องถิ่น : กลามอมาแล มาตอปรุงรงฮาดู

ชื่อสามัญ : The Great Owl Moth

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Erebus macrops* L.

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าดิบชื้นทางภาคใต้ แหล่งที่พบหุบเขาลำพญา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : หากินในเวลากลางวัน ช่วงเวลากลางวันอาศัยตามพุ่มไม้หรือมุมมืดในป่าดิบ

ผีเสื้อมอธพีรามหน้ายักษ์

ชื่อท้องถิ่น : กลามอมาแล มุดอกกาสี่
 ชื่อสามัญ : -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Erebus ephesperis* Hubner

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าดิบชื้นทางภาคใต้ แหล่งที่พบหุบเขาลำพญา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : หากินในเวลากลางคืน ช่วงเวลากลางวันอาศัยตามพุ่มไม้หรือมุมมืดในป่า

ผีเสื้อร่อนลมสีมัว

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ ผีเสื้อร่อนลมสีมัว (The Tree Nymph)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Idea lynceus lynceus* (Drury, 1773)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

เป็นผีเสื้อที่บินเชื่องช้า ร่อนไปตามกระแสลม จึงเป็นที่มาของคำว่า “ร่อนลม” พบบริเวณป่าดิบชื้น พืชอาหารของตัวหนอนคือ โมกเครือ และพบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ ยะลา นราธิวาส และพบเฉพาะในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทยเท่านั้น

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีปีกกว้างประมาณ 140-150 มิลลิเมตร ลักษณะภายนอกเมื่อปีกมีสีขาว แนวเส้นปีกเป็นสีดำ และมีจุดสีดำเรียงตัวกระจายทั่วทั้งปีก เป็นผีเสื้อที่บินเชื่องช้า ร่อนไปตามกระแสลม จึงเป็นที่มาของคำว่า “ร่อนลม” พืชอาหารในระยะที่เป็นตัวหนอนคือ ต้นโมกเครือ การแพร่กระจายพบเฉพาะในภาคใต้เท่านั้น และพบได้ค่อนข้างน้อย ปัจจุบันผีเสื้อชนิดนี้อยู่ในบัญชีรายชื่อชนิดสัตว์ป่าและซากสัตว์ป่าที่ห้ามนำเข้าหรือส่งออก

ผีเสื้อสะพายฟ้า

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

ผีเสื้อสะพายฟ้า (The Common Bluebottle)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Graphium sarpedon (Linnaeus, 1758)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบบริเวณป่าโปร่ง ลำห้วย และใกล้ลำน้ำตก

สถานภาพตามกฎหมายไทย : แมลงและสัตว์ขาข้อที่ห้ามนำเข้าและส่งออก

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีปีกกว้างประมาณ 80-95 มิลลิเมตร ด้านบนปีกพื้นปีกมีสีน้ำตาลเข้มเกือบดำ กลางปีกมีแถบสีฟ้า ใกล้โคนปีกของปีกคู่หน้าและมุมปลายปีกของปีกคู่หลังมีแต้มสีแดง ด้านท้องปีกคล้ายปีกบน ส่วนใหญ่พบบริเวณที่ใกล้แหล่งน้ำ ป่าโปร่ง หรือใกล้ลำธาร พืชอาหารของตัวหนอน ได้แก่ ออบเชย เทพทาโร การบูร ตะไคร้ต้น ปัจจุบันผีเสื้อชนิดนี้อยู่ในบัญชีรายชื่อชนิดสัตว์ป่าและซากสัตว์ป่าที่ห้ามนำเข้าหรือส่งออก

ผีเสื้อหนอนกระท้อน

ชื่อท้องถิ่น : กลามอมาแล บูเวาะสโตร์
ชื่อสามัญ : The Giant Moth
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Attacus atlas* L.

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าดิบชื้นทางภาคใต้ แหล่งที่พบจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส
สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : ยังไม่มีการประเมินสถานภาพ (Not Evaluated)

ข้อมูลเพิ่มเติม : ระยะเวลาเป็นหนอนกินใบกระท้อนหรือพืชใกล้เคียง หากกินในเวลากลางวัน ตอนกลางวัน ชอบเกาะนอนตามมุมมืดในพุ่มไม้ป่าหรือบริเวณชายป่าที่มีพรรณไม้

ผีเสื้อหางติ่งนางละเวง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

ผีเสื้อหางติ่งนางละเวง (The Great Mormon)

ชื่อวิทยาศาสตร์

Papilio memnon agenor Linnaeus, 1758

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบตามป่าดงดิบ ป่าโปร่ง และลำห้วย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : แมลงและสัตว์ขาข้อที่ห้ามนำเข้าและส่งออก

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ผีเสื้อหางติ่งนางละเวง ผีเสื้อชนิดนี้มีปีกกว้างประมาณ 120-150 มิลลิเมตร ตัวผู้ปีกมีเกล็ดสีดำ และแต้มเกล็ดสีแดงบริเวณโคนปีกของปีกล่าง ปีกด้านบนสีของเกล็ดมีสีเหลืองนํ้าเงิน ส่วนตัวเมียมีแต้มสีแดงบริเวณโคนปีกทั้งบนและล่าง ทั่วโลกพบผีเสื้อชนิดนี้มากถึง 14 ชนิดย่อย และในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะพบ *Papilio memnon agenor* Linnaeus, 1758 และเพศเมีย พบได้ถึง 7 แบบ กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย พืชอาหารในระยะที่เป็นตัวหนอนได้แก่ มะตูม มะนาวผี ส้ม มะกรูด ส้มโอ มะนาว เป็นต้น

ผีเสื้อหางติ่งสะพายเขียว

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ ผีเสื้อหางติ่งสะพายเขียว The Banded Peacock

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Papilio palinurus palinurus* Fabricius, 1787

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบตามป่าดงดิบ ป่าโปร่ง ลำห้วย และป่าละเมาะ
 สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง
 (แมลงคุ้มครอง)

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ผีเสื้อหางติ่งสะพายเขียว ลักษณะ
 ขอบปีกด้านข้างของปีกคู่หลังยื่นยาวออกไปคล้าย
 ดั้งหาง ปีกบนมีพื้นปีกสีดำแทรกด้วยเกล็ดสีเขียวเข้ม
 และมีแถบสีเขียวอ่อนพาดขวางปีกหน้า และคู่หลังด้านบน พืชอาหารในระยะตัวหนอนได้แก่ หัสศูด

ผีเสื้อหางยาวตาเคียวปีกคล้ายหยัก

ชื่อท้องถิ่น : กลามอมาแล กู๋นึ่งแอกอปายัน
 ชื่อสามัญ : The Moon Moth
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Actias maenas* Doubleday, 1847

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าดิบชื้นทางภาคใต้ แหล่งที่พบหุบเขาลำพญา ตำบลลำพะยา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : หากินในเวลากลางคืน ตอนกลางวันชอบเกาะนอนตามมุมมืดในพุ่มไม้ที่ใบป่าดิบชื้น

ผีเสื้อเหยี่ยวหัวกะโหลก

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ -

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Acherontia lachesis* Fabricius.

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าดิบชื้นทางภาคใต้ แหล่งที่พบหุบเขาลำพญา ตำบลลำพะยา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : หากินในเวลาตอนเย็นและตอนใกล้ค่ำ ตอนกลางวันพักผ่อนตามพุ่มไม้ดิบชื้น

มอธแต้มสีมาเลย์

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ -

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Plutodes malaysiana* Holloway, 1982

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ในคาบสมุทรมลายู สิงคโปร์ บอร์เนียว อาศัยในป่าที่ราบลุ่ม ป่าที่ถูกทำลาย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : มอธแต้มสีมาเลย์เป็นผีเสื้อกลางคืนขนาดเล็ก ความยาวของปีกหน้า 13-15 มิลลิเมตร

แมงมุมเดวิด โบวี

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ David Bowie Spider

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Heteropoda davidbowie* Jäger, 2008

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ในภาคใต้ของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย อาศัยอยู่ในป่า เกาะตามเปลือกไม้ แมงมุมวัยอ่อนพบอาศัยตามเศษซากใบไม้หรือบริเวณใบของไม้พุ่ม

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : แมงมุมเพศผู้มีขนาด

15.3-18.2 มิลลิเมตร เพศเมีย 21.3-25.3 มิลลิเมตร

ตั้งชื่อเพื่อเป็นเกียรติแก่ เดวิด โบวี นักร้องนักแต่งเพลงชาวอังกฤษ

แมงมุมหลังหนามเขาโค้ง

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Curved Long-spined Spider

ชื่อวิทยาศาสตร์

Macracantha arcuata (Fabricius, 1793)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าดงดิบ ป่าเบญจพรรณ ทุกภาคของประเทศไทย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : แมงมุมหลังหนามเขาโค้งเพศเมียมีขนาด 8-10 มิลลิเมตร เพศผู้ 2 มิลลิเมตร

ซึ่งใยขนาดใหญ่ตามช่องว่างในป่า

ສັດໝໍ້ນ້ຳ

กิ้งต๊กแตนเจ็ดสี

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Peacock Mantis Shrimp, Harlequin Mantis Shrimp, Painted Mantis Shrimp

ชื่อวิทยาศาสตร์

Odontodactylus scyllarus (Linnaeus, 1758)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในน่านน้ำไทยพบได้น้อยทางฝั่งอ่าวไทย แต่จะพบได้มากกว่าทางฝั่งทะเลอันดามัน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีพฤติกรรมหลบซ่อนอยู่ในรู โดยโผล่มาแต่เฉพาะส่วนหัว เมื่อกัยอันตรายเข้ามาใกล้ จะหดหัวเข้าไปก่อนจะโผล่หัวออกมาดูอีกครั้งภายในเวลา 2-3 นาที แต่ถ้าเดินหากินอยู่ใกล้โพรง เมื่อพบเจอกับศัตรูบางครั้งจะชูตัวยกขึ้นแล้วชูขาหน้าเพื่อชูศัตรู หากไม่ได้ผล จะงอตัวลึกลงกับพื้น หากจวนตัวจะดีดตัวอย่างรวดเร็วพุ่งหายไป

ภาพโดย : animalworld.tumblr.com

จักจั่นทะเล

ชื่อท้องถิ่น -
 ชื่อสามัญ -
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Emerita sp.*

ภาพโดย : www.outerbanks.com

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทยตามชายหาดต่าง ๆ ในจังหวัดภูเก็ต

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : จักจั่นทะเล ขนาดเท่านิ้วหัวแม่มือ มีกระดองแข็งคล้ายปูมีขาทั้งหมด 5 คู่ ส่วนหัวมีกริแต่ไม่แข็งเหมือนกุ้ง ไม่มีก้ามหนีบ เป็นสัตว์ที่กินแพลงก์ตอน สัตว์น้ำขนาดเล็ก และพืชน้ำจืดพวกสาหร่ายที่ลอยมากับกระแสน้ำเป็นอาหาร อาศัยอยู่ในพื้นที่ทรายที่ใกล้ชายฝั่งทะเล จักจั่นทะเลตัวเมียมีขนาดใหญ่กว่าตัวผู้มาก โดยตัวผู้มีขนาดใหญ่ประมาณ 10 มิลลิเมตร เท่านั้น

ปลาตะกั

ชื่อท้องถิ่น

ชื่อสามัญ

ชื่อวิทยาศาสตร์

Banch-barbel Barb

Cyclocheilichthys heteronema (Bleeker, 1853)

ภาพโดย : ศักดิ์อนันต์ ปลาทอง

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทยพบได้ที่ ทะเลสาบตอนบน และทะเลสาบตอนล่าง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ลำตัวค่อนข้างยาว ส่วนบนของหัวแบนเรียบ จะงอยปากสั้น ตามีขนาดใหญ่ หนวดที่ปลายขากรรไกรบนแยกออกเป็นแฉกจากฐานหนวด เส้นข้างลำตัวมีสีขาว-เงิน ครีบต่าง ๆ สีส้ม ตัวเต็มวัยมีขนาดใหญ่ประมาณ 12 เซนติเมตร

ภาพโดย : www.seriouslyfish.com

ปลากัดทุ่ง

ชื่อท้องถิ่น : อีแกฆาเร็ง
 ชื่อสามัญ : Peaceful Betta, Malay Fighting Fish
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Betta imbellis* Ladiges, 1975

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบตามหนอง นา บึง หรือคลองที่มีน้ำไหลเอื่อย ๆ (ตัวอย่างนี้ได้จากหมู่บ้านลำพะยา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา)

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Near Threatened (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : -

ปลาแขยงใบข้าว

ชื่อท้องถิ่น : ปลาแขยงฟ้า (ใต้)
 ชื่อสามัญ : Longfinned Mystus
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Mystus singaringan* (Bleeker, 1846)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทย พบได้ที่ทะเลสาบตอนบน และลำคลองต่าง ๆ

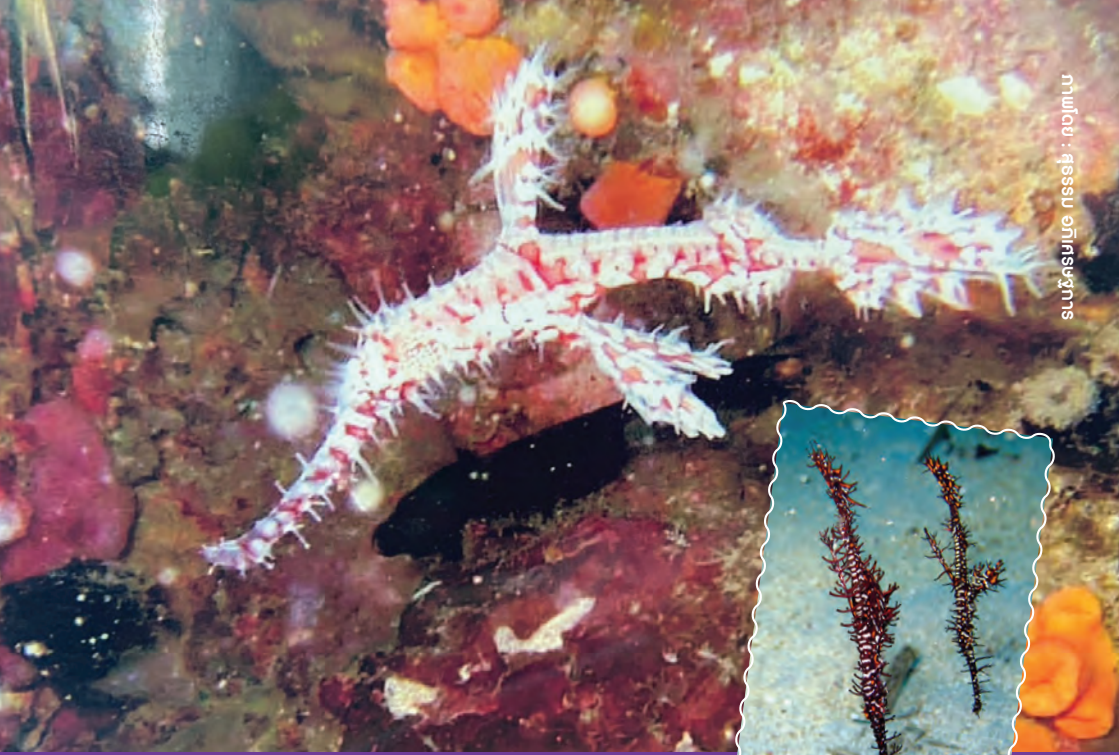
สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ลำตัวเรียวยาว ท้ายแบนข้าง หัวมีขนาดเล็กคล้ายกรวย ครีบไขมันยาว มีฐานครีบติดต่อกับครีบหลัง และครีบหาง หนวดที่ขากรรไกรยาวถึงคอดหาง ครีบหลังมีก้านครีบแข็งขนาดเล็ก 1 ก้าน ลำตัวมีสีน้ำตาลหรือสีเขียวเข้มปนเหลือง ท้องมีสีจางหรือขาว ตัวเต็มวัยมีขนาดประมาณ 30 เซนติเมตร

ภาพโดย : siamensis.org

ภาพโดย : th.wikipedia.org

ปลาจิ้มฟันจระเข้ปีศาจ

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Shortbodied Pipefish, Ghost Pipefish, Harlequin Ghost Pipefish

ชื่อวิทยาศาสตร์

Solenostomus paradoxus (Pallas, 1770)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

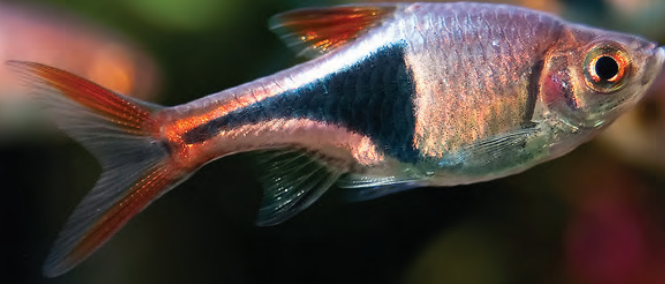
มักพบในแนวปะการังหรือกัลปังหาที่เขตน้ำลึกในมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรแปซิฟิก ในประเทศไทยพบได้ตามหมู่เกาะสิมิลัน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีจะงอยปากยาว ลำตัวแบนข้างเล็กน้อย มีติ่งสั้น ๆ ทั่วทั้งตัว ครีบมีขนาดใหญ่ และมีขอบเป็นเส้นสั้น ๆ ลำตัวค่อนข้างใส มีสีสันทากหลาย ทั้งสีแดง ขาวสลับดำ หรือเหลืองสีอื่น ๆ โดยปรับเปลี่ยนสีให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่อาศัย มีความยาวโดยเฉลี่ยประมาณ 8 เซนติเมตร มักพบในแนวปะการังหรือกัลปังหาเขตน้ำลึก

ปลาซิวข้างขวานใหญ่

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ -

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Trigonostigma heteromorpha* (Duncker, 1904)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทยพบเฉพาะแหล่งน้ำไหลเชี่ยวบริเวณภาคใต้แถบจังหวัดตรัง และที่ป่าพรุ จังหวัดนราธิวาสเท่านั้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สถานภาพใกล้สูญพันธุ์

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีลักษณะลำตัวแบนข้างกว่าปลาซิวทั่วไป หัวและตาโต ปากเล็กและไม่มีหนวด ลำตัวสีส้มแดงเหลือบชมพูหรือม่วง ลำตัวช่วงกลางจนถึงโคนหางมีแถบสีดำรูปสามเหลี่ยม ครีบใส มีแถบสีชมพูเรื่อหรือแต้มสีส้ม ครีบหลังอยู่กึ่งกลางลำตัว ครีบหางเว้าลึก มีขนาดไม่เกิน 5 เซนติเมตร

ปลาตุ๊กลำพัน

ชื่อท้องถิ่น

ปลามัด

ชื่อสามัญ

Slender Walking Catfish, Nieuhof's Walking Catfish

ชื่อวิทยาศาสตร์

Clarias nieuhoi Valenciennes, 1840

ถิ่นที่อยู่อาศัย : อาศัยในแหล่งน้ำนิ่งที่เป็นกรด และมีสีชา เช่น ตามป่าพรุ และลำธารในป่าดิบชื้น พบเฉพาะในภาคใต้ตั้งแต่จังหวัดชุมพรลงไป และภาคตะวันออกเฉียงใต้ตั้งแต่ จังหวัดจันทบุรี และยังพบในมาเลเซียถึงบอร์เนียว

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ส่วนหัวเล็กสั้น ครีบหลังและครีบกันใหญ่ยาวเกือบเท่าความยาวลำตัว มีลำตัวเรียวยาวกว่าปลาดุกชนิดอื่น ๆ มาก ครีบหางเล็กอยู่ชิดกับครีบหลังและครีบกัน บางตัวก็เชื่อมติดกัน อาจเป็นเพราะถูกกัดเมื่อตอนเล็กแล้วงอกใหม่ ครีบท้องเล็ก ตัวสีคล้ำอมน้ำตาลแดง มีจุดสีขาวเป็นแนวตั้งตลอดลำตัวทั้งหมด 13-20 แถว ด้านท้องสีจาง มีขนาด ประมาณ 30 เซนติเมตร ขนาดใหญ่สุดที่พบ 60 เซนติเมตร

ปลาแพบขาวหางดำ

ชื่อท้องถิ่น : ปลาแพบ
 ชื่อสามัญ : Glass Barb
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Oxygaster anomalura* (van Hasselt,1823)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทยพบได้ที่ทะเลสาบตอนบน ทะเลสาบตอนล่าง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ลำตัวยาว แบนข้างมาก ท้องเป็นสัน ปากมีขนาดเล็กเข็ดขื่น ส่วนบนของหัวมีเกล็ดปกคลุม

ช่องว่างระหว่างตาไม่มีเกล็ดปกคลุม ครีบยาวถึงหรือเลยแนวฐานของครีบท้องบริเวณหลังและลำตัวบนมีสีน้ำตาลปนเขียวท้องมีสีขาว มีแถบสีดำพาดตามความยาวแนวข้างตัวจรดปลายครีบหาง ตัวเต็มวัยมีขนาดประมาณ 20 เซนติเมตร

ภาพถ่าย : www.flickr.com

1 cm

ปลาแปหางดก

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Bartailed Glass Barb

ชื่อวิทยาศาสตร์

Parachela maculicauda (Smith,1934)

ภาพโดย : biotoplifish.com

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทยพบได้ที่ทะเลสาบตอนบน และลำคลอง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ลำตัวค่อนข้างยาว แบนข้างมาก ครีบออกอยู่บริเวณส่วนท้อง ปากเล็กเฉียงลงเล็กน้อย เกล็ดบนหัวขยายไปถึงบริเวณระหว่างตา ท้องเป็นสัน ครีบหางเป็นแฉกเล็ก มีแต้มสีดำพาดขวางกลางครีบ ทั้งพบนและพูล่าง ลำตัวมีสีเงินแวววาว บริเวณหลังมีสีเขียวปนน้ำตาล ครีบต่าง ๆ ใส ตัวเต็มวัยมีขนาดประมาณ 6 เซนติเมตร

ปลาผีเสื้อปากยาว

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ ปลาผีเสื้อนกระฉิบ ปลาผีเสื้อปากยาว

ชื่อวิทยาศาสตร์

Chelmon rostratus (Linnaeus, 1758)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยอยู่ตามบริเวณเกาะแก่งหิน และแนวปะการังของอ่าวไทยทั่วไป แต่ไม่พบทางฝั่งมหาสมุทรอินเดีย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Near Threatened (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : -

ภาพโดย : thaiphotos.net

ปลาหลงชมพู

ชื่อท้องถิ่น

ปลาเกือเลาะ อีแกเกือเลาะ

ชื่อสามัญ

Khela Mahseer, Semah Mahseer, River Carp.

ชื่อวิทยาศาสตร์

Tor douronensis (Valenciennes, 1842)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทยพบเฉพาะภาคใต้ตอนล่างตั้งแต่แม่น้ำตาปีไปจนถึงมาเลเซีย โดยอาศัยอยู่ในลำธารหรือแม่น้ำที่มีฝั่งเป็นป่าร่มครึ้มรวมถึงบริเวณน้ำตก จังหวัดยะลา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ลำตัวเพรียวและเป็นทรงกระบอกมากกว่า ส่วนหัวค่อนข้างมน ริมฝีปากหนา ปากกว้างเล็กน้อย ใต้คางมีติ่งเนื้อสั้น ๆ มีหนวด 2 คู่เห็นชัดเจน ตาอยู่ค่อนข้างด้านบนหัว เกือบมีขนาดใหญ่ ครีบหลังมีก้านแข็ง 1 อัน ครีบหางเว้าลึก ครีบกันสั้น ลำตัวด้านบน มีสีคล้ำอมน้ำตาล ด้านข้างลำตัวสีเงินเหลือชมพูหรือทอง ครีบสีคล้ำ ด้านท้องสีขาว มีขนาดความยาวประมาณ 25 เซนติเมตร ใหญ่สุดที่พบ 35 เซนติเมตร

ปลาสร้อยลูกกล้วย

ชื่อท้องถิ่น ปลาซ่า ปลามะลิเลื้อย ปลาย่านไทย (ใต้)

ชื่อสามัญ Long Finnes Barb

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Labiobaebus siamensis* (Sauvage, 1881)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทยพบได้ที่ทะเลสาบตอนบน และทะเลสาบตอนล่าง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ลำตัวเพรียวค่อนข้างยาว หัวเล็ก หางคอด ปากเล็ก มีหนวด 2 คู่ หนวดที่ปลายขากรรไกรยาวใกล้เคียงกับความยาวตา เกล็ดมีขนาดเล็ก ครีบหลังยาวมีก้านครีบอ่อน 30 ก้าน ครีบหางเว้าลึก ลำตัวมีสีเงินวาว มีแถบคล้ำพาดตามยาว 5-6 แถบ ข้างลำตัวเหนือครีบอกมีแถบสีคล้ำพาดตามแนวดัง ครีบต่าง ๆ มีสีแดงเรื่อ ๆ ตัวเต็มวัยมีขนาดใหญ่ประมาณ 22 เซนติเมตร

ปลาหลดลาย

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Bar-bellied Spiny Eel

ชื่อวิทยาศาสตร์

Macrogathus circumcinctus (Hora,1924)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทยพบได้ที่ทะเลสาบตอนบน และลำคลองต่าง ๆ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตัวยาว แบนข้าง หัวเรียวแหลม มีเกล็ดทั่วไปบนหัว ยกเว้นบริเวณตอนหลังของกระดูกปิดเหงือกส่วนต้น มีหนามใต้ตาที่ซ่อนอยู่ใต้ผิวหนัง มีฟันเป็นแถวบนขากรรไกร ปลายจะงอยปากเป็นท่อสั้น ๆ รู้นอนอยู่ใกล้ครีบหางมากกว่า จะงอยปากหน้าครีบหลังมีก้านครีบแข็ง 26-31 ก้าน ครีบกันมีก้านครีบแข็ง 3 ก้านและก้านครีบอ่อน 55-77 ก้าน ครีบหลัง ครีบกัน และครีบหางติดต่อกัน ด้านข้างลำตัวมีแถบสีน้ำตาลพาดขวางลำตัวตั้งแต่หัวจรดโคนหาง ตัวเต็มวัยมีขนาดยาวประมาณ 20 เซนติเมตร

ปลาไหลริบบิ้น

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Ribbon Eel, Black Leafnosed Moray Eel, Black Ribbon Eel, Ribbon Moray

ชื่อวิทยาศาสตร์

Rhinomuraena quaesita Ruengrit Garman, 1888

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในน่านน้ำไทยพบได้น้อย พบได้ทั้งทางฝั่งทะเลอันดามันและอ่าวไทย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : จัดเป็นปลาไหลมอเรย์ขนาดเล็ก มีสีส้มสดใส และสามารถเปลี่ยนเพศได้ตามวัย นั่นคือเมื่อยังเล็ก ลำตัวเป็นสีดำ โดยที่ไม่สามารถรู้ได้ว่าเป็นตัวผู้หรือตัวเมีย แต่เมื่อโตขึ้นลำตัวเป็นสีน้ำเงินและเป็นตัวผู้และเมื่อมีอายุมากขึ้นอีกลำตัวเป็นสีเหลืองและกลายเป็นตัวเมีย กินสัตว์น้ำขนาดเล็กเป็นอาหาร โดยปลาไหลจะยึดตัวออกจากรูเพื่อหาอาหาร โดยปกติจะซ่อนตัวอยู่ในรูตามพื้นทะเล ซึ่งเป็นทราย

ภาพถ่าย : www.flickr.com/photos

ปูเขารามโรม

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ ปูเขารามโรม

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Nakhonsimon ramromensis* Promdam, Nabhitabhata & Ng, 2014

ถิ่นที่อยู่อาศัย

บนภูเขา ขณะที่ยังมีขนาดเล็กจะอาศัยอยู่ตามลำธารน้ำตก เมื่อโตขึ้นจะอาศัยขึ้นเหนือจากแหล่งลำธารไปยังสันเขามากยิ่งขึ้น มีรายงานพบเฉพาะบนเขารามโรม อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่จากการพิจารณาจากภาพถ่ายของปูที่พบบนภูเขาในพื้นที่ใกล้เคียงพบว่ามีโอกาสที่จะมีปูชนิดนี้กระจายอยู่ในพื้นที่สูงของภูเขาอื่น ๆ ของจังหวัดนครศรีธรรมราชด้วยเช่นกัน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ปูชนิดนี้มีพื้นที่อาศัยส่วนใหญ่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ ซึ่งได้รับการดูแลป้องกันตามกฎหมายโดยกรมอุทยานแห่งชาติฯ และน่าจะพบในพื้นที่ภูเขาอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในเขตอุทยานเช่นกัน จึงน่าจะอยู่ในสถานะที่เสี่ยงต่อการถูกคุกคาม

ปูเขาหินปูนกุ่มหว้า

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Thung Wa Long-Legged Crab

ชื่อวิทยาศาสตร์

Terrapotamon thungwa Promdam, Yeesin & Ng, 2017

ถิ่นที่อยู่อาศัย

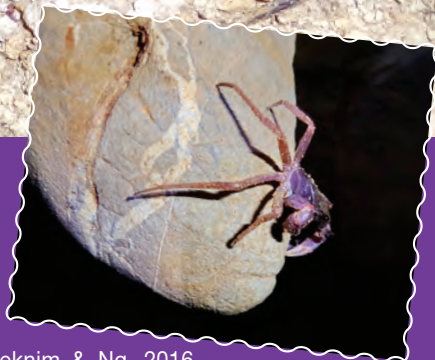
ภูเขาหินปูน ทั้งป่าเขาหินปูนและภายในถ้ำ อาศัยในแหล่งน้ำซึ่งขนาดเล็ก สำหรับการแช่ตัวเติมน้ำให้กับเหงือก พบเฉพาะในพื้นที่อำเภอกุ่มหว้า จังหวัดสตูล

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ปูชนิดนี้มีแหล่งอาศัยที่ค่อนข้างลึกและไม่ได้มีการเปิดเผยรายละเอียดแหล่งที่พบปูชนิดนี้ในรายงานเผยแพร่มาก่อน จึงไม่น่าจะมีภัยคุกคามจากการจับไปขายเป็นสัตว์เลี้ยงเพื่อการค้า แต่ภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตอาจมาจากการสัมปทานเหมืองหินปูนเพื่ออุตสาหกรรม หากมีโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ขึ้นในพื้นที่จังหวัดสตูล

ปูเขาหินปูนสตูล

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Satun Long-Legged Crab

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Terrapotamon longitarsus* Lheknim & Ng, 2016

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ปูเขาหินปูน ทั้งป่าเขาหินปูนและภายในถ้ำ อาศัยในแหล่งน้ำซึ่งขนาดเล็กสำหรับการแช่ตัวเดิมน้ำให้กับเหงือก พบเฉพาะในพื้นที่จังหวัดสตูล โดยมีพื้นที่ซ้อนทับกับปูเขาหินปูนทุ่งหว้า และจากภาพถ่ายจากถ้ำในอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ซึ่งเป็นพื้นที่ต่อเนื่องกับอำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูลพบว่าน่าจะเป็นชนิดปูเขาหินปูนสตูลเช่นกัน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ยังไม่ได้รับการประเมินสถานภาพ มีพื้นที่การแพร่กระจายที่กว้างกว่าปูเขาหินปูนทุ่งหว้า และมีแหล่งอาศัยที่ค่อนข้างลึกลับ จึงไม่น่าจะได้รับความบอบช้ำจากการจับไปขายเป็นสัตว์เลี้ยงเพื่อการค้า แต่ภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตอาจมาจากการสัมปทานเหมืองหินปูนเพื่ออุตสาหกรรม หากมีโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ขึ้นในพื้นที่จังหวัดสตูล

ปูเจ้าฟ้า

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Panda Crab

ชื่อวิทยาศาสตร์

Phricotelphusa sirindhorn Naiyanetr, 1989

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบบริเวณน้ำตกหวาง จังหวัดระนอง น้ำตกห้วยยาง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ น้ำตกเขาพะเนินทุ่ง จังหวัดเพชรบุรี น้ำตกเขาสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี และน้ำตกบิล็อก จังหวัดกาญจนบุรี

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นปูน้ำตกที่มีสีส้มสวยงาม มีกระดองกว้างประมาณ 25 มิลลิเมตร เป็นปูน้ำตกชนิดใหม่ของโลกที่พบในประเทศไทยเป็นครั้งแรกบริเวณลำธารน้ำตกหวาง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2529 โดยศาสตราจารย์ไพฑูริย์ นัยเนตร และกลุ่มนิสิตปริญญาโทภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับพระราชทานพระราชานุญาตอัญเชิญพระนามาภิไธยของ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นชื่อวิทยาศาสตร์ของปูชนิดนี้ เพื่อเฉลิมพระเกียรติ ในวโรกาสเสด็จพระราชดำเนิน มาทรงเปิดพิพิธภัณฑ์สถานธรรมชาติวิทยาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2531

ปูแดงระนอง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ -

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Phricotelphusa ranongi* Naiyanetr, 1982

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบบริเวณน้ำตกรูปญบาล น้ำตกหงาว และน้ำตกลูวรรณคีรี จังหวัดระนอง และจังหวัดชุมพร
สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายใกล้การสูญพันธุ์ (Vulnerable (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นปูที่มีกระดองกว้างประมาณ 15 มิลลิเมตร ชื่อวิทยาศาสตร์ ตั้งขึ้นเพื่อบอกรับถิ่นที่พบปูชนิดนี้เป็นครั้งแรก

ปูน้ำตกหลังลาย

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

ปูน้ำตกหลังลาย

ชื่อวิทยาศาสตร์

Johora thaina Leelawathanagoon, Lheknim & Ng, 2005

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ลำธารน้ำตกบนภูเขา หลบซ่อนตามซอกหินในน้ำ ออกหากินในลำธารในเวลากลางคืน มีรายงานพบในพื้นที่อำเภอเวียง และอำเภอสู่ศรีรินทร์ จังหวัดนครราชสีมา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีการแพร่กระจายหลักอยู่ในพื้นที่ของเขตอุทยานแห่งชาติ ซึ่งจะได้รับการดูแลป้องกันตามกฎหมายโดยกรมอุทยานแห่งชาติฯ

ปูภูเขาอาจารย์ไพบูลย์

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Phaibul's Terrestrial Crab

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Terrapoton phaibuli* Leelawathanagoon, Lheknim & Ng, 2010

ถิ่นที่อยู่อาศัย

บนภูเขา ขณะที่ยังมีขนาดเล็กจะอาศัยอยู่ในน้ำตามลำธารน้ำตก เมื่อโตขึ้นจะอาศัยอยู่ห่างจากลำธารขึ้นไปบนตลิ่งมากขึ้น โดยขุดรูลงในตลิ่งดินให้กันรูอยู่ในระดับที่น้ำใต้ดินท่วมถึง มีรายงานพบในพื้นที่ อำเภอนบพิตำ และอำเภอลิขิต จังหวัดนครศรีธรรมราช

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีการแพร่กระจายหลักอยู่ในพื้นที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ซึ่งจะได้รับการดูแลป้องกันตามกฎหมายโดยกรมอุทยานแห่งชาติฯ

ปูมดแดง

ชื่อท้องถิ่น : ปูมดแดง
 ชื่อสามัญ : ปูน้ำตก Red Waterfall Crab
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Phricotelphusa limula* (Hilgendorf, 1882)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ลำธารน้ำตก หลบซ่อนตามซอกหินในน้ำ ออกหากินในลำธารทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน มีรายงานพบในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดพังงา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายใกล้การสูญพันธุ์ (Vulnerable species (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นชนิดที่ได้รับความสนใจนำไปเป็นสัตว์เลี้ยงเนื่องจากมีสีสันที่สวยงาม จึงทำให้มีการจับออกจากแหล่งอาศัยในธรรมชาติ อย่างไรก็ตามมีประชากรบางส่วนยังคงอาศัยอยู่ในพื้นที่ของเขตอุทยานแห่งชาติ ซึ่งจะได้รับการดูแลป้องกันตามกฎหมายโดยกรมอุทยานแห่งชาติฯ

ปูลำห้วย

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ -

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Salangathelphusa anophrys* (Kemp, 1923)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่น้ำตกสายรุ้ง จังหวัดตรัง และเขารามโรม จังหวัดนครศรีธรรมราช อาศัยอยู่บริเวณน้ำตกและลำธาร

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่ใกล้การสูญพันธุ์ (Endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ปูลำห้วยมีความกว้างกระดองประมาณ 30 มิลลิเมตร ที่มาของชื่อ *Salangathelphusa* มาจากคำ Salang ที่หมายถึงสวาง (กลาง) ที่เป็นชื่อเมืองเดิมของเกาะภูเก็ต ที่เป็นที่รู้จักของชาวตะวันตก โดยกลุ่มปูลำห้วยสกุลนี้ของทางภาคใต้ของไทย ซึ่งมีสมาชิกอยู่ด้วยกันเพียง 2 ชนิด อีกชนิดคือ ปูลำห้วยกลาง (*Salangathelphusa brevicarinata* (Hilgendorf, 1882))

ปูแสมปีติวงษ์

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Pitiwong's mangrove crab

ชื่อวิทยาศาสตร์

Lithoselatum tantichodoki Promdam & Ng, 2009

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบในบริเวณเกาะวังนอกและเกาะแตน อุทยานแห่งชาติหาดขนอม-หมู่เกาะทะเลใต้ อาศัยอยู่บริเวณหาดหินที่ประกอบด้วยก้อนหินและเศษซากปะการัง จุดที่พบจะอยู่สูงกว่าชายน้ำขึ้นไป มีน้ำใสสะอาด เป็นหาดที่ถูกรบกวนจากกิจกรรมของมนุษย์บ้างเล็กน้อย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ปูแสมปีติวงษ์มีความกว้างกระดอง 25.0 มิลลิเมตร ยาว 22.9 มิลลิเมตร ชื่อวิทยาศาสตร์ตั้งขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปีติวงษ์ ตันติโชค ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาชีววิทยาและนิเวศวิทยาทางทะเลให้กับนักศึกษาจากหลากหลายสถาบัน ผ่านทางโครงการสอนนิเวศวิทยาทางทะเลภาคฤดูร้อน ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีที่ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเลอันดามันตอนบน จังหวัดภูเก็ต

ปูแสมภูเขา

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Vampire Crab

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Geosesarma* sp.

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์บริเวณภาคใต้ตอนกลางลงไปถึงประเทศมาเลเซีย อาศัยอยู่ในป่าดงดิบที่มีความชื้นสูง พบที่ระดับความสูงมากกว่า 700 เมตร จากระดับน้ำทะเล

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ปูแสมภูเขา มีกระดองเป็นรูปสี่เหลี่ยม กว้าง 11.8 มิลลิเมตร มีความกว้างมากกว่าความยาวเล็กน้อย อาศัยในบริเวณพื้นดินในเวลากลางวัน และออกหากินบนใบไม้ ต้นไม้และเถาวัลย์ต่าง ๆ ในเวลากลางคืน กินซากพืชซากสัตว์และสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กเป็นอาหาร

ปูหินนครศรี

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

ปูหินนครศรี Nakhons Si Waterfall Crab

ชื่อวิทยาศาสตร์

Demanietta nakhonsi Yeo, Naiyanetr & Ng, 1999

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ลำธารน้ำตกบนภูเขา หลบซ่อนตามซอกหินในน้ำ และซุงตรูใต้ก้อนหินบนตลิ่ง ส่วนใหญ่ออกหากินในลำธารในเวลากลางคืน มีรายงานพบในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพัทลุง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีการแพร่กระจายหลักอยู่ในพื้นที่ของเขตอุทยานแห่งชาติ ซึ่งจะได้รับการดูแลป้องกันตามกฎหมายโดยกรมอุทยานแห่งชาติฯ

แม่หอบ

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Mud Lobster, Mangrove Lobster

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Thalassina anomala* Herbst, 1804

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่ป่าชายเลน อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบ

อยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์

(Near Threatened (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : -

ภาพโดย : en.wikipedia.org

หอยชักตีน

- ชื่อท้องถิ่น -
- ชื่อสามัญ -
- ชื่อวิทยาศาสตร์ *Laevistrombus canarium* (Linnaeus, 1758)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทยพบได้ทั่วไปทั้งในฝั่งอ่าวไทยและฝั่งทะเลอันดามัน เช่น แถบจังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต ระยอง ชุมพร เป็นต้น อาศัยอยู่ตรงบริเวณชายหาดโคลนผสมกับทราย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : หอยชักตีนเป็นหอยที่ซูดกินสาหร่ายและซากอินทรีย์สารต่าง ๆ เป็นอาหาร การสืบพันธุ์เป็นแบบผสมภายใน โดยมีเพศผู้ เพศเมียแยกกัน จับคู่ผสมพันธุ์กัน หลังจากนั้นจะวางไข่ มีวุ้นหุ้มลักษณะเป็นสายยาวสีขาว ขดเป็นกระจุกคล้ายเส้นไหม ซึ่งจะพัฒนาใช้ระยะเวลาประมาณ 4-5 วัน จึงฟักออกเป็นตัวลูกหอย ซึ่งจะดำรงชีวิตว่ายน้ำ กรอบกินแพลงก์ตอนพืชเล็ก ๆ เป็นอาหาร อยู่ประมาณ 11-14 วัน จึงพัฒนาเข้าสู่ระยะลงพื้น เปลี่ยนการดำรงชีวิตเป็นซูดกินตะไคร่ สาหร่าย หรืออินทรีย์สารต่าง ๆ ลูกหอยที่ได้จากการเพาะพันธุ์จะเติบโตได้ขนาดความยาวเปลือก 0.5-1 เซนติเมตร ภายในระยะเวลาประมาณ 1-2 เดือน

ภาพโดย : www.fisheries.go.th

หอยท้ายเกา

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Leather donax

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Donax scortum* (Linnaeus, 1758)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายทั่วไปในเขตมหาสมุทรอินเดีย ในประเทศไทยมีรายงานว่าหอยชนิดนี้พบได้เฉพาะแถบชายฝั่งทะเลอันดามัน ได้แก่ ชายหาดจังหวัดสตูล จังหวัดกระบี่ บางส่วนของจังหวัดระนอง และอำเภอสิเกา จังหวัดตรัง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : หอยท้ายเกา เป็นหอยสองฝาขนาดใหญ่ ยาวประมาณ 5-10 เซนติเมตร ผิวนอกของเปลือกมีสีเขียวเหลือง บางตัวสีค่อนข้างคล้ำ รูปร่างเป็นรูปสามเหลี่ยมท้ายงอนขึ้น คล้ายท้ายเรือสำเภาวงบ้านในบางท้องถิ่นจึงเรียกกันว่า “หอยท้ายเกา” หรือ “หอยท้ายสำเภา” เปลือกฝาซ้ายและขวาเท่ากัน ฝาทั้งสองข้างประกบกันสนิท เปลือกด้านในจะมีสีม่วงอ่อน ฟังตัวอยู่ใต้พื้นทรายซึ่งเป็นทรายปนโคลนตามบริเวณชายหาดที่มีพื้นที่ลาดชันเล็กน้อย หอยพวกนี้ จะมีท่อหายใจยื่นยาวขึ้นมาเหนือพื้นทรายเพื่อหายใจและกินอาหาร จัดอยู่ในตระกูลเดียวกับหอยเสียบ

หอยมือเสือ

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Giant Clam

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Tridacna gigas* (Linnaeus, 1758)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบการกระจายพันธุ์ทั่วไปในเขตน้ำตื้นตามแนวปะการังของน่านน้ำแถบอินโด-แปซิฟิก และในเขตน่านน้ำไทยฝั่งอันดามัน และฝั่งอ่าวไทย ซึ่งสามารถพบหอยมือเสือได้หลายขนาดและหลากหลายสีในเขตแนวปะการังน้ำตื้นรอบ ๆ เกาะ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : เกือบอยู่ในข่ายใกล้สูญพันธุ์ (Vulnerable (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : หอยมือเสือมีสองเพศในตัวเดียว โดยช่วงแรกยังไม่สามารถระบุเพศได้จนอายุประมาณ 2 ปีขึ้นไป จะเป็นเพศผู้ มีการสร้างน้ำเชื้อ และเมื่ออายุประมาณ 4 ปีครึ่ง จะเปลี่ยนเป็นเพศเมีย เริ่มสร้างไข่เพื่อสืบพันธุ์ ในเขตร้อนหอยมือเสือสามารถสืบพันธุ์ได้ทั้งปี ขณะที่ในเขตอบอุ่นหอยจะสืบพันธุ์เฉพาะช่วงฤดูร้อนเท่านั้น หอยมือเสือจัดเป็นหอยที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก อาจมีความยาวเปลือกได้ถึง 100-120 เซนติเมตร น้ำหนักได้กว่า 200 กิโลกรัม และมีอายุยาวได้ถึง 100 ปี หรือมากกว่านั้น

สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก

กบเขากล้งตอง

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Copper-cheeked Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์

Hydrophylax eschatia (Inger, Stuart & Eskandar, 2009)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

สถานที่พบครั้งแรกคืออุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว จังหวัดระนอง กระจายพันธุ์ในประเทศไทยและเมียนมาร์ ในประเทศไทยพบตั้งแต่จังหวัดเพชรบุรีลงไปถึงสตูล อาศัยอยู่ตามก้อนหินและพืชริมลำธารหรือตามพื้นห่างจากลำธารในป่าที่ราบลุ่มและป่าทดแทนที่มีเรือนยอดปิด ผสมพันธุ์ตามแอ่งน้ำริมลำธารหรือแอ่งน้ำชั่วคราวชายป่า

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : กบเขากล้งตองเป็นกบขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงก้นราว 4-6 เซนติเมตร เพศเมียขนาดใหญ่กว่าเพศผู้

กบเขากลึงตองมลายู

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ White-lipped Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Chalcorana labialis* (Boulenger, 1887)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะทางภาคใต้ตอนล่าง ตั้งแต่จังหวัดสงขลา ปัตตานี นราธิวาสและจังหวัดยะลา ตัวเต็มวัยพบอาศัยตามลำธารขนาดเล็ก ป่อน้ำขนาดใหญ่ หรือป่าพรุ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : กบเขากลึงตองมลายูเป็นกบขนาดเล็กถึงกลาง ความยาวจากหัวถึงกันของเพศผู้ราว 5 เซนติเมตร เพศเมีย 6.5-7 เซนติเมตร

กบชะง่อนผาใต้

ชื่อท้องถิ่น -
 ชื่อสามัญ House's Rock Frog
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Odorrana hosii* (Boulenger, 1891)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบบนเกาะบอร์เนียว เกาะชวา และเกาะสุมาตรา ในประเทศไทยพบกระจายทั่วภาคใต้ ตั้งแต่จังหวัดชุมพรถึงนราธิวาส กบเต็มวัยมักพบอาศัยบริเวณลำธารขนาดกลางถึงใหญ่ที่มีก้อนหินขนาดใหญ่ระเกะระกะและมีต้นไม้ล้ม

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นกบขนาดใหญ่ ความยาวจากหัวถึงก้นราว 4-10 เซนติเมตร

กบท่าสาร

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Tasan Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Alcalus tasanae* (Smith,1921)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะในประเทศไทยทางภาคตะวันตก ตั้งแต่จังหวัดราชบุรีลงมาถึงจังหวัดพังงา อาจพบในเมียนมาร์ อาศัยตามลำห้วยขนาดเล็ก อาศัยในป่าดิบชื้นที่ราบจนถึงป่าดิบเขาต่ำ พบเกาะตามก้อนหินที่มีมอสปกคลุมหรือใบพืชคลุมหิน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายใกล้การสูญพันธุ์ (Vulnerable (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นกบขนาดเล็ก ความยาวจากหัวถึงก้นราว 4 เซนติเมตร

กบนา

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ -

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Hoplobatrachus rugulosus* Ruengrit (Wiegmann, 1834)

ถิ่นที่อยู่อาศัย -

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ลักษณะผิวหนังด้านหลังมีสีน้ำตาลจุดดำ ผิวหนังขรุขระมีรอยย่น ที่ริมฝีปากมีแถบดำใต้คางมีจุดดำ กบนาตัวเมีย มีขนาดโต กว่าตัวผู้ ตัวเมียพร้อมที่จะผสมพันธุ์ท้องจะมีลักษณะอูม เคลื่อนไหวช้าและขำงลำตัวจะมีตุ่มเมื่อคลำดูมีลักษณะ สากมือ ตุ่มที่ด้านข้างลำตัวแสดงถึงความพร้อมของตัวเมียในช่วงฤดูผสมพันธุ์ ตัวผู้พร้อมที่จะผสมพันธุ์ในช่วงนี้ลำตัวจะมีสีเหลือง นิ้วเท้าด้านหน้าจะมีตุ่มที่ขยายใหญ่ขึ้น มองเห็นได้ชัดเจน

กบบัว

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Red-eared Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Hylarana erythraea* (Schlegel, 1837)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ในประเทศไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และบรูไน ในประเทศไทยมีการแพร่กระจายทั่วประเทศ พบอาศัยปรับตัวได้ดีในที่ราบลุ่มใกล้ที่อยู่อาศัยของคน บางครั้งพบตามอ่างบัว อ่างเลี้ยงปลา บ่อบัวตามสวนสาธารณะไปจนถึงชายขอบของป่าดิบชื้น ที่ราบต่ำ ป่าพรุและบริเวณแนวรอยต่อ ป่าเสม็ดและป่าชายเลนก็อาจพบได้

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กบบัวเป็นกบขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงก้นยาวได้ถึง 8 เซนติเมตร

กบภูเขา

ชื่อท้องถิ่น กบภูเขา กบเบตง
 ชื่อสามัญ Giant Asian River Frog
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Limnonectes blythii* (Boulenger, 1920)

ภาพโดย : เมื่อน้ำตกตาดหิน บาฮะกรี

ถิ่นที่อยู่อาศัย

เป็นกบขนาดใหญ่ที่สุดในที่พบได้ในประเทศไทย ความยาวจากปลายปากถึงกัน ประมาณ 1 ฟุต น้ำหนักกว่า 5 กิโลกรัม มีถิ่นอาศัยอยู่บริเวณป่าต้นน้ำบนภูเขาสูง อยู่ตามลำห้วยป่าดิบเฉพาะแห่ง โดยพบภาคตะวันตกของประเทศไทย ตั้งแต่ภาคเหนือจรดภาคใต้ไปจนถึงมาเลเซียและอินโดนีเซีย เช่นในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา-บาลา อุทยานแห่งชาติเขาสก

สถานภาพตามกฎหมายไทย : เป็นสัตว์ที่หายากชนิดหนึ่งในประเทศไทย
 สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (NT-Near Threatened)
 ข้อมูลเพิ่มเติม : -

กบแรด

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Rhinoceros Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Limnonectes plicatellus* (Stoliczka, 1873)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์บริเวณคาบสมุทรมลายู โดยพบในประเทศไทย มาเลเซียและสิงคโปร์ ในไทยพบทางภาคใต้ตอนล่างที่จังหวัดนราธิวาสและจังหวัดยะลา โดยพบทั้งในป่าดิบชื้น ที่ราบต่ำและป่าพรุ อาจพบแพร่กระจายขึ้นไปถึงภูเขาเตี้ย ๆ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กบแรดเป็นกบขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงก้น 3.5-4 เซนติเมตร

กบลายหินใต้

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Larut Cascade Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์

Amolops larutensis (Boulenger, 1899)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ในประเทศไทยและมาเลเซีย ในประเทศไทยพบทางภาคใต้ตอนล่างที่จังหวัดปัตตานี นราธิวาสและยะลา มักพบกบเต็มวัยตามก้อนหินขนาดใหญ่ริมลำธารหรือกลางลำห้วย ในป่าดิบชื้นที่ราบต่ำไปจนถึงป่าดิบเขาาระดับกลาง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กบลายหินใต้เป็นกบขนาดกลางความยาวจากหัวถึงกัน 5-7.5 เซนติเมตร เพศผู้มีขนาดเล็กกว่าเพศเมีย

กบว้ากเล็ก

ชื่อท้องถิ่น

ชื่อสามัญ

Masked Rough-sided Frog, Lesser Rough-side Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์

Pulchrana laterimaculata (Barbour & Noble, 1916)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ในประเทศไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ในไทยพบเฉพาะภาคใต้ ตอนล่างที่จังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส พบอาศัยในป่าพรุหรือป่าดิบชื้นที่ราบต่ำ ที่มีแอ่งน้ำขังหรือแอ่งพรุนขนาดใหญ่

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -
สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กบว้ากเล็กเป็นกบขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงก้นราว 4-6.5 เซนติเมตร

กบว้ากใหญ่

ชื่อท้องถิ่น -
 ชื่อสามัญ Rough-sided Frog
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Pulchrana glandulosa* (Boulenger, 1882)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์แถบคาบสมุทรมลายู ตั้งแต่ประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ในไทยพบแพร่กระจายในภาคใต้ ตั้งแต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีลงไปจนถึงภาคใต้ตอนล่างที่จังหวัดนราธิวาส โดยจะพบมากในบริเวณที่เป็นพรุหรือบึงน้ำจืดที่อยู่ติดป่าธรรมชาติ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กบว้ากใหญ่เป็นกบขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงกันราว 6.5 เซนติเมตร มักพบออกหากินตอนกลางคืน กบเต็มวัยกินแมลง แมงมุม สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังขนาดเล็ก และกบขนาดเล็กเป็นอาหาร

กบหนอง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Grass Frog, Rice Field Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Fejervarya limnocharis* (Gravenhorst, 1829)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ค่อนข้างกว้างในภูมิภาคเอเชียตั้งแต่อินเดีย ศรีลังกา จีน ญี่ปุ่น ไทย มาเลเซีย ลงไปถึงหมู่เกาะอินโด-ออสเตรเลีย ในประเทศไทยพบแพร่กระจายทั่วประเทศ เป็นกบที่พบได้ง่าย พบทั้งในเมืองใหญ่ เรือกสวนไร่นา สวนป่า ป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง ป่าดิบชื้นและป่าชายเลน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กบหนองเป็นกบขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงก้นราว 4-6 เซนติเมตร

กบหลังลายเฉียง

ชื่อท้องถิ่น -
 ชื่อสามัญ Tree-stripe Frog
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Humerana miopus* Boulenger,1918

ถิ่นที่อยู่อาศัย

สถานที่พบครั้งแรกอยู่ที่เขาวังหีบ จังหวัดนครศรีธรรมราช กระจายพันธุ์ในประเทศไทยและมาเลเซีย ในไทยพบตั้งแต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีลงไปถึงจังหวัดนราธิวาส และจังหวัดยะลา มักพบในป่าดิบชื้นที่ราบต่ำ แต่ปรับตัวอาศัยในพื้นที่สวนปาล์ม สวนยางที่ติดต่อกับป่าได้ดี

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กบหลังลายเฉียงเป็นกบขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงกัน 6.5-7.5 เซนติเมตร

กบหัวยชาปุ่มใต้

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Jarujin's Stream Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Limnonectes jarujini* Matsui, Panha, Khonsue & Kuraishi, 2010

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะในประเทศไทยแต่อาจพบในเมียนมาร์ โดยกระจายอยู่ทางภาคตะวันตกลงไปถึงภาคใต้ พบได้สุดที่จังหวัดนครศรีธรรมราช อาศัยตามลำธารหรือแอ่งน้ำขังในป่าดิบแล้ง ป่าไผ่ ป่าดิบชื้น จนถึงป่าดิบเขาในระดับต่ำ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นกบขนาดใหญ่ เพศผู้มีความยาวจากหัวถึงกันราว 6-10 เซนติเมตร เพศเมียมีความยาวจากหัวถึงกันราว 6-7 เซนติเมตร ชื่อวิทยาศาสตร์ตั้งขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ อาจารย์ จารุจินต์ นกิตะภักู นักสัตววิทยาและนักธรรมชาติวิทยา

กบอ่องมลายู

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Malayan Dark-side Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Sylvirana malayana* Sheridan & Stuart, 2018

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ทางตอนใต้ของเมียนมาร์ ไทย และทางตะวันตกของคาบสมุทรมลายู ในประเทศมาเลเซีย ในไทยพบตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ลงไป พบอาศัยในป่าดิบชื้นหรือพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่ชิดกับป่าธรรมชาติ เช่น สวนยาง สวนผลไม้ พบตั้งแต่พื้นที่ราบจนถึงป่าดิบเขาในระดับต่ำ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นกบขนาดกลาง เพศผู้มีความยาวจากหัวถึงกัน 4-5 เซนติเมตร เพศเมีย 5-6 เซนติเมตร

กบอ่องเล็ก

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Dark-sided Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Sylvirana nigrovittata* (Blyth, 1856)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ในประเทศเมียนมาร์ ไทยและลาว ในไทยพบได้ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคตะวันตก และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและนครศรีธรรมราช อาศัยตามแหล่งน้ำขังหรือแอ่งหินตามน้ำตกและลำธาร ในป่าเต็งรัง ป่าดิบแล้ง ป่าดิบชื้น จนถึงป่าดิบเขา และป่าสนเขาระดับต่ำ สามารถปรับตัวอาศัยอยู่ในป่าที่ถูกรบกวนมาก ๆ ได้ดี

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กบอ่องเล็กเป็นกบขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงกัน 6-7.5 เซนติเมตร

เขียดทราย

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Martens's Puddle Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์

Occidozyga martensii (Peters, 1867)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งแต่ประเทศจีนตอนใต้ เมียนมาร์ ไทย ลาว เวียดนาม และมาเลเซีย ในประเทศไทยพบได้ทั่วประเทศไทย อาศัยอยู่ตามริมน้ำ แอ่งน้ำขังในพื้นที่ทั่วไป

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เขียดทรายเป็นกบขนาดเล็ก ความยาวจากหัวถึงก้นราว 2.5 เซนติเมตร

เขียดคลื่น

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Sumatran Puddle Frog, Smooth Skin Puddle Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์

Occidozyga sumatrana (Peter, 1887)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ในประเทศมาเลเซีย และอินโดนีเซีย ในประเทศไทยพบทางภาคใต้ ตั้งแต่จังหวัด สุราษฎร์ธานี พังงา สตูล สงขลา ลงไปถึงยะลาและนราธิวาส พบในป่าดิบชื้นที่ราบต่ำ ป่าดิบชื้น ไปจนถึงที่ราบมีน้ำขังบนภูเขาสูง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เขียดคลื่นเป็นกบขนาดเล็ก ความยาวจากหัวถึงกันราว 3 เซนติเมตร ตัวเต็มวัย มักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในแอ่งน้ำขังในช่วงเวลากลางวัน และออกหากินเวลากลางคืน อาหารได้แก่ แมลงขนาดเล็ก เช่น มด ปลวก และไส้เดือน

คางคกแคระ

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Indochinese Dwarf Toad

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ingerophrynus parvus (Boulenger, 1887)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทยพบกระจายตามป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้งและป่าดิบชื้นทั่วประเทศ ยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : คางคกแคระเป็นคางคกขนาดเล็ก ความยาวจากหัวถึงก้นราว 3.5-5 เซนติเมตร

คางคกห้วยเขาช้าง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Cave-dwelling Stream Toad, Khao Chang Stream Toad

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ansonia khaochangensis Grismer, Wood, Aowphol, Cota, Grismer, Murdoch, Aguilar & Grismer, 2016

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบบริเวณเขาหินปูนจังหวัดพังงา อาศัยบริเวณถ้ำ มักพบเกาะบริเวณซอกหินหรือบริเวณหินย้อย ใกล้ลำธารน้ำไหลตื้นในถ้ำ บางครั้งอาจพบเกาะตามใบพืชบริเวณปากถ้ำหลังฝนตกหนัก

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นคางคกขนาดเล็ก ความยาวจากปลายจมูกถึงก้นของเพศเมียราว 3.5 เซนติเมตร เพศผู้ตัวเล็กกว่ายาวประมาณ 3 เซนติเมตร กินแมลงเล็ก ๆ เช่นมดเป็นอาหาร พบครั้งแรกบริเวณเขาช้าง ซึ่งเป็นเขาหินปูน ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ชื่อชนิด ชื่อภาษาอังกฤษ และชื่อไทย มาจากชื่อสถานที่ที่พบครั้งแรก

คางคกห้วยระนอง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Ranong Stream Toad

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Ansonia kraensis* Matsui, Khonsue & Nabhitabhata, 2005

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะในประเทศไทยที่จังหวัดระนอง พังงา และสุราษฎร์ธานี มักพบคางคกเต็มวัย เกาะบนใบไม้ริมลำธาร หรือบริเวณใกล้กับลำธาร พบอาศัยในลำห้วยที่มีขนาดเล็ก มีร่มเงาของไม้ใหญ่ปกคลุมหนาแน่น มีพืชประเภทชิงช้าขึ้นริมลำธาร มีหินขนาดใหญ่อยู่ระเกะระกะ และมีเฟิร์นหรือมอสขึ้นเกาะตามก้อนหิน ไม่ค่อยพบตามพื้นป่ามากนัก

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นคางคกขนาดเล็ก ความยาวจากหัวถึงก้นประมาณ 3 เซนติเมตร

จิ้งโคร่ง

ชื่อท้องถิ่น : จิง, กระทอง, หมาน้ำ
 ชื่อสามัญ : Giant Asiatic Toad
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Phrynooidis asper* (Gravenhorst, 1829)

ถิ่นที่อยู่อาศัย
 กระจายพันธุ์ตั้งแต่ประเทศไทย เมียนมาร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ในประเทศไทยพบตามแนวตะวันตกของประเทศ ตั้งแต่จังหวัดแม่ฮ่องสอนลงไปถึงนราธิวาส และตามเกาะในฝั่งอันดามัน อาศัยในป่าดิบชื้น ป่าดิบแล้ง จนถึงป่าดิบเขาระดับต่ำ มักพบใกล้ลำธารขนาดใหญ่ ที่มีก้อนหินและมีสองฝั่งเป็นไม้ขนาดใหญ่หรือพืชริมน้ำ ขึ้นหนาแน่น

ภาพโดย : มนตรี สุนทรทา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง
สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))
ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งโคร่งคือคางคกชนิดหนึ่งที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เมื่อโตเต็มที่จะมีความยาวของลำตัวถึง 22 เซนติเมตร ออกหากินในเวลากลางคืน อาหารหลักได้แก่ แมลงและ สัตว์น้ำขนาดเล็ก

ปาดเขียวตื้นแดง

ชื่อท้องถิ่น -
 ชื่อสามัญ Jade Tree Frog
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Zhangixalus prominanus* (Smith, 1924)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ในประเทศไทย และมาเลเซีย ในประเทศไทยพบที่อุทยานแห่งชาติเขาสก จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอาลา-บาลา จังหวัดยะลา และนราธิวาส มักพบบริเวณลำธารขนาดใหญ่หรือลำธารขนาดกลางในป่าดิบชื้นที่ราบต่ำไปจนถึงป่าเขาระดับกลาง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ปาดเขียวตื้นแดงเป็นปาดขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงกัน 4.5 เซนติเมตร

ปาดตะปุมผิวเรียบ

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Smooth-Skinned Warted Tree Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Theloderma licin* McLeod & Ahmad, 2007

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์บริเวณคาบสมุทรมลายู ในประเทศไทย มาเลเซีย เกาะสุมาตราและเกาะบอร์เนียว ในประเทศไทยพบทางภาคใต้ ตั้งแต่เทือกเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช ลงไปถึงจังหวัดสตูล และมีรายงานการพบย่อยที่จังหวัดยะลา และนราธิวาส อาศัยในป่าดิบชื้นที่ราบต่ำ วางไข่ในโพรงไม้ น้ำขัง หรือซอกกาบใบของพืช ภาชนะเหลือใช้ที่ทิ้งไว้ในป่าและอื่น ๆ กินแมลงหรือสัตว์ขนาดเล็กกว่าปากเป็นอาหาร

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นปาดขนาดเล็ก ตัวเต็มวัยมีความยาวจากหัวถึงกันประมาณ 3 เซนติเมตร ปาดกลุ่มนี้มีลักษณะเด่นที่ผิวหนังเป็นปุ่มปม แต่ปาดตะปุมชนิดนี้มีผิวเรียบแตกต่างจากชนิดอื่น

ปาดใต้

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Common Tree Frog, Four-lined Tree Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Polypedates leucomystax* (Gravenhorst, 1829)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์แถบคาบสมุทรมมาลายู และหมู่เกาะอินโด-ออสเตรเลีย ในประเทศไทยพบตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ลงไป เป็นสัตว์ที่ปรับตัวได้ดี อาศัยได้ทั้งในเมือง และในป่าดงดิบ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นปาดขนาดใหญ่ ความยาวจากหัวถึงกัน 5-8 เซนติเมตร เพศผู้ขนาดเล็กกว่าเพศเมีย กินสัตว์เล็ก ๆ ที่สามารถเอาเข้าปากได้ อาหารส่วนมากคือสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง

ภาพโดย : ศรัยชนัน แฉงศรี

ปาดลายเลอะใต้

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Frilled Tree Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Kurixalus chaseni* (Smith,1924)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ในประเทศไทย มาเลเซียและอินโดนีเซีย สำหรับประเทศไทยพบทางภาคใต้ตั้งแต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีลงไปถึงนราธิวาส อาศัยอยู่ในป่าดิบชื้นที่ราบต่ำ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ปาดลายเลอะใต้เป็นปาดขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงกัน 4-5 เซนติเมตร

ปาดหูดำ

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Dark-eared Tree Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Polypedates macrotis* (Boulenger, 1891)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ตั้งแต่ประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ในประเทศไทยพบการแพร่กระจายตั้งแต่จังหวัดนครศรีธรรมราชลงไปถึงยะลาและนราธิวาส พบในป่าดิบชื้นที่ราบต่ำที่มีลำธารน้ำไหลไม่แรงมากนัก หรือมีลักษณะเป็นคลองขนาดกลางไหลเอื่อย ๆ โดยจะพบปาดตัวเต็มวัยเกาะบนต้นไม้หรือเกาะวัลย์ริมห้วย สูงกว่า 3 เมตรขึ้นไป

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ปาดหูดำเป็นปาดขนาดใหญ่ ความยาวจากหัวถึงกัน 6-9 เซนติเมตร เพศผู้มีขนาดเล็กกว่าเพศเมีย

ภาพโดย : นนตรี สุนทรษา

อิงกรายจมูกแหลม

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Long-nosed Horned Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Megophrys nasuta* (Schlegel, 1858)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ในประเทศไทย มาเลเซีย เกาะสุมาตรา และเกาะบอร์เนียว ในประเทศไทย พบทางภาคใต้ตอนล่าง ตั้งแต่แนวเทือกเขาบรรทัดตอนใต้ที่จังหวัดพัทลุง สตูล สงขลา เทือกเขาบูโด จังหวัดปัตตานีและเทือกเขาสนกาลาศรี จังหวัดยะลาและนราธิวาส ที่จังหวัดสงขลา ปัตตานี นราธิวาส และยะลา ตัวเต็มวัยพบอาศัยตามลำธารขนาดเล็ก บ่อน้ำขนาดใหญ่ หรือป่าพรุ อิงกรายชนิดนี้พบได้เฉพาะป่าดิบชื้น แบบอินโดมาลาอันในภาคใต้ตอนล่างสุด โดยพบบริเวณพื้นที่ราบต่ำหรือหุบเขา แต่ก็สามารถพบได้บนภูเขาที่ไม่สูงมากนัก และมีรายงานพบตัวได้บ่อยครั้งตามสวนยางหรือสวนปาล์มที่ใกล้กับป่า

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สถานภาพการอนุรักษ์ สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นอิงกรายขนาดใหญ่ ความยาวจากหัวถึงกันยาวได้ถึง 12 เซนติเมตร เพศเมียมีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้

อิงกรายท้องลาย

ชื่อท้องถิ่น -
 ชื่อสามัญ Black-and-White-bellied Litter Frog
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Leptobrachella melanoleuca* (Matsui, 2006)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะทางด้านตะวันตกของไทยตั้งแต่จังหวัดกาญจนบุรี ลงไปถึงระนองและสุราษฎร์ธานี แต่อาจพบได้ในประเทศเมียนมาร์ อาศัยอยู่ตามพื้น ตามก้อนหิน หรือบนขอนไม้ที่ไม่มีไม้ทับถมอยู่ ใกล้ลำธารขนาดเล็ก บริเวณต้นน้ำในป่าเบญจพรรณ ป่าดิบชื้น ป่าดิบเขาระดับต่ำ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นอิงกรายขนาดเล็ก ความยาวจากหัวถึงกัน 2.5-3 เซนติเมตร พบครั้งแรกที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

อิงกรายลายจุด

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Spotted Litter Frog, Hendrickson's Litter Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์

Leptobrachium hendricksoni Taylor, 1962

ถิ่นที่อยู่อาศัย

แพร่กระจายในประเทศไทย มาเลเซีย และเกาะบอร์เนียว ในประเทศไทยพบทางภาคใต้ตอนล่าง ตั้งแต่เทือกเขาบรรทัดลงไปจังหวัดตรัง สตูล สงขลา ลงไปถึงจังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส พบอาศัยในป่าดิบที่ราบต่ำและป่าดิบชื้นบนภูเขาที่สูงชัน ตัวเต็มวัยพบได้บ่อยตามพื้นป่าใกล้กับลำธาร บางครั้งพบไกลจากลำธารมาก กลางวันมักหลบซ่อนตัวใต้ก้อนหิน ขอนไม้ล้ม หรือใต้กองใบไม้ร่วงที่ทับถมกันใกล้ลำธาร

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : อิงกรายลายจุดเป็นอิงกรายขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงก้นราว 4.5-6 เซนติเมตร

อิงกรายลายเลอะ

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Smith's Litter Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Leptobrachium smithi* Matsui, Nabhitabhata & Panha, 1999

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์อยู่ในประเทศอินเดีย เมียนมาร์ ไทย ลาว และมาเลเซีย ในประเทศไทยพบกระจายอยู่เกือบทุกภาคยกเว้นภาคตะวันออกเฉียงใต้และภาคใต้ตอนล่างสุด โดยพบกระจายลงไปได้สุดที่จังหวัดสตูลและเหนือสุดที่จังหวัดเชียงราย เป็นอิงกรายที่พบได้ง่ายตามบริเวณริมลำธารหรือตามทางเดินในป่าช่วงกลางคืน โดยพบทั้งในป่าดิบแล้ง ป่าไผ่ ป่าดิบชื้นไปจนถึงป่าดิบเขา ระดับกลาง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สถานภาพการอนุรักษ์ สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : อิงกรายลายเลอะเป็นอิงกรายขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงกันราว 4-8 เซนติเมตร

อังกกรายหัวมบน

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Malayan Horned Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Megophrys aceras* Boulenger, 1903

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบในประเทศไทยทางภาคใต้ตั้งแต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีลงไป กระจายลงไปถึงประเทศมาเลเซีย พบอาศัยอยู่ตามพื้นป่าและโพรงดินใต้พุ่มพอน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : อังกกรายหัวมบนเป็นอังกกรายขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงกันราว 5-6 เซนติเมตร

อึ่งข้างดำ

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Dark-sided Chorus Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์

Microhyla heymonsi Vogt, 1911

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ในประเทศไต้หวัน จีน อินเดีย ไทย และมาเลเซีย ในประเทศไทยพบกระจายทั่วประเทศ ทั้งในพื้นที่สวนและพื้นที่ป่าธรรมชาติ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : อึ่งข้างดำเป็นอึ่งขนาดเล็ก ความยาวจากหัวถึงกันประมาณ 2 เซนติเมตร เพศเมียมีขนาดใหญ่กว่าเพศผู้

อึ่งแมนทีย์

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Manthey's Chorus Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์

Microhyla mantheyi Das, Yaakob & Sukumaran, 2007

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ในประเทศไทย มาเลเซียและสิงคโปร์ ในประเทศไทยพบเฉพาะทางภาคใต้ ตั้งแต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีลงไป มีรายงานจากจังหวัดพังงา สตูล สงขลา ยะลา และนราธิวาส

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : อึ่งแมนทีย์เป็นอึ่งขนาดเล็ก ความยาวจากหัวถึงก้นประมาณ 2 เซนติเมตร

อิงแม่หนาว

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Bedmore's Chorus Frog

ชื่อวิทยาศาสตร์

Microhyla berdmorei (Blyth, 1856)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

กระจายพันธุ์ในประเทศอินเดีย บังคลาเทศ จีน เมียนมาร์ ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ในประเทศไทยพบได้ตามพื้นที่ป่าทั่วประเทศ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : ลิงมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : -

สัตว์ลือลางาน

กิ้งก่าแก้วใต้

ชื่อท้องถิ่น -
 ชื่อสามัญ Forest Crested Lizard
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Calotes emma emma* Gray, 1845

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ลงไปจนถึงประเทศมาเลเซีย พบได้ในป่าดิบชื้น สวนยางและพื้นที่เกษตรกรรม

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : กิ้งก่าแก้วใต้เป็นกิ้งก่าขนาดกลาง โดยทั่วไปมีความยาว 28 เซนติเมตร ความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 7.5 เซนติเมตร ออกหากินในเวลากลางวัน และอยู่บนต้นไม้เป็นส่วนใหญ่ กินแมลง เช่น จิ้งหรีด ตั๊กแตน แมลงสาบ และผีเสื้อกลางคืนเป็นอาหาร

กิ้งก่าเขานัน

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Khao Nan Long-headed Lizard

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Pseudocalotes khaonanensis* Chan-Ard, Cota, Makchai & Lhaoteow, 2008

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่จังหวัดนครศรีธรรมราช อุทยานแห่งชาติเขานัน อาศัยในป่าดิบเขาสูงที่ระดับความสูงมากกว่า 1,100 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : ข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมิน (Data Deficient (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นกิ้งก่าขนาดใหญ่ มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 104.5 มิลลิเมตร

กิ้งก่าเขาหนามภูเก็ต

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Phuket Horned Tree Agamid

ชื่อวิทยาศาสตร์

Acanthosaura phuketensis Pauwels, Sumontha, Kunya, Nitikul, Samphanthamit, Wood & Grismer, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่จังหวัดภูเก็ต พังงา ระนอง และสุราษฎร์ธานี อาศัยในพื้นที่ป่าเทือกเขาภูเก็ต

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นกิ้งก่าขนาดกลาง มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 123.5 มิลลิเมตร

กิ้งก่าเขียวหูดำ

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Green Crested Lizard

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Bronchocela cristatella* (Kunl, 1820)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ทางตอนใต้ของประเทศเมียนมาร์ หมู่เกาะนิโคบาร์ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ในประเทศไทยพบตั้งแต่จังหวัดกาญจนบุรีลงมาทางภาคใต้ อาศัยในป่าดิบชื้น และพื้นที่เกษตรกรรม

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : กิ้งก่าเขียวหูดำเป็นกิ้งก่าขนาดกลาง เพศผู้มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 8.4-11.8 เซนติเมตร เพศเมีย 8.3-12.0 เซนติเมตร เมื่อเวลาตกใจสามารถเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลหรือดำได้อย่างรวดเร็ว ออกหากินเวลากลางวันบนต้นไม้ กินแมลงขนาดเล็ก ผีเสื้อ และอาจกินกิ้งก่าที่มีขนาดเล็กกว่าเป็นอาหาร

กิ้งก่าดงคิ้วสัน

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Abbott's Anglehead Lizard, Abbott's Crested Lizard

ชื่อวิทยาศาสตร์

Gonocephalus abbotti Cochran, 1922

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ในประเทศไทยและมาเลเซีย ในประเทศไทยพบทางภาคใต้ ตอนกลางถึงตอนล่าง พบครั้งแรกที่จังหวัดตรังและมีรายงานที่จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส อาศัยอยู่ในป่าที่ระดับความสูงตั้งแต่ 200-1,000 เมตรจากระดับน้ำทะเล

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กิ้งก่าดงคิ้วสันมีความยาว 36 เซนติเมตร ความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 14.3 เซนติเมตร

กิ้งก่าดวงตาสีฟ้า

ชื่อท้องถิ่น
ชื่อสามัญ

-
Blue-eyed Anglehead Lizard, Tropical Forest Dragon, Orange-ringed Anglehead Lizard

ชื่อวิทยาศาสตร์

Gonocephalus liogaster (Günther, 1872)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทยพบที่ป่าฮาลา-บาลา จังหวัดนราธิวาส ฝั่งตะวันตกของประเทศไทยมาเลเซีย เกาะสุมาตรา เกาะบอร์เนียว และหมู่เกาะนาทูนาของประเทศอินโดนีเซีย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : กิ้งก่าดวงตาสีฟ้าเป็นกิ้งก่าขนาดใหญ่ มีความยาวถึง 45 เซนติเมตร เพศผู้มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 14.5 เซนติเมตร เพศเมียมีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 12 เซนติเมตร อาศัยอยู่บนต้นไม้ ออกหากินตอนกลางวัน กินแมลงเป็นอาหาร วางไข่บนพื้นดินใต้ใบไม้แห้ง หรือหลุมตื้น ๆ

กิ้งก่าดงใหญ่

ชื่อท้องถิ่น -
 ชื่อสามัญ Great anglehead lizard
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Gonocephalus grandis* (Gray, 1845)

ภาพโดย : บณตรี สุนทรทา

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบทางภาคใต้ตอนล่าง ตั้งแต่เขาบรรทัดตอนกลางลงไปจนถึงแนวชายแดนไทย มาเลเซีย อาศัยในป่าดิบชื้นที่ราบ ริมลำธารขนาดใหญ่ มักพบเกาะอยู่ริมฝั่งของแม่น้ำ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : ลิงมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กิ้งก่าดงใหญ่เพศผู้มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 160 มิลลิเมตร เพศเมีย 137 มิลลิเมตร

กิ้งก่าบินคอสีส้ม

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Orange-bearded Flying Lizard

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Draco fimbriatus* Kuhl, 1820

ถิ่นที่อยู่อาศัย

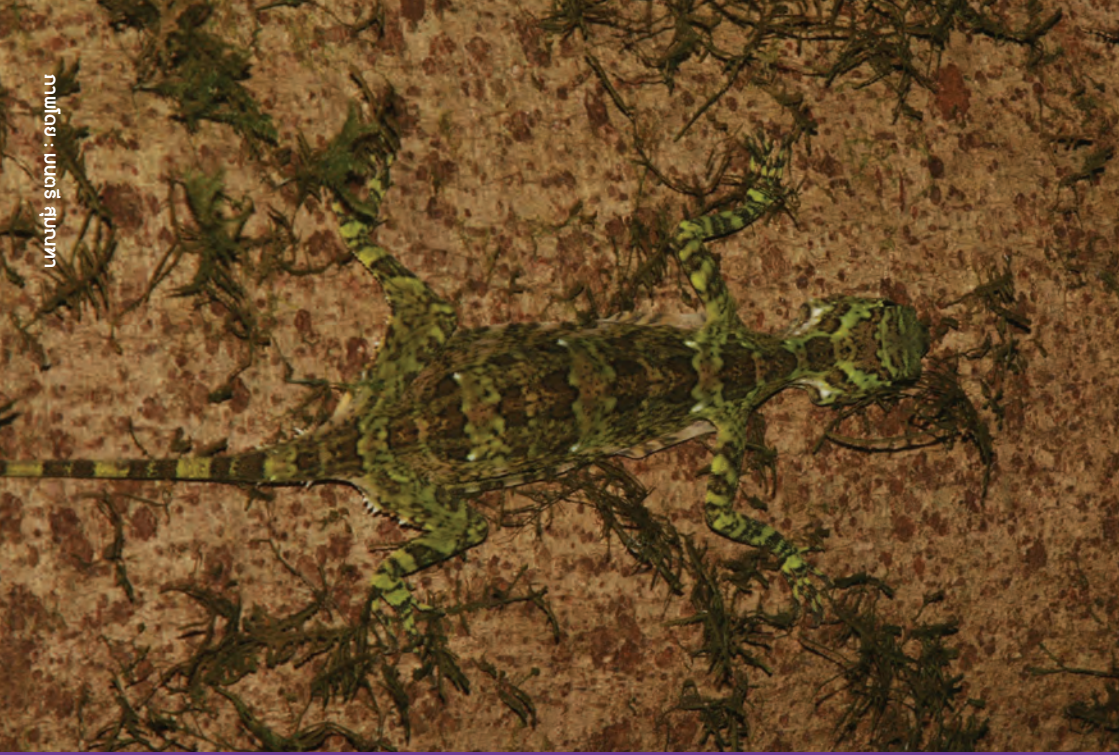
พบทางภาคใต้ของประเทศไทย คาบสมุทรมลายู สุมาตราและบอร์เนียว อาศัยตามต้นไม้ในป่าและสวนยางพารา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : กิ้งก่าบินคอสีส้มมีความยาวจากปลายปากถึงรูกัน 132 มิลลิเมตร เกาะตามต้นไม้เมื่อปีนขึ้นไปสูงแล้วจะร่อนลงมายังอีกต้นหนึ่ง

กิ้งก่าบินใหญ่

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Great Flying Lizard

ชื่อวิทยาศาสตร์

Draco maximus Boulenger, 1893

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบทางภาคใต้ของประเทศไทย คาบสมุทรมลายู สุมาตรา บอร์เนียว และหมู่เกาะนันทูนาของประเทศอินโดนีเซีย อาศัยตามต้นไม้ริมลำธาร

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : ลิงมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กิ้งก่าบินใหญ่มีความยาวจากปลายปากถึงรูกัน 139 มิลลิเมตร กินมด และแมลงเป็นอาหาร

กิ้งก่าพระอินทร์

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Malayan Blue-mouthed Lizard, Earless lizard, Dusky Earless Agama

ชื่อวิทยาศาสตร์

Aphaniotis fusca (Peters, 1864)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ประเทศไทยพบทางภาคใต้ตอนล่าง ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย อาศัยในป่าดิบชื้นใกล้ลำธาร

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กิ้งก่าพระอินทร์มีความยาว 21 เซนติเมตร ความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 7 เซนติเมตร

งูกันขบ

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Red-tailed Pipe Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cylindrophis ruffus (Laurenti, 1768)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบอาศัยทั้งในป่า ทุ่งนา และสวน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ขณะยังเล็กจะมีลายขาวพาดเป็นปล้อง เมื่อโตขึ้นลายจะหายไป เมื่อมีภัยมักชูด้วยการยกหางชูขึ้นคล้ายหัว เป็นงูไม่มีพิษ

งูบาทหมากหางนิล

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Stripe-tailed Racer, Cave-dwelling Racer

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Elaphe taeniura ridleyi* (Butler, 1899)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยตามเขาหินปูนตั้งแต่เขตจังหวัด เพชรบุรี ลงมาถึงประเทศมาเลเซีย
สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูไม่มีพิษ มักใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในถ้ำ กินค้างคาว และหนู เป็นอาหาร

ภาพโดย : สตรีเวน แดงศรี

งูเขียวหางแดง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Hagen's Pitviper, Hagen's Green Pit Viper

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Trimeresurus hageni* (Lidht de Jeude, 1886)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ตั้งแต่ประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย สำหรับประเทศไทย มีรายงานพบทางภาคใต้ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา นราธิวาส ตรังและสตูล

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูขนาดกลาง มีความยาวจากหัวถึงหางเฉลี่ยประมาณ 116 เซนติเมตร มีพิษเป็นงูในกลุ่มงูเขียวหางไหม้ที่ออกลูกเป็นไข่ ซึ่งปกติงูในกลุ่มงูเขียวหางไหม้จะออกลูกเป็นตัว

ภาพโดย : ศิริวัฒน์ แดงศรี

งูเขียวดงลาย

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Banded Cat Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Boiga saengsom* Nutaphand, 1985

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่อำเภอเขาพนม จังหวัดกระบี่ อาศัยในป่าดิบชื้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่ใกล้การสูญพันธุ์ (Endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : งูเขียวดงลายมีความยาวถึง 220 เซนติเมตร เป็นงูที่มีพิษอ่อน

งูเขียวตุ๊กแก

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Wagler's Pit Viper, Wagler's Keeled Green Pit Viper, Wagler's Palm Viper

ชื่อวิทยาศาสตร์

Tropidolaemus wagleri (Boie, 1827)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ในประเทศเวียดนาม ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ในประเทศไทย พบที่จังหวัดพังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช บัตตานี ยะลา และนราธิวาส อาศัยอยู่ตามกิ่งไม้ในเวลากลางวันมักพันตัวหนึ่งอยู่บนกิ่งไม้ หรือเคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ความยาวจากปลายจมูกถึงปลายหาง 70-80 เซนติเมตร จัดเป็นงูพิษอ่อนอันตราย มีเขี้ยวพิษยาวบริเวณขากรรไกรบนด้านหน้าซึ่งสามารถพับและกางได้ (Solenoglyphs)

งูเขียวบอน

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Green Cat Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Boiga cyanea* (Bibron and Dumeril, 1854)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าไผ่แหล่งน้ำ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ฐขนาดตัวปานกลาง ลำตัวยาว

เรียวยาวปลายหัวมน ดวงตากลมขนาดใหญ่

คอคอดเล็ก ลำตัวแบนข้างเล็กน้อย เกล็ดเรียบ

ไม่เป็นสันเกล็ด บนหลังในแนวกลางตัวมีขนาด

ใหญ่ ขอบด้านท้ายของแผ่นเกล็ดตัดตรง เกล็ด

ส่วนท้องขยายกว้าง หางยาวปลายหางเรียวยาวเล็ก เกล็ดใต้หางเป็นแถวคู่ พิษอ่อน

งูเขียวหัวจิ้งจกมลายู

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Malayan Whip Snake, Malayan Green Whip Snake, Malayan Vine Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ahaetulla mycterizans (Linnaeus, 1758)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายในประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ในไทยพบตั้งแต่จังหวัดชุมพรลงไป อาศัยในป่าดิบชื้นใกล้ลำธาร

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีความยาวประมาณ 1 เมตร เป็นงูพิษอ่อน อาศัยบนต้นไม้ ออกหากินตอนกลางวัน กินนก หนู กบ จิ้งจก กิ้งก่าเป็นอาหาร

งูเขียวหางไหม้ท้องเขียวใต้

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Siamese Peninsula Pit Viper

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Trimeresurus fucatus* Vogel, David & Pauwels, 2004

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ตั้งแต่ประเทศเมียนมาร์ ไทย และมาเลเซีย สำหรับประเทศไทยมีรายงานพบที่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร พังงา สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ระนอง กระบี่ และตรัง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูขนาดกลาง มีความยาวจากหัวถึงปลายหางประมาณ 86 เซนติเมตร เป็นงูพิษอ่อนอันตราย

งูเขียวหางไหม้ภูเก็ต

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Phuket Pit Viper

ชื่อวิทยาศาสตร์

Trimeresurus phuketensis Sumontha, Kunya, Pauwels, Nitikul & Punnadee, 2011

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่จังหวัดภูเก็ต อาศัยอยู่ในป่าดิบชื้น กลางวันพักผ่อนบนต้นไม้ ออกหากินในเวลากลางคืน อาหารหลักได้แก่ ปาด จิ้งจก และหนูขนาดเล็ก

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีความยาวจากปลายปากถึงรูกัน 49.5 เซนติเมตร

งูควนขนุน

ชื่อท้องถิ่น

งูควนขนุน

ชื่อสามัญ

Malayan Brown Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์

Xenelaphis hexagonotus (Cantor, 1847)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าพรุ พื้นที่ชุ่มน้ำ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Near Threatened (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ขนาดตัวใหญ่ ลำตัวเรียวยาว หางยาว ดวงตากลมขนาดเล็ก ส่วนหัวกลมปลายหัวมน คอคอดเล็กน้อย ลักษณะเกล็ดเรียบเป็นมัน ไม่มีลวดลาย พื้นลำตัวสีน้ำตาลอมดำ ขอบปากสีขาวขุ่น หรือเหลืองอ่อน ส่วนท้องสีเหลืองอ่อน หางสีน้ำตาล อมส้ม ไม่มีพิษ

งูคุด

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Brown Kukri Snake, Purple Kukri Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์

Oligodon purpurascens (Schlegel, 1837)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายในประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย ในไทยพบที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปัตตานี และนราธิวาส

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : ลิงมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูขนาดกลาง ความยาวจากหัวถึงปลายหางเฉลี่ย 95 เซนติเมตร เป็นงูไม่มีพิษ

งูคกาทอง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ White-Spotted Cat Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Boiga drapiezii* (Boie, 1827)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายตั้งแต่ภาคใต้ของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ อาศัยในพื้นที่ป่าที่สมบูรณ์ ป่าที่ถูกรบกวนและป่าพรุ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูพิษอ่อน ที่มีความยาวถึง 210 เซนติเมตร อาศัยอยู่บนต้นไม้ กินแมลง กบ กิ้งก่า นก และไข่นกเป็นอาหาร

งูพิษ

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Red Whip Snake, Brown Whip Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์

Dryophiops rubescens (Gray, 1835)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายตั้งแต่ประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ ในไทยพบแพร่กระจายตั้งแต่คอคอดกระลงมาทางใต้

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : ลิงมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูขนาดเล็ก มีความยาวถึง 64.6 เซนติเมตร เป็นงูพิษอ่อน อาศัยอยู่บนต้นไม้ (Entirely arboreal) ออกหากินในเวลากลางวัน กินกบและจิ้งจกเป็นอาหาร

งูทางมะพร้าวลายขีด

ชื่อท้องถิ่น : งูทางมะพร้าวลายขีด
 ชื่อสามัญ : Copper-headed Racer
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Coelognathus radiatus* (Boie, 1927)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ที่ราบในชุมชนเมือง และพื้นที่เกษตรกรรม
 สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง
 สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำ
 ต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : งูขนาดใหญ่ ลำตัวเรียวยาว
 ดวงตากลมโต ส่วนหัวยาวและค่อนข้างแบน คอ

คอดเล็กน้อย ลักษณะเกล็ดเรียบ เกล็ดท้องกว้าง เกล็ดใต้หางเป็นแถวคู่ พื้นลำตัวสีน้ำตาลอ่อน
 หรือน้ำตาลอมเหลือง มีเส้นสีดำพาดขวางท้ายทอย และมีเส้นสีดำจากส่วนล่างของตาไปจนถึง
 ขอบปากล่าง เส้นสีดำด้านท้ายตาอีก 1 เส้น ไปบรรจบที่มุมขากรรไกร และเส้นสีดำอีก 1 เส้น
 ไปบรรจบที่ท้ายทอย ลำตัวมีแถบสีดำ 2 แถบตามแนวยาวลำตัว แล้วจางลงในส่วนกลางตัวถึง
 ส่วนหาง ท้องและใต้คางสีขาวขุ่นหรือสีครีม ไม่มีพิษ

งูปล้องฉนวนกินงู

ชื่อท้องถิ่น

ชื่อสามัญ

ชื่อวิทยาศาสตร์

-
Snake-eater Wolf Snake
Lycodon ophiophagus Vogel, David, Pauwels, Sumontha, Norval,
Hendrix, Vu & Ziegler, 2009

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายในจังหวัดชุมพร ระนอง พังงา นักวิจัยสำรวจพบอาศัยอยู่ในป่าที่มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่น ไกลลำธาร

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีการทดลองให้อาหารในกรงเลี้ยง อาหารที่ชอบกินได้แก่ งู ปลา กบ และจิ้งเหลน

งูปล้องฉนวนบอร์เนียว

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Dusky Wolf Snake, Dark Wolf Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Lycodon albofuscus* (Duméril, Bibron & Duméril, 1854)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายตั้งแต่ประเทศไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย ในไทยพบที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา ยะลา นราธิวาส และสตูล

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ระยะเวลาอ่อนมีแถบสีขาวบนลำตัว เมื่อโตขึ้นแถบสีขาวหายไป ตัวเต็มวัยสีตัวออกหากินตอนกลางคืน

งูปล้องฉนวนอินเดีย

ชื่อท้องถิ่น : งูปล้องฉนวนอินเดีย
 ชื่อสามัญ : Davidson's bridle snake
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Lycodon davisonii* Ruengrit (Blanford, 1878)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ชุมชน ป่า พื้นที่เกษตรกรรม

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : งูขนาดเล็ก ลำตัวยาวเรียว ส่วนหัวยาวปลายหัวมนและแบน ดวงตากลม คอคอดลำตัวกลม เกสัดเรียบไม่เป็นสัน สีลำตัวสีน้ำตาลมีลวดลายแถบสีเหลืองอ่อนหรือสีครีมพาดเป็นช่วง และลายพาดนี้จะดูคล้ายร่างแห ในส่วนท้ายของลำตัวจรดหาง หางยาวปลายหางเรียว นิ้วยปราดเปรียว เลื้อยขึ้นต้นไม้ในแนวตั้งได้ดี ไม่มีพิษ

งูปลอองทอง

ชือทอองถิน -

ชือสอมนัญ Mangrove Snake, Gold-ringed Cat Snake

ชืออวทยาศอศตร *Boiga dendrophila melanota* (Boulgener, 1896)

ถินทืออู้ออคัย

พบในประเทศมอเลเชีย ลิงคโปร และบงอส่วนของเกออะสุมอตรอ ประเทศไทยมีชุกชุมในจ้งหวัดทงอภคไค้ ออคัยในปอที่รบอตำ ปอชอขเลน

สถอณอภอตามกฎหอมอโยไทย : -

สถอณอภอการอนูริกะ : -

อ้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูบงกทือมีความยวอมากไค้เติมวียยวอ 1.8-2.4 เมตร เป็นงูพิษอ่อน เมือไค้โดนกัคจะปวคสอบปวคร้อน บวม แต่มอถึงกับเสียชีวิต ชอบชคตัวนออนตามคบมอไม้ โพรงมอไม้ชึ้น ๆ ออออกอากินในเวลอกลองคินบนคันมอไม้ พบชุกชุมตามปอชอขเลน กลองวันชึมเชอ กลองคินปรอคเบรียว ออหอรของงูปลอองทองไค้แก้ หนู ปลอ กั้งกอ ลูนกและไค้

งูปาล์ม

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Wiroth's Pit Viper

ชื่อวิทยาศาสตร์

Trimeresurus wirothi Trutnau, 1981

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ในประเทศไทยและมาเลเซีย ในประเทศไทยพบที่จังหวัดกระบี่ ตรัง นครศรีธรรมราช และนราธิวาส อาศัยในป่าที่ราบต่ำและป่าดิบเขา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เพศผู้มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 55.3 เซนติเมตร เพศเมียมีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 76.2 เซนติเมตร เป็นงูพิษอ่อนอันตราย

งูปีแก้วเกาะพะงัน

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Pha-Ngan Kukri Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Oligodon phangan* Pauwels, Thongyai, Chantong & Sumontha, 2021

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : งูปีแก้วเกาะพะงันจัดอยู่ในกลุ่มงูพิษอ่อนไม่อันตรายกับคน เป็นสัตว์เฉพาะถิ่น พบเฉพาะที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เกาะพะงันตั้งอยู่ทางตอนเหนือและเป็นส่วนหนึ่งของ ทิวเขานครศรีธรรมราช

งูลายสอจุดขาว

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

White-spotted Keelback, Spotted Keelback, Spotted Keelback Water Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์

Fowlea punctulatus (Günther, 1858)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

การแพร่กระจายพันธุ์ในประเทศเมียนมาร์และไทย ในประเทศไทยพบที่จังหวัดระนอง อาศัยตามแหล่งน้ำในป่าชายเลน นอนตามต้นไม้เหนือระดับผิวน้ำเพียงเล็กน้อย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : งูลายสอจุดขาวมีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 46.5 เซนติเมตร ความยาวหาง 16.5 เซนติเมตร เป็นงูไม่มีพิษ หากินตอนกลางวัน ชอบกินปลาเป็นอาหาร

งูสายม่านแดงหลังลาย

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Gray Bronzeback, Striped Bronzeback

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Dendrelaphis caudolineatus* (Gray, 1834)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายในประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย อาศัยตั้งแต่ที่ราบชายฝั่ง ไปจนถึงภูเขาที่ระดับความสูง 1,500 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีความยาวจากหัวถึงหางเฉลี่ย 140 เซนติเมตร มีความยาวถึง 180 เซนติเมตร อาศัยอยู่บนต้นไม้ ออกหากินตอนกลางวัน ไม่มีพิษ

งูสายม่านพระอินทร์ใต้

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Haas's Bronzeback Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์

Dendrelaphis haasi van Rooijen & Vogel, 2008

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายในประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์และอินโดนีเซีย ในไทยพบที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี พังงา และภูเก็ต

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูไม่มีพิษ ความยาวจากหัวถึงหาง 94.5 เซนติเมตร อาศัยอยู่บนต้นไม้ ออกหากินเวลากลางวัน

งูสายม่านหลังทอง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Elegant Bronzeback

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Dendrelaphis formosus* (Boie, 1827)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายในภาคใต้ของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย อาศัยในป่าดิบชื้นที่ราบต่ำ ไปจนถึงระดับความสูง 600 เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูไม่มีพิษ มีความยาวจากหัวถึงหางเฉลี่ย 140 เซนติเมตร อาศัยอยู่บนต้นไม้ ออกหากินตอนกลางวัน พักผ่อนตอนกลางคืน

งูสิงทอง

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

White-bellied Rat Snake, Brown Rat Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ptyas fusca (Günther, 1858)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายในประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไนดารุสซาลาม และอินโดนีเซีย ในประเทศไทยพบในภาคใต้ ที่จังหวัดพังงา กระบี่ และนครศรีธรรมราช อาศัยอยู่ในป่าสวนยางพารา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูไม่มีพิษ ความยาวจากหัวถึงปลายหาง 290 เซนติเมตร ออกหากินตอนกลางวัน กินนก หนูและสัตว์เลื้อยคลานกลุ่มจิ้งจก ตุ๊กแก กบ และปลาเป็นอาหาร

งูแสงอาทิตย์

ชื่อท้องถิ่น

งูแสงอาทิตย์

ชื่อสามัญ

Sunbeam Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์

Xenopeltis unicolor Boie, 1827

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ชุมชน พื้นที่เกษตรกรรม ป่าโปร่ง ที่ราบเชิงเขา
ป่าเขาหินปูน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยง
ต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ขนาดตัวใหญ่ ลำตัวเรียว หาง
ค่อนข้างสั้น ดวงตากลมขนาดเล็ก ส่วนหัวยาวและ

แบน คอคอดเล็กน้อย เกสิดลำตัวและเกสิดส่วนหัวขนาดใหญ่ ลักษณะเกสิดเรียบเป็นมันวาว เกลือบ
สีรุ้งแบบ iridescent ไม่มีลวดลาย พื้นลำตัวสีน้ำตาลหรือน้ำตาลเข้ม ขอบปากใต้คอ และท้องสีขาวขุ่น
เมื่อยังวัยอ่อน จะมีแถบสีขาวบริเวณท้ายทอย และเลือนเมื่อโตขึ้น ไม่มีพิษ

งูแฉะหางม้า

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Dog-toothed Cat Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Boiga cynodon* (Boie, 1827)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายในประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไนดารุสซาลาม อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ในไทยพบที่จังหวัดพังงา กระบี่ ตรัง สุราษฎร์ธานี ปัตตานี และนราธิวาส อาศัยในป่าดิบแล้ง ชอบอาศัยบนต้นไม้สูง ๆ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูขนาดใหญ่ มีความยาวจากหัวถึงปลายหางประมาณ 280 เซนติเมตร เป็นงูพิษอ่อน ออกหากินตอนกลางคืน กินนก ไชนก กิ้งก่า และสัตว์เลื้อยลูกด้วยนมขนาดเล็ก

งูหลามปากเปิด

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Blood Python, Brongersma's Short-tailed Python

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Python brongersmai* Stull, 1938

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบในประเทศไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย
อาศัยในป่าที่มีน้ำท่วมขัง ป่าพรุ สวนปาล์ม
สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง
สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยง
ต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN
3.1))

ภาพโดย : ศิริวัฒน์ แดงศรี

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตัวเต็มวัยเพศผู้มีความยาว 36-60 เซนติเมตร ตัวเต็มวัยเพศเมียมีความยาว 48-72 เซนติเมตร เป็นงูไม่มีพิษกินหนูเป็นอาหาร

งูหัวจิ้งจกลายกระ

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Speckle-headed Whip Snake, Speckle-headed Vine Snake

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ahaetulla fasciolata (Fischer, 1885)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบแพร่กระจายในประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไนดารุสซาลาม และอินโดนีเซีย ในไทยพบทางภาคใต้ ตั้งแต่จังหวัดระนองลงมา อาศัยในป่าดิบชื้นใกล้ลำธาร

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : ลิงมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีความยาว 169 เซนติเมตร เป็นงูพิษอ่อน อาศัยอยู่บนต้นไม้ กินกบ กิ้งก่า งูขนาดเล็กและนก เป็นอาหาร

งูหางแอมได้

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Beautiful Pit Viper, Brown-spotted Pit Viper

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Trimeresurus venustus* Vogel, 1991

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์อยู่ทางภาคใต้ พบอาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และกระบี่ พบชุกชุมมากตามแนวเทือกเขา

นครศรีธรรมราชต่อเนื่อง เทือกเขาบรรทัด

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นงูที่มีพิษ มีความยาว 35-70 เซนติเมตร กินกิ้งก่า นก หนู เป็นอาหาร

จิ้งจกตีนระนอง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Ranong Leaf-toed Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Dixonius dulayaphitakorum Sumontha & Pauwels, 2020

ภาพโดย : ศิริวัฒน์ ใจทรง

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบในจังหวัดระนอง อาศัยในพื้นที่ที่ถูกรบกวน อาศัยอยู่ตามพื้นดินได้เศษไม้

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกตีนระนอง มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 47.8 มิลลิเมตร ออกหากินตอนกลางคืน

จิ้งจกนิ้วยาวกัมพล

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Kumpol's Rock Gecko, Trang Province Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cnemaspis kumpoli Taylor, 1963

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ในประเทศไทยพบทางภาคใต้ตอนกลางลงไปถึงด้านตะวันตกของประเทศมาเลเซีย อาศัยตามก้อนหิน และต้นไม้ในระดับที่ไม่สูงนัก ใกล้ลำธาร และพบตามสิ่งก่อสร้างบริเวณถิ่นอาศัย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวกัมพล มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 52 มิลลิเมตร กินแมลงขนาดเล็กเป็นอาหาร

จิ้งจกนิ้วยาวคลองนาคา

ชื่อท้องถิ่น

ชื่อสามัญ

ชื่อวิทยาศาสตร์

-
VanDeventer's Rock Gecko
Cnemaspis vandeventeri Grismer, Sumontha, Cota, Grismer,
Wood, Pauwels & Kunya, 2010

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบครั้งแรกที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองนาคา อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง อาศัยตามต้นไม้เล็ก ๆ หรือเถาวัลย์ในป่าดิบชื้น โดยเฉพาะที่ไม่ไกลจากแหล่งน้ำไหล

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวคลองนาคาตัวเต็มวัยเพศผู้ มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 44.7 มิลลิเมตร ตัวเต็มวัยเพศเมีย 40.5 มิลลิเมตร

ภาพโดย : บบตรี สุนทรทา

จิ้งจกนิ้วยาวจุดคู่

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Twin-spot Rock Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cnemaspis biocellata* Grismer, Chan, Nurohuda & Sumontha, 2008

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่จังหวัดสตูล และรัฐเปอร์ลิสประเทศมาเลเซีย อาศัยอยู่บนหินปูนที่มีน้ำไหลซบ (Karst substrate) หรือบนต้นไม้ที่ขึ้นบริเวณเขาหินปูนที่มีน้ำไหลซบ มีทิวหินและถ้ำ (Karst formations) โดยในเวลากลางวัน มักหลบอยู่ตามหลืบหินและออกมาบนหินในเวลากลางคืน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : ลิงมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวจุดคู่เพศผู้ มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 36.8 มิลลิเมตร

จิ้งจกนิ้วยาวเกาะตะรุเตา

ชื่อท้องถิ่น

ชื่อสามัญ

ชื่อวิทยาศาสตร์

-

Tarutao Rock Gecko

Cnemaspis tarutaoensis Ampai, Rujirawan, Wood, Stuart & Aowphol, 2019

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่เกาะตะรุเตา จังหวัดสตูล อาศัยอยู่ในป่าเขาหินปูนใกล้กับป่าชายเลนและภูเขาหินปูนใกล้ลำธาร เมื่อถูกรบกวน มักจะหลบซ่อนตัวตามรอยแยกของหิน หรือหลบในบริเวณที่มีร่มเงาของก้อนหิน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวเกาะตะรุเตาเพศผู้ มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 36.3 มิลลิเมตร

จิ้งจกนิ้วยาวท่าชนะ

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Tha Chana Rock Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cnemaspis thachanaensis Wood Jr., Grismer, Aowphol, Aguilar, Cota, Grismer, Murdoch and Sites Jr., 2017

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะที่ถ้ำเขาสงค์ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี อาศัยอยู่บริเวณเขาหินปูน
สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Near Threatened (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวท่าชนะตัวเต็มวัยเพศผู้ มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 33 มิลลิเมตร

จิ้งจกนิ้วยาวนิยมนวน

ชื่อท้องถิ่น

ชื่อสามัญ

ชื่อวิทยาศาสตร์

-
Niyomwan's Rock Gecko
Cnemaspis niyomwanae Grismer, Sumontha, Cota, Grismer, Wood,
Pauwels and Kunya, 2010

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะที่อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง และอำเภอละงู จังหวัดสตูล อาศัยอยู่บริเวณภูเขาหินปูนที่อยู่ใกล้ลำธาร

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่ใกล้การสูญพันธุ์ (Endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวนิยมนวนเป็นจิ้งจกนิ้วยาวที่สวยที่สุดชนิดหนึ่งของไทย เพศผู้มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 45.9 มิลลิเมตร เพศเมียมีความยาวหัวถึงช่องเปิดทวารหนัก 56.8 มิลลิเมตร ชื่อวิทยาศาสตร์ตั้งขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่คุณปิยวรรณ นิยมนวน นักวิจัยสัตว์ป่ากรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

จิ้งจกนิ้วยาวพังงา

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Phangnga Rock Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cnemaspis phangngaensis Wood Jr., Grismer, Aowphol, Aguilar, Cota, Grismer, Murdoch and Sites Jr., 2017

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะที่ถ้ำฟงซ่าง อำเภอเมือง จังหวัดพังงา อาศัยอยู่บริเวณป่าเขาหินปูน กลางวันอาศัยอยู่บนพื้นหินปูน กลางคืนหลบซ่อนตัวตามต้นไม้

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวพังงาตัวเต็มวัยเพศผู้ มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 42 มิลลิเมตร

จิ้งจกนิ้วยาวภูเก็ต

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Phuket Rock Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cnemaspis phuketensis Das & Leong, 2004

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่น้ำตกกระทู้ และน้ำตกมาหนิก จังหวัดภูเก็ต อาศัยอยู่บริเวณริมฝั่งใกล้ลำธาร หรือบนต้นไม้
สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวภูเก็ตตัวเต็มวัยเพศผู้ มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 29.1 มิลลิเมตร

จิ้งจกนิ้วยาวลานสกา

ชื่อท้องถิ่น

ชื่อสามัญ

ชื่อวิทยาศาสตร์

-
Lan Saka Rock Gecko

Cnemaspis lineatubercularis Ampai, Wood, Stuart, & Aowphol, 2020

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะที่น้ำตกวังไม้ปัก ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช อาศัยในบริเวณเขาหินแกรนิต ตามซอกหิน หรือเพิงหินขนาดใหญ่ใกล้ลำธาร และ น้ำตก

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวลานสกาตัวเต็มวัยเพศผู้ มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 40.1 มิลลิเมตร

ภาพโดย : ศิริวัฒน์ แสงศรี

จิ้งจกนิ้วยาวสตูล

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Omar's Rock Gekko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cnemaspis omari Grismer, Wood, Anuar, Ahmad, Muin, Sumontha, Grismer, Onn, Quah and Pauwels, 2014

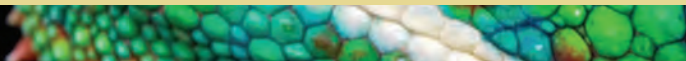
ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่เขาบรทัด อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล และประเทศมาเลเซีย อาศัยอยู่บริเวณเขาหินปูนที่มีลำธารหินปูนไหลไปดับชื้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวสตูลตัวเต็มวัยเพศผู้ มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 41.3 มิลลิเมตร หากินเวลากลางคืน จิ้งจกนิ้วยาวชนิดนี้ตั้งชื่อเพื่อเป็นเกียรติแก่ Professor Dato' Omar Osman อาจารย์จาก Universiti Sains Malaysia

จิ้งจกนิ้วยาวหมอสุมเมธ

ชื่อท้องถิ่น

-
Kamolnorranath's Rock Gecko

ชื่อสามัญ

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cnemaspis kamolnorranathi Grismer, Sumontha, Wood, Cota, Grismer, Pauwels & Kunya, 2010

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบที่ถ้ำเขาสงค์ อำเภอท่าชนะและน้ำตกเพชรพนมวัฒน์ อำเภอกาญจนดิษฐ์ อาศัยบริเวณใกล้ลำธารน้ำตก

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวหมอสุมเมธเพศผู้ มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 37.8 มิลลิเมตร เพศเมียมีความยาวหัวถึงช่องเปิดทวารหนัก 36.8 มิลลิเมตร ชื่อวิทยาศาสตร์ตั้งให้เป็นเกียรติแก่น.สพ.สุเมธ กมลนรนาถ ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการองค์การสวนสัตว์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

จิ้งจกนิ้วยาวอาจารย์ธัญญา

ชื่อท้องถิ่น

ชื่อสามัญ

ชื่อวิทยาศาสตร์

-
Chan-ard's Rock Gecko

Cnemaspis chanardi Grismer, Sumontha, Cota, Grismer, Wood, Pauwels & Kunya, 2010

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา ตรัง และสตูล อาศัยในป่าตามพื้นหิน พุ่มพอง หรือลำต้นของต้นไม้ที่อยู่บริเวณใกล้พื้นหินไปจนถึงระดับความสูง 600 เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวอาจารย์ธัญญาเพศผู้ มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 37.7 มิลลิเมตร ออกหากินตอนกลางวัน ชื่อวิทยาศาสตร์ถูกตั้งขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ นายธัญญา จันอาจ นักวิจัยองค์การพิพิธภัณฑวิทยศาสตร์แห่งชาติ

จิ้งจกนิ้วยาวเกาะอาดัง-ราวี

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Adang-Rawi Rock Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cnemaspis adangrawi* Ampai, Rujirawan, Wood, Stuart & Aowphol, 2019

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่เกาะอาดัง-ราวี จังหวัดสตูล อาศัยอยู่บริเวณก้อนหินใกล้ลำธาร เมื่อถูกรบกวนมักจะหลบซ่อนตัวตามรอยแยกของหิน หรือหลบลงหลุมในดินบริเวณฐานของก้อนหิน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : จิ้งจกนิ้วยาวเกาะอาดัง-ราวีเพศผู้ มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 44.6 มิลลิเมตร

ตุ๊กกายคอขวัน

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Oldham's Bent-toed Gecko, Oldham's Bow-fingered Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cyrtodactylus oldhami (Theobald, 1876)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ภาคใต้ของประเทศไทยพบที่จังหวัดตาก อุทัยธานี กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี กระบี่ และพังงา อาศัยอยู่ในป่าดิบแล้ง และป่าดิบชื้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นตุ๊กกายขนาดเล็กที่มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 6.8 เซนติเมตร ความยาวหาง 7 เซนติเมตร ออกหากินตอนกลางคืน

ตุ๊กกายโคนนิ้วติด

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Short-palmed Bent-toed Gecko, Short-hand Forest Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cyrtodactylus brevipalmatus (Smith, 1923)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่จังหวัดเพชรบุรี ภูเก็ตและจังหวัดนครศรีธรรมราช พบครั้งแรกที่เขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช อาศัยอยู่ในป่าดิบชื้น มักพบตามลำต้นของต้นไม้ ช่วงเวลากลางคืน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำ

ต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : -

ภาพโดย : ศิริวัฒน์ แดงศรี

ตุ๊กกายถ้าสตุล

ชื่อท้องถิ่น

ชื่อสามัญ

ชื่อวิทยาศาสตร์

-
Wankulangkul's Bent-toed Gecko
Cyrtodactylus wankulangkulae Sumontha, Pauwels, Suwannakarn,
Nutatheera & Sodob, 2014

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะบริเวณเขาบรทัด อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล อาศัยอยู่บริเวณเขาหินปูนที่มีลำธารหินปูนในป่าดิบชื้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตุ๊กกายถ้าสตุลตัวเต็มวัยเพศเมีย มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 73.9 มิลลิเมตร ออกหากินเวลากลางคืน ตุ๊กกายชนิดนี้ตั้งชื่อเพื่อเป็นเกียรติแก่ ดร.ศันสรียา วังกุลวงศ์กุล อาจารย์ภาควิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งได้ศึกษาวิจัยด้านสัตว์สะเทินน้ำและสะเทินบกและสัตว์เลื้อยคลาน

ตุ๊กกายถ้ำสนุก

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Sanook Bent-toed Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cyrtodactylus sanook* Pauwels, Sumontha, Latinne & Grismer, 2013

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะที่ถ้ำสนุก ตำบลบ้านนา อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร อาศัยอยู่บริเวณเขาหินปูนและบนต้นไม้

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตุ๊กกายถ้ำสนุกตัวเต็มวัย มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 79.5 มิลลิเมตร

ตุ๊กกายดำสุราษฎร์

ชื่อท้องถิ่น

ชื่อสามัญ

ชื่อวิทยาศาสตร์

-
Thirakhupt's Bent-toed Gecko
Cyrtodactylus thirakhupti Pauwels, Bauer, Sumontha & Chanhom, 2004

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะที่ถ้ำเขาสงค์ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี อาศัยอยู่บริเวณเขาหินปูน พบทั้งในและนอกถ้ำ และบนต้นไม้

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Near Threatened (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตุ๊กกายดำสุราษฎร์ตัวเต็มวัยเพศเมีย มีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 73.90 มิลลิเมตร ชื่อวิทยาศาสตร์ตั้งขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ รองศาสตราจารย์ ดร.กำธร ธีรคุปต์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตุ๊กกายเท้าแสนปม

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Tuberculate Bent-toed Gecko, Large-tubercled Bent-toed Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cyrtodactylus macrotuberculatus* Grismer & Ahmad, 2008

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบที่จังหวัดตรัง สงขลา พัทลุง นราธิวาส และเกาะอาดัง-ราวี จังหวัดสตูล และในประเทศมาเลเซีย พบหากินตามต้นไม้ขนาดใหญ่ และหินแกรนิตขนาดใหญ่ในป่าดิบชื้น ป่าทดแทน และสวนยางที่มีความชื้นสูง ชุดดินเป็นรูเป็นที่อาศัย หลบซ่อนนอกเหนือเวลาหากิน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตุ๊กกายเท้าแสนปม มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 12 เซนติเมตร

ตุ๊กกายภูเก็ต

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Phuket Bent-toed Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cyrtodactylus phuketensis Sumontha, Pauwels, Kunya, Nittikul, Samphanthamit & Grismer, 2012

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะที่จังหวัดภูเก็ต อาศัยอยู่บริเวณป่าดิบชื้น เกาะตามต้นไม้ขนาดใหญ่เวลากลางคืน หรืออาจพบวิ่งตามพื้น เมื่อหลบหนีจะหลบเข้ารูที่เป็นดินบริเวณโคนต้นไม้หรือใต้หิน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่ใกล้การสูญพันธุ์ (Endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตุ๊กกายภูเก็ตเป็นตุ๊กกายขนาดใหญ่ ขนาดเมื่อโตเต็มวัย 94.3-114.7 มิลลิเมตร ชื่อวิทยาศาสตร์ตั้งขึ้นตามถิ่นที่พบครั้งแรก ปัจจุบันเป็นชื่อพ้องของตุ๊กกายเท้าแบนปม

ตุ๊กกายระนอง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Ranong Bent-toed Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cyrtodactylus ranongensis* Sumontha, Pauwels, Panitvong, Kunya & Grismer, 2015

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบบริเวณคลองกำพวน ตำบลกำพวน อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง อาศัยตามต้นไม้และซอกหินบริเวณลำธารในป่าดิบชื้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตุ๊กกายระนองตัวเต็มวัย มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 59.6 มิลลิเมตร ออกหากินเวลากลางคืน ชื่อวิทยาศาสตร์ตั้งขึ้นตามถิ่นที่พบครั้งแรก

ตุ๊กกายลายจุด

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Spotted Bent-toed Gecko, Southern Spotted Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cyrtodactylus zebraicus (Taylor, 1962)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบเฉพาะในประเทศไทย ที่เขาประ-บางคราม จังหวัดกระบี่ เขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช และเขาช่อง จังหวัดตรัง อาศัยอยู่ในป่าดิบชื้น มักพบตามพุ่มพอนของต้นไม้หรือตามพื้นป่าในช่วงเวลากลางคืน สถานที่พบครั้งแรกอำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตุ๊กกายลายจุดตัวเต็มวัย มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 58.5 มิลลิเมตร

ภาพโดย : ศรวิวัฒน์ แฉงศรี

ตุ๊กกายลายสี่ขีด

ชื่อท้องถิ่น
ชื่อสามัญ

-
Four-lined Bent-toed Gecko, Four-striped Forest Gecko, Taylor's Bow-fingered Gecko, Marbled Bent-toed Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cyrtodactylus quadrivirgatus* Taylor, 1962

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบในประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์และอินโดนีเซีย ในไทยพบที่เขาช่อง จังหวัดตรัง บ้านนังสตาร์ จังหวัดยะลา และสุโขทัย โกลก แวง จังหวัดนราธิวาส อาศัยอยู่ในป่าดิบชื้นมักพบตามพุ่มพวนของต้นไม้หรือตามพื้นป่าช่วงเวลากลางคืน พบครั้งแรกที่สถานีทดลองป่าไม้เขาช่องจังหวัดตรัง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตุ๊กกายลายสี่ขีดตัวเต็มวัย มีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 71 มิลลิเมตร

ตุ๊กกายหมอบุญส่ง

ชื่อท้องถิ่น

ชื่อสามัญ

ชื่อวิทยาศาสตร์

-
Boonsong's Bent-toed Gecko, Tuk-kai Boonsong
Cyrtodactylus lekaguli Grismer, Wood, Quah, Anuar, Muin, Sumontha, Ahmad, Bauer, Wangkulangkul, Grismer & Pauwels, 2012

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบได้ในภาคใต้ตอนกลางของประเทศไทย ตามแนวเทือกเขานครศรีธรรมราชและเขาบรรทัด จรดจังหวัดสตูล อาศัยอยู่บริเวณเขาหินปูนในป่าดิบชื้น และบริเวณใกล้เคียง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : ลิงมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตุ๊กกายหมอบุญส่งตัวเต็มวัยเพศผู้ มีความยาวจากปลายปากถึงรูกัน 103.5 มิลลิเมตร เพศเมีย 97.3 มิลลิเมตร

ตุ๊กแกป่าลายจุด

ชื่อท้องถิ่น

ตุ๊กแกป่าลายจุด

ชื่อสามัญ

Large-spotted Slender-toed Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cyrtodactylus peguensis (Boulenger, 1893)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ชุมชน ป่า พื้นที่เกษตรกรรม

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำ

ต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตุ๊กแกป่าขนาดเล็ก ส่วนหัวกว้าง

คอคอด ลำตัวมีตุ่มขนาดเล็ก และมีสีน้ำตาลแกมเทา ลวดลายจุดหรือปื้นสีดำ ขอบขาวแกม

เหลืองกระจาย นิ้วตีนเรียวยาวคล้ายตะขอ หางมีลายสีขาวสลับดำ

ตุ๊กแกลายจุดคู่

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Malaysian House Gecko, Spotted House Gecko, Spotted Tokay Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Gekko monarchus (Dumeril & Bibron, 1836)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบในประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ในไทยพบที่เขาลัก-ลำรู่ จังหวัดพังงา ภูเก็ต ปัตตานี และสุโขทัย ไทลิ่ง แวัง จังหวัดนราธิวาส พบได้ตามบ้านเรือน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตุ๊กแกลายจุดคู่เป็นตุ๊กแกขนาดเล็ก ตัวเต็มวัยมีความยาวจากปลายปากถึงรูทวาร 102 มิลลิเมตร

ตุ๊กแกสีเทา

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Smith's Gecko, Smith's Green-eyed Gecko, Large Forest Gecko

ชื่อวิทยาศาสตร์

Gekko smithii Gray, 1842

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ภาคใต้ของประเทศไทย มีรายงานพบการกระจายพันธุ์เหนือสุดที่เขานัน จังหวัดนครศรีธรรมราช ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และเกาะสุมาตรา ซาบา บอร์เนียว และซูลาเวซีของประเทศอินโดนีเซีย เป็นตุ๊กแกที่ปรับตัวอาศัยอยู่ได้ในพื้นที่หลากหลาย ทั้งในป่าดิบชื้นและตามสิ่งปลูกสร้างของมนุษย์ ใกล้ชายป่า

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นตุ๊กแกขนาดใหญ่ มีความยาวถึง 35 เซนติเมตร เพศผู้มีความยาวจากปลายปากถึงรู ginjal 18.3 เซนติเมตร เพศเมีย 19.1 เซนติเมตร ออกหากินเวลากลางคืน กินแมลง เช่น ตั๊กแตน เป็นอาหาร

เต่ากระ

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Hawksbill Turtle

ชื่อวิทยาศาสตร์

Eretmochelys imbricata (Linnaeus, 1766)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีแหล่งอาศัยและแหล่งวางไข่ในเขตร้อน ระหว่างเส้นละติจูดที่ 25°N-35°S ในบริเวณน้ำตื้นที่เป็นแนวปะการัง แนวหญ้าทะเล และแนวสาหร่าย ประเทศไทยพบเข้ามาหากินทั้งฝั่งทะเลอ่าวไทยและฝั่งทะเลอันดามัน แหล่งวางไข่พบเฉพาะในฝั่งทะเลอ่าวไทย เกาะครามและเกาะอีร้า จังหวัดชลบุรี เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง เกาะทะเลลู จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หาดทองทราย จังหวัดชุมพร และเกาะกระ จังหวัดนครศรีธรรมราช

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงขั้นวิกฤตต่อการสูญพันธุ์ (Critically Endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เต่ากระโตเต็มที่ยาว 95 เซนติเมตรหนัก 60 กิโลกรัม กินฟองน้ำและสัตว์น้ำเล็ก ๆ ในแนวปะการัง สะสมสารพิษในตัวทำให้คนที่บริโภคเนื้อเต่ามีอันตรายถึงตายได้

เต่ากระอาน

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Southern River Terrapin

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Batagur affinis* (Cantor, 1847)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

เป็นเต่าที่พบกระจายพันธุ์ในแหล่งน้ำที่เป็นน้ำกร่อยในประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย กัมพูชา ตลอดจนภาคใต้ตอนล่าง และภาคตะวันออกของไทย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงขั้นวิกฤตต่อการสูญพันธุ์ (Critically Endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เต่ากระอานมีความยาวกระดองถึง 60 เซนติเมตร น้ำหนัก 20-25 กิโลกรัม ตัวผู้มีขนาดเล็กกว่าตัวเมีย อาศัยอยู่ตามพื้นที่ตื้นน้ำและว่ายน้ำโผล่จมูกขึ้นมาหายใจบนผิวน้ำ ขึ้นมาบนพื้นดินเฉพาะเวลาต้องการแสงแดดและในฤดูวางไข่ ชอบกินพืช น้ำ ลูกไม้ชายฝั่งที่หล่นลงน้ำ และกินปลาขนาดเล็ก กุ้ง หอย ปู สัตว์ขนาดเล็กอื่น ๆ

เต่าจักร

ชื่อท้องถิ่น กูรอบบูละ
 ชื่อสามัญ Spiny Turtle
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Heosemys spinosa* (Gray, 1831b)

ถิ่นที่อยู่อาศัย
 หุบเขาลำพญา ตำบลลำพะยา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง
สถานภาพการอนุรักษ์ : อนุสัญญา CITES
ข้อมูลเพิ่มเติม : -

เต่าตนุ

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Green Turtle

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Chelonia mydas* (Linnaeus, 1758)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบในเขตร้อนและกึ่งร้อนตามแนวชายฝั่ง แหล่งหญ้าทะเล และเกาะ ประเทศไทยพบการแพร่กระจายในธรรมชาติทั้งฝั่งทะเลอ่าวไทยและฝั่งทะเลอันดามัน แหล่งวางไข่ฝั่งทะเลอ่าวไทย ได้แก่ เกาะคราม จังหวัดชลบุรี และเกาะกระ จังหวัดนครศรีธรรมราช ส่วนฝั่งทะเลอันดามัน ได้แก่ เกาะลิบลิ้น เกาะสุรินทร์ (เกาะตอร์ริลา เกาะสต็อก) เกาะระ เกาะพระทอง เกาะคอเขา จังหวัดพังงา และหมู่เกาะอาดัง-ราวี จังหวัดสตูล

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่ใกล้การสูญพันธุ์ (Endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เต่าตนุโตเต็มที่ยาว 120 เซนติเมตร หนัก 150 กิโลกรัม วัยเด็กกินทั้งพืชและสัตว์น้ำเล็ก ๆ เป็นอาหาร ส่วนเต่าโตเต็มวัยกินพืชเป็นหลัก ได้แก่ สาหร่ายทะเล และหญ้าทะเล

เต่าเหลือง

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Elongated Tortoise

ชื่อวิทยาศาสตร์

Indotestudo elongata (Blyth, 1853)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พื้นที่เกษตรกรรม สวนยางพารา และที่ราบเชิงเขา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Near Threatened (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ส่วนหัวสีเหลืองอ่อน ฆาคอนข้างสันกลม เกล็ดขนาดใหญ่ นิ้วตีนไม่มีพังผืด กระดองเป็นรูปรี แผ่นกระดองหลังสีเหลืองอ่อน กระดองท้องสีเหลืองอ่อน แต่ละแผ่นมีขนาดใหญ่ มีลายสีดำที่แผ่นกระดองแต่ละแผ่น

ไยไต้

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Butterfly Lizard

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Leiolepis belliana* (Gray, 1831)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบในประเทศเมียนมาร์ ไทย กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ในไทยพบทางภาคเหนือตอนล่าง ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก และภาคใต้ อาศัยอยู่ในบริเวณที่โล่งเป็นที่ราบและพื้นดินในบริเวณที่อาศัยประกอบด้วยทรายเป็นส่วนใหญ่

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ตัวเต็มวัยมีความยาวจากปลายปากถึงรูก้น 15 เซนติเมตร

ឥតឯក

นกเค้าแดง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Reddish Scops Owl

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Otus refescens* (Horsfield, 1821)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบในภาคใต้ตอนล่าง บริเวณป่าพรุ ป่าดิบที่ราบต่ำ ความสูงไม่เกิน 200 เมตร เป็นนกประจำถิ่นหายาก

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Near Threatened (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ลำตัวสีน้ำตาลแดง หลังและหัวมีจุดขาวเล็ก ๆ กระจาย หน้าผากและคิ้วน้ำตาลอ่อน ตาเหลืองหรือน้ำตาลแกมเหลือง ลำตัวด้านล่างน้ำตาลแดงจาง ๆ มีจุดสีน้ำตาลเข้ม

นกเค้าหน้าผากขาว

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

White-fronted Scops Owl

ชื่อวิทยาศาสตร์

Otus sagittatus (Cassin, 1848)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าดิบ ป่าไผ่ที่ราบต่ำ ความสูงไม่เกิน 300 เมตร นกประจำถิ่น หายาก

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายใกล้การสูญพันธุ์ (Vulnerable (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : สีขาวที่หน้าผากและคิ้วเชื่อมต่อกันเป็นรูปสามเหลี่ยม จะงอยปากสีขาว ตาสีน้ำตาลเข้ม แกมสีเนื้อ ลำตัวด้านบนสีน้ำตาลเข้ม ไม่มีรอบคอสีอ่อน ท้องสีน้ำตาลอ่อนมีจุดสีเข้มเรียงกัน

นกเงือกหัวแรด

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Rhinoceros Hornbill

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Buceros rhinoceros* Linnaeus, 1758

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าดิบชื้นทางภาคใต้

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่ใกล้การสูญพันธุ์ (Endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : นกเงือกหัวแรด ตัวเต็มวัยทั้งสองเพศจะมีลักษณะแตกต่างกันเล็กน้อย ตัวผู้จะใหญ่กว่าตัวเมีย ขนตามตัวสีดำ ไม่มีแถบขาวที่ปลายปีก ท้องสีขาว หางสีขาวมีแถบดำพาดจะงอยปากมีสีเหลืองที่ทาด้วยน้ำมันจากต่อมที่โดนหาง ปากล่างสีขาวงาช้าง โหนกสีแดงสด ด้านหน้าของโหนกโค้งขึ้น ตัวผู้ม่านตาสีแดง แนวล่างของโหนกมีเส้นสีดำตลอดแนว ตัวเมียมีม่านตาสีขาว โหนกไม่มีเส้นสีดำ ตัววัยรุ่นโหนกด้านหน้าตรง นกเงือกหัวแรด กินทั้งผลไม้และสัตว์ แต่ชอบผลไม้มากกว่า เช่น ไทร ทั้งป่า ตาเสือใหญ่ ลูกพิน หว่า ยางโอน ฯลฯ จำพวกสัตว์ เช่น ต๊กแตน กิ้งกือ กิ้งก่าบิน ตะขาบ ฯลฯ

นกเงือกหัวหงอก

ชื่อท้องถิ่น : นกนายพราน, นกหมาทราน
ชื่อสามัญ : White-crowned Hornbill
ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Berenicornis comatus* (Raffles, 1822)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ส่วนใหญ่พบในป่าดิบที่ราบต่ำ แต่อาจพบที่ความสูงกว่า 1,100 เมตร เป็นนกประจำถิ่น หายากและใกล้สูญพันธุ์

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง
สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่ใกล้การสูญพันธุ์ (Endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ขนหงอนฟูสีขาว ปากสีเทาดำ ตาเหลือง ลำตัวด้านบนดำ ปลายขนปีกบินขาว หางยาวสีขาว ตัวผู้ หัว คอ ออก และท้องขาว ท้องตอนล่างดำ ตัวเมีย ใบหน้า คอ และลำตัวด้านล่างดำ

นกชาปีไหน

ชื่อท้องถิ่น นกชาปีไหน, นกกะดง
ชื่อสามัญ Nicobar Pigeon, Nicobar Dove
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Caloenas nicobarica* (Linnaeus, 1758)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยอยู่ในป่าดิบหรือป่าชายหาดของหมู่เกาะสิมิลัน หมู่เกาะสุรินทร์ หรือหมู่เกาะอ่างทอง รวมถึงอุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี เท่านั้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Near Threatened (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : นกชาปีไหน มีขนาดลำตัวเท่า ๆ กับ

ไก่แจ้ มีขนาดเมื่อโตเต็มที่ประมาณ 40-41 เซนติเมตร มีลำตัวขนาดใหญ่ แต่มีหัวขนาดเล็ก และมีเนื้อนูนเป็นตุ่มบริเวณจุก ขนตามลำตัวเป็นสีเขียวเหลืองเทา ขนหางสีขาว แต่จะมีขนบริเวณคอห้อยยาวออกมาเหมือนสร้อยคอ ซึ่งขนนี้จะยาวขึ้นเมื่อนกมีอายุมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีขาขนาดใหญ่แข็งแรง เพราะเป็นนกที่ชอบเดินหากินตามพื้น สีของมันน่าจะจะมีไว้เพื่อดึงดูดตัวเมีย

นกนางแอ่นแปซิฟิก

ชื่อท้องถิ่น	นกนางแอ่นแปซิฟิก
ชื่อสามัญ	Pacific Swallow
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Hirundo tahitica</i> Gmelin, 1789

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พื้นที่เกษตรกรรม

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : นกขนาดเล็ก ขนลำตัวสีดำเหลือบน้ำเงิน หน้าผากสีน้ำตาลแกมแดง ท้องสีเทาแกมขาวมีลายขีดสีจาง ก้นสีน้ำตาลเข้มลายขาว ขนคลุมใต้ปีกสีน้ำตาลเข้ม หางแฉก

นกหว่า

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Great Argus

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Argusianus argus* (Linnaeus, 1766)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ตัวผู้สร้างลานสำหรับจับคู่ไว้ตามสันเขาในป่าดิบชื้น ที่ราบถึงความสูง 950 เมตร เป็นนกอประจำถิ่น พบไม่บ่อย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครองที่อนุญาตให้เพาะพันธุ์ได้

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายใกล้การสูญพันธุ์ (Vulnerable (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : หัวและคอไม่มีขน เป็นหนังสีฟ้าเข้ม แข็งและตินแดง ขนลำตัวด้านบนสีน้ำตาล ลำตัวด้านล่างสีน้ำตาลแดง ตัวผู้ ขนกลางปีกยาวมาก มีลายเป็นวงใหญ่สีเนื้อ ขนหางยาวคู่กลางยาวมากกว่า 130 ซม. ตัวเมีย ขนกลางปีกและหางไม่ยาว

นกอีโง้ง

ชื่อท้องถิ่น : นกอีโง้ง
 ชื่อสามัญ : Purple Swamphen
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Porphyrio porphyrio* (Linnaeus, 1768)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พื้นที่ชุ่มน้ำ บึงขนาดใหญ่

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ลำตัวสีน้ำเงินแกมม่วงและฟ้าอ่อน ทางสั้น คอยาวเล็กน้อย มีรูปร่างโดยรวมดูแข็งแรง ปากสั้นสีแดงสด และมีกระบังหน้าบริเวณโคนจะงอยปาก เพศเมียจะมีสีขนลำตัวคล้ำ และกระบังหน้าไม่ใหญ่ ลักษณะของกระบังหน้าเคยทำให้มีการแยกออกเป็นชนิดย่อยที่กระจายในประเทศไทย โดยดูจากความหนา และพื้นที่ลำของกระบังหน้า ส่วนชายาวเรียวยาวสีแดงอมส้มสด นิ้วตีนยาว เหมาะกับการย่ำไปตามกอพืชน้ำ นกอีโง้งกินอาหารได้หลากหลายทั้งยอดพืชน้ำ รากพืช ชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพืช หอยเชอรี่ หอยขม หอยโข่ง ปลา ชากสัตว์ แมลงน้ำ และผลไม้ การดำรงชีวิตของนกอีโง้งมีความสัมพันธ์กับบริเวณที่มีพืชน้ำหนาแน่น เพราะกอพืชน้ำเป็นทั้งแหล่งหลบภัย แหล่งอาหาร และเป็นพื้นที่ทำรัง วางไข่ โดยลักษณะรังเป็นรูปถ้วยก้นตื้น ขอบรังเปิดกว้าง ทำจากเศษพืชน้ำและกิ่งไม้แห้งกองสุมกันจัดแต่งให้เป็นทรงรัง

เป็ดหงส์

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ African Comb Duck

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Sarkidiornis melanotos* (Pennant, 1769)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

หนอง บึง พังนา น้ำขัง และแหล่งน้ำต่าง ๆ ในที่ราบ เคยเป็นนกประจำถิ่น ไม่มีรายงานการทำรังวางไข่ในประเทศมานานแล้วจนกระทั่งปี 2563 พบการทำรังวางไข่ บนโพรงยอดต้นตาลที่ยืนตายรอบ ๆ พังนา อำเภอรอนดง จังหวัดสงขลา

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครองที่อนุญาตให้เพาะพันธุ์ได้

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : หัวและคอขาว มีลายจุดดำกระจายทั่วไป ลำตัวด้านบนเป็นสีดำ เป็นมันเหลือบ เขียวน้ำเงิน สีข้างเทา ลำตัวด้านล่างขาว ตัวผู้โคนปากบนมีแผ่นหนังเป็นหงอนรูปครึ่งวงกลม ตัวเมียไม่มีหงอนที่โคนปาก

เหยี่ยวหงอนสีน้ำตาลทองขาว

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Wallace's Hawk-eagle

ชื่อวิทยาศาสตร์

Nisaetus nanus (Wallace, 1868)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ป่าดิบ เป็นนกประจำถิ่น หายาก

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายใกล้
การสูญพันธุ์ (Vulnerable (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : หงอนดำ ปลายขาเล็กน้อย เป็นเส้นยาว
ตั้งเด่นชัด หัวและหลังคอแกมน้ำตาลแดง ลำตัวด้านบน
น้ำตาลเข้ม ลายลำตัวด้านล่างน้ำตาลเข้มแกมน้ำตาลแดง
หางน้ำตาล มีลายขวาง 3 แถบ

สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

กระจงเล็ก

ชื่อท้องถิ่น

กระจงเล็ก, กระจงหนู

ชื่อสามัญ

Lesser Mouse Deer, Lesser Malay Chevrotain

ชื่อวิทยาศาสตร์

Tragul kanchil (Raffles, 1821)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบได้ในเมียนมาร์ ลาว เวียดนาม กัมพูชา ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซียและบรูไน ในประเทศไทยพบได้ตามแนวป่าตะวันตก แนวเขาหินปูนภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ สามารถปรับตัวให้อาศัยอยู่ได้ในหลากหลายสภาพแวดล้อม มักอาศัยและหากินตามลำพัง ในบริเวณป่ารก กินยอดอ่อนของหญ้า และใบไม้ ตลอดจนผลไม้ที่ร่วงหล่นอยู่ตามพื้นดินบางชนิดเป็นอาหาร

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นสัตว์กึ่งคู่ที่มีขนาดเล็กที่สุดในโลก ความยาวลำตัวและหัว 40-48 เซนติเมตร ความยาวหาง 6.5-8 เซนติเมตร น้ำหนัก 0.7-2 กิโลกรัม เป็นสัตว์ที่ค่อนข้างขี้อายและตื่นตกใจง่าย เวลาพบเห็นศัตรูสามารถวิ่งหนีได้อย่างคล่องแคล่วและรวดเร็ว

กระจ๊อน

ชื่อท้องถิ่น กระจ๊อน, กระรอกดินข้างลาย
ชื่อสามัญ Indochinese Ground Squirrel, Berdmore's Squirrel
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Menetes berdmorei* (Blyth, 1849)

ถิ่นที่อยู่อาศัย
 มีการกระจายพันธุ์ตั้งแต่ประเทศกัมพูชา จีน (ยูนนาน) ลาว เมียนมาร์ ไทยและเวียดนาม
 ในไทยพบได้ทั่วประเทศ ตามป่าละเมาะ ป่าโปร่ง และพื้นที่เกษตร
สถานภาพตามกฎหมายไทย : -
สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))
ข้อมูลเพิ่มเติม : กระจ๊อน มีความยาวลำตัวและหัว 18.4 เซนติเมตร ความยาวหาง 14 เซนติเมตร ออกหากินตอนกลางวัน หากินบนพื้นดิน หรือบนต้นไม้ กินอาหารได้หลายประเภท เช่น ผลไม้ ใบไม้ และแมลงชนิดต่าง ๆ

กระแตไต่

ชื่อท้องถิ่น	กระแตไต่, กระแตธรรมดา
ชื่อสามัญ	Common Tree Shrew
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Tupaia glis</i> (Diard, 1820)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

ส่วนใหญ่อาศัยอยู่บนพื้นดิน และไต่พุ่มไม้ ถิ่นอาศัยจะเป็นป่าดงดิบชื้น และป่าดงดิบชื้นแบบมลายูตลอดจนป่ารุ้น และป่าพุ่ม ในประเทศไทยพบการแพร่กระจายที่ภาคใต้เท่านั้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : จัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พุทธศักราช 2535 CITES บัญชี 2

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concerned (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นกระแตขนาดใหญ่ หัวและลำตัวยาวประมาณ 160-230 มิลลิเมตร หางเรียวยาว และเป็นพู่ หางยาวประมาณ 150-200 มิลลิเมตร ด้านบนลำตัวมีขนสีน้ำตาลเข้ม ส่วนด้านล่างสีขนอ่อนกว่าด้านบนเล็กน้อย มีแถบขาวขีดที่ไหล่ มีนมสองคู่สำหรับเพศเมีย หากินในเวลากลางวัน

กระทิง

ชื่อท้องถิ่น : วัวกระทิง, ลือมูฮูแต
 ชื่อสามัญ : Gaur
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Bos gaurus* (Smith, 1827)

ถิ่นที่อยู่อาศัย -

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สัตว์ป่าคุ้มครอง และอนุสัญญา CITES จัดไว้ใน Appendix 1

ข้อมูลเพิ่มเติม : มีขนยาว ตัวสีดำหรือดำแกมน้ำตาล เว้นแต่ที่ตรงหน้าผากและครึ่งล่างของขา ทั้ง 4 เป็นสีขาวยาว ๆ หรือเหลืองอย่างสีทอง เรียกว่า “หน้าโพ” ขาทั้ง 4 ข้างตั้งแต่เหนือเข่า ลงไปถึงกีบเท้ามีสีขาวหรือเหลืองทอง ทำให้มองดูเหมือนสวมถุงเท้า สีขนของกระทิงบริเวณ หน้าผากและถุงเท้าเกิดจากคราบน้ำมันในเหงื่อซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของสัตว์ชนิดนี้ คอสั้นและมีพิม (เหนียงคอ) ห้อยยาวลงมาจากใต้คอ เขามีสีเขี้ยวเข้ม ปลายเขามีสีสดบริเวณโคนเขามีรอยย่นซึ่งรอยนี้จะมามากขึ้นเมื่อสูงวัยขึ้น

กระทิงตัวผู้มีขนาดใหญ่กว่าตัวเมีย ลูกที่เกิดขึ้นจะมีสีน้ำตาลแกมแดงเหมือนสีขนของแก๊ง มีเส้นสีดำพาดกลางหลัง ลูกกระทิงขนาดเล็กจะยังไม่มียุงเท้าเหมือนกระทิงตัวโต มีความยาวลำตัวและหัว 250-300 เซนติเมตร หาง 70-105 เซนติเมตร ความสูงจากพื้นถึงหัวไหล่ 170-185 เซนติเมตร น้ำหนัก 650-900 กิโลกรัม

กระรอกปลายหางดำ

ชื่อท้องถิ่น -
 ชื่อสามัญ Grey-bellied Squirrel
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Callosciurus caniceps* (Gray, 1842)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ตั้งแต่ประเทศเมียนมาร์ ลาว ไทยและมาเลเซีย สามารถอยู่ได้ทั้งในป่าที่สมบูรณ์ และในพื้นที่เกษตรกรรม

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : ลิงมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กระรอกปลายหางดำ มีความยาวลำตัวและหัวประมาณ 22 เซนติเมตร ความยาวหางประมาณ 24 เซนติเมตร น้ำหนัก 165-325 กรัม อาศัยและหากินอยู่ตามลำพัง แต่ในบางครั้งอาจพบเห็นเป็นกลุ่มเล็ก ๆ จำนวน 2-4 ตัว ปกติจะหากินอยู่บนต้นไม้ แต่ในบางครั้งอาจลงมาหาอาหารตามพื้นดินบ้าง กินผลไม้ ใบไม้ เมล็ดผลไม้และแมลงที่อาศัยอยู่ตามเปลือกไม้ รังของกระรอกปลายหางดำมีรูปร่างกลม ๆ ทำด้วยกิ่งไม้ ใบไม้ และวัสดุจำพวกเส้นใย ลักษณะคล้ายกับรังนก มีทางเข้าออกอยู่ด้านข้าง มักสร้างรังตามกิ่งของพุ่มไม้หรือคบไม้เล็ก ๆ ที่สูงจากพื้นพอสมควร

กระรอกหน้ากระแต

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Shrew-faced Squirrel

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Rhinosciurus laticaudatus* (Müller, 1840)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบกระจายพันธุ์อยู่เฉพาะป่าดิบชื้นในคาบสมุทรมลายูเท่านั้น โดยพบตั้งแต่ภาคใต้ของไทยแถบจังหวัดสุราษฎร์ธานีลงไป มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน จนถึงเกาะบอร์เนียว

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Near Threatened (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กระรอกหน้ากระแต มีความยาวลำตัวและหัว 23 เซนติเมตร ความยาวหางประมาณ 17 เซนติเมตร มักอาศัยตามลำพัง ทำรังอยู่ตามโพรงไม้ และหากินตามพื้นดิน โดยใช้ลิ้นที่ยาวตวัดกินอาหารได้แก่ แมลงชนิดต่าง ๆ ไล้เดือนดิน และผลไม้บางชนิด

กวางป่า

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Samba Deer

ชื่อวิทยาศาสตร์

Rusa unicolor (Kerr, 1792)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยอยู่ได้ในหลากหลายสภาพแวดล้อม ทั้งป่าทึบที่รกชัฏ ป่าโปร่ง ทุ่งหญ้า มักอาศัยและหากินตามลำพัง ออกหากินในเวลากลางคืน กินหญ้า ผลไม้ที่ร่วงหล่นตามพื้นดิน ใบไม้ และใบไม้ต่าง ๆ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง ที่อนุญาตให้เพาะพันธุ์ได้

สถานภาพการอนุรักษ์ : ลิงมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายใกล้การสูญพันธุ์ (Vulnerable (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : กวางป่าเป็นกวางขนาดใหญ่ ขนตามลำตัวยาวและหยาบ สีน้ำตาลเข้ม กวางที่มีอายุมากจะมีขนคอยาวเป็นแผงดูคล้ายกับขนคอกของม้า มีเขาเฉพาะตัวผู้ ช้างละ 3 กิ่ง

ค้างคาวจมูกหลอดมลายู

ชื่อท้องถิ่น ค้างคาวจมูกหลอดมลายู
 ชื่อสามัญ Peninsular Tube-nosed Bat
 ชื่อวิทยาศาสตร์ *Murina peninsularis* Hill, 1964

ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยอยู่ในป่าดิบ เสาหอนเดี่ยว ๆ หรือเป็นคู่ตามโพรงไม้ขนาดเล็กหรือ ไบไม้แห้ง หากินได้เร็ว นยอด ในป่ารก กินแมลงขนาดเล็กเป็นอาหาร เป็น ค้างคาวที่มีขอบเขตการกระจายอยู่ในเขต

ภาพโดย : C.M. Francis

สัตวภูมิศาสตร์ย่อยซุนดา (Sundaic subregion) ในประเทศไทยพบได้เฉพาะในป่าภาคใต้เท่านั้น
 สถานภาพตามกฎหมายไทย : อยู่ระหว่างการเสนอเพิ่มเข้าในบัญชีสัตว์ป่าคุ้มครอง
 สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : ค้างคาวชนิดนี้ได้รับการยกฐานะจากชนิดย่อย (subspecies) ขึ้นมาเป็นชนิด (species) เมื่อปี 2012 และยังไม่มีการจัดสถานภาพโดย IUCN Red List ส่วนสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดให้ค้างคาวจมูกหลอดมลายูอยู่ในสถานภาพ “เป็นกังวลน้อยที่สุด” หรือ “Least Concern (LC)”

ค้างคาวหน้ายักษ์กุ่มภกรรณ

ชื่อท้องถิ่น : ค้างคาวหน้ายักษ์กุ่มภกรรณ
 ชื่อสามัญ : Pendlebury's Leaf-nosed Bat
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Hipposideros pendleburyi* Chasen, 1936

ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยเกาะนอนอยู่ในถ้ำหินปูนเป็นกลุ่มตั้งแต่กลุ่มเล็ก ๆ ไม่กี่ตัว ไปจนถึงกลุ่มใหญ่ราว 800 ตัว หากินได้เรื้อนยอดไม้ตามช่องว่างในป่า ขอบป่า สวนผลไม้ หรือสวนยางพารา เป็นสัตว์เฉพาะถิ่นของไทย (endemic species) พบได้เฉพาะในภาคใต้เท่านั้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : -

ข้อมูลเพิ่มเติม : IUCN Red List จัดให้อยู่ในสถานภาพ “มีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์” หรือ “Vulnerable (VU)” ในขณะที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดให้อยู่ในสถานภาพ “ใกล้สูญพันธุ์” หรือ “Endangered (EN)” ประชากรส่วนใหญ่ของค้างคาวชนิดนี้อยู่นอกพื้นที่อนุรักษ์ แต่มีความพยายามของชุมชนท้องถิ่น เช่น ชุมชนเขาเหมียง ตำบลปากแจ่ม อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง ที่มีประชากรค้างคาวอยู่ราว 400 ตัว และวัดหรือสำนักสงฆ์อื่น ๆ ที่มีถ้ำที่ค้างคาวหน้ายักษ์กุ่มภกรรณอาศัยอยู่ก็ช่วยกันอนุรักษ์

ค่างแว่นถิ่นใต้

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Dusky Langur, Spectacled Langur

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Trachypitecus obscurus* (Reid, 1837)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ตั้งแต่ภาคใต้ของเมียนมาร์ ไทย มาเลเซีย และหมู่เกาะที่อยู่ใกล้เคียงในทะเลอ่าวไทย และทะเลอันดามัน มักอาศัยอยู่รวมกันเป็นฝูงใหญ่ โดยฝูงหนึ่ง ๆ มีสมาชิก 4-30 ตัว สามารถอาศัยอยู่ได้ในป่าหลายประเภท ตั้งแต่ในพื้นที่ซึ่งเป็นภูเขาสูง จนถึงป่าริมชายฝั่งทะเลและเกาะขนาดเล็กกลางทะเล

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่ใกล้การสูญพันธุ์ (Endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ค่างแว่นถิ่นใต้ มีความยาวลำตัวและหัว 47-56.2 เซนติเมตร ความยาวหาง 66.5-77.4 เซนติเมตร อาหารหลักของค่างแว่นถิ่นใต้คือ ใบไม้ ยอดไม้อ่อน และอาจกินแมลงเป็นอาหารเสริม โดยจะกินอาหารมากถึง 2 กิโลกรัมต่อวัน

พญากระรอกดำ

ชื่อท้องถิ่น

พะแมว

ชื่อสามัญ

Black Giant Squirrel, Malayan Giant Squirrel

ชื่อวิทยาศาสตร์

Ratufa bicolor (Sparrman, 1778)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์อยู่ในแคว้นอัลสั่มของอินเดีย ตะวันออกของเนปาล ภาคใต้ของจีน ภูมิภาคเมียนมาร์ ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย เกาะสุมาตรา เกาะชวา และเกาะบาหลีของอินโดนีเซีย มักอาศัยอยู่ในป่าที่มีเรือนยอดไม้สูง เช่น ป่าเบญจพรรณ และป่าดิบแล้ง มักพบเห็นอยู่ตามเรือนยอดที่รกทึบและใกล้ลำห้วย

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สัตว์มีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Near Threatened (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : พญากระรอกดำเป็นกระรอกที่มีขนาดใหญ่ มีความยาวลำตัวและหัว 33-37.5 เซนติเมตร ความยาวหาง 42.5-46 เซนติเมตร น้ำหนัก 1-1.6 กิโลกรัม ออกหากินตอนกลางวัน กินผลไม้เป็นอาหารหลัก กินซัสนกและแมลงบางชนิดเป็นอาหารเสริม นอนหลับพักผ่อนตามยอดไม้ตอนกลางคืน สร้างรังโดยการนำกิ่งไม้สดขนาดเล็กมาขัดสานกันดูคล้ายรังนก ภายในเป็นโพรงมีทางเข้าออกเพียงทางเดียว

พญากระรอกเหลือง

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Cream-colored Giant Squirrel, Pale Giant Squirrel

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Ratufa affinis* (Raffles, 1821)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ในภาคใต้ของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซียและบรูไน อาศัยและหากินบนยอดไม้สูง ไม่ค่อยลงพื้นดิน มักกินผลไม้ เมล็ดไม้ แมลงบางชนิดรวมถึงไข่ของนกเป็นอาหาร

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (Near Threatened (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : พญากระรอกเหลือง มีความยาวลำตัวและหัว 31-36 เซนติเมตร ความยาวหาง 37.5-41.5 เซนติเมตร

พังพอนกินปู

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Crab-eating Mongoose

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Herpestes urva* (Hodgson, 1836)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ตั้งแต่ภาคใต้ของจีน เนปาล ตะวันออกของเมียนมาร์ ไทย ลาว กัมพูชา ใต้หวัน เวียดนามและมาเลเซีย อาศัยอยู่ตามป่าใกล้ลำห้วย ป่าเต็งรัง หรือป่าเบญจพรรณ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : พังพอนกินปู มีความยาวลำตัวและหัว 44-46 เซนติเมตร ความยาวหาง 26.5-31 เซนติเมตร น้ำหนัก 3-4 กิโลกรัม มักอาศัยและหากินตามลำพัง สามารถว่ายน้ำและดำน้ำเพื่อหาอาหารได้อย่างคล่องแคล่วล่าสัตว์ที่มีขนาดเล็ก เช่น ปู แมลงน้ำ นกน้ำหรือสัตว์เลื้อยคลานเป็นอาหาร

เม่นใหญ่

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Malayan Porcupine

ชื่อวิทยาศาสตร์

Hystrix brachyura Linnaeus, 1758

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบในเนปาล บังคลาเทศ อินเดีย จีน เมียนมาร์ ไทย ลาว เวียดนาม มาเลเซียและอินโดนีเซีย พบในป่าทุกประเภท ตั้งแต่พื้นที่ราบต่ำถึงบนเขาที่ความสูง 1,500 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง สามารถปรับตัวให้อาศัยอยู่ได้ในหลากหลายสภาพแวดล้อม ทั้งป่าสมบรูณ์และป่าเสื่อมโทรม หลับนอนในโพรงที่ขุดขึ้นมาเอง บริเวณปากโพรงจะมีพีชขึ้นปกคลุมเพื่ออำพราง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เม่นใหญ่ มีความยาวลำตัวและหัว 63.5-72.5 เซนติเมตร ความยาวหาง 6.4-11.4 เซนติเมตร น้ำหนัก 20-27 กิโลกรัม ออกหากินเวลาคืน อาหารจะเป็นพวกรกไม้ หัวใต้ดินของพืช เปลือกไม้ หน่อไม้ ผลไม้สุกที่ร่วงหล่นจากต้น กระดุกสัตว์ เขาแก้งและกวางที่ถูกผลัดทิ้ง เม่นจะลากเอากระดุกหรือเขาสัตว์เข้ามาไว้สำหรับแทะในโพรง เพื่อลับฟันหน้าไม่ให้ยื่นยาวออกมามากเกินไป

ลิงลมใต้

ชื่อท้องถิ่น

นางอายใต้

ชื่อสามัญ

Greater Slow Loris, Slow Loris, Sunda Slow Loris

ชื่อวิทยาศาสตร์

Nycticebus coucang (Boddaert, 1785)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์ในภาคใต้ของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย (เกาะสุมาตรา) ลิงลมใต้ สามารถปรับตัวให้อยู่ในป่าทุกสภาพ มักเคลื่อนย้ายไปมาบนยอดไม้ หากินในเวลา กลางคืน นอนหลับพักผ่อนในเวลากลางวัน โดยอาหารหลัก คือ แมลง และสัตว์เลื้อยคลาน มีพืชและผลไม้เป็นอาหารเสริม

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่ใกล้การสูญพันธุ์ (Endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ในประเทศไทยมีลิงลม 2 ชนิด ได้แก่ “ลิงลมใต้” สัตว์มีสีน้ำตาลแดง เส้นสีดำกลางหลังจะมาบรรจบกับเส้นสีดำกลางกระหม่อมและแยกไปหูและตาทั้ง 2 ข้าง อีกชนิดคือ “ลิงลมเหนือ” สัตว์จะมีสีเทา เส้นกลางหลังจะมาสิ้นสุดกลางกระหม่อม

ลิงเสน

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Stump-tailed Macaque

ชื่อวิทยาศาสตร์

Macaca arctoides (I. Geoffroy, 1831)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบตั้งแต่แถบตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย ภาคใต้ของจีน เมียนมาร์ ไทย ลาว กัมพูชา เวียดนาม และภาคเหนือของมาเลเซียบริเวณที่ติดต่อกับไทย มักอาศัยอยู่ในป่าที่ราบสูง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : ลิงมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายใกล้การสูญพันธุ์ (Vulnerable (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ลิงเสน เป็นลิงที่มีความยาวลำตัวและหัว 48.5-63.5 เซนติเมตร ความยาวหาง 3.7-7.8 เซนติเมตร น้ำหนัก 8-12 กิโลกรัม เป็นลิงที่มีหางสั้นมากจนดูเหมือนไม่มีหาง ตัวที่อายุมากมักมีผิวหนังเป็นสีน้ำตาลปนแดง ในช่วงเวลาที่ตกใจหรือมีอากาศร้อน สีแดงบนใบหน้าจะเข้มขึ้นมากกว่าเดิม ในทางตรงกันข้ามหากเป็นช่วงเวลาที่มืออากาศเย็น สีของใบหน้าจะเปลี่ยนเป็นสีฟ้าแกมเทา ลิงเสนชอบอาศัยอยู่รวมกันเป็นฝูง หากินบนพื้นดินเป็นหลัก อาหารได้แก่ เมล็ดพืชต่าง ๆ รากอ่อนของต้นไม้ แมลงและสัตว์ที่มีขนาดเล็ก ในบางโอกาสจะขึ้นไปอาศัยอยู่บนต้นไม้ ในเวลาที่กินผลไม้หรือนอนหลับ

ลิงแสม

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ Crab-eating Macaque, Long-tailed Macaque

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Macaca fascicularis* (Raffle, 1821)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยอยู่บนต้นไม้ บริเวณป่าริมลำน้ำ ป่าสมบรูณ์ ป่ารุ่น และ
ชอบอาศัยอยู่ตามป่าชายเลนและบนภูเขาหินปูน

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : ลิงมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายใกล้การสูญพันธุ์
(Vulnerable (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : ลักษณะเด่นคือมีหางยาวซึ่งเป็นลักษณะที่แตกต่าง
จากลิงชนิดอื่น ๆ หากินในตอนกลางวัน ว่ายน้ำได้เก่ง ชอบอาศัย
อยู่เป็นฝูง อาหารได้แก่ ปู ปลา หอย แมง พืช ผลไม้ชนิดต่าง ๆ

โลมาหลังโหนก

ชื่อท้องถิ่น : โลมาสีชมพู
 ชื่อสามัญ : Indo-Pacific Humpback Dolphin
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Sousa chinensis* (Osbeck, 1765)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบตามชายฝั่ง แม่น้ำ ปากแม่น้ำ และป่าชายเลน ในเขตร้อน มีการแพร่กระจายตั้งแต่ตอนใต้ของจีน อินโดนีเซีย ออสเตรเลีย มหาสมุทรอินเดีย และตอนใต้ของแอฟริกา โลมาสีชมพูหรือโลมาหลังโหนก มี 2 แบบคือ *chiensis* และ *plubea* พบโลมาหลังโหนกแบบ *chiensis* (มีลำตัวสีชมพูอมขาวหลัง

ลาด เห็นโหนกไม่ชัดเจน) ทางฝั่งทะเลอ่าวไทยได้แก่ จังหวัดตราด ระยอง เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และปัตตานี และแบบ *plubea* (มีลำตัวสีเทา มีสีชมพูประปราย ความยาวหลัง 1 ใน 3 ของความยาวลำตัว โหนกนูนขึ้นมาชัดเจน) ทางฝั่งทะเลอันดามัน ได้แก่ จังหวัดกระบี่ และตรัง

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายใกล้การสูญพันธุ์ (Vulnerable (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : โลมาหลังโหนกตัวผู้ยาว 2.8 เมตร ตัวเมีย 2.6 เมตร หนักถึง 280 กิโลกรัม

ลูกแรกเกิดยาว 1 เมตร อาหารได้แก่ปลา และหมึกหลายชนิดตามชายฝั่งทะเลและแนวปะการัง

สมเสร็จ

ชื่อท้องถิ่น -

ชื่อสามัญ

Malayan Tapir, Asian Tapir

ชื่อวิทยาศาสตร์

Tapirus indicus Desmarest, 1819

ถิ่นที่อยู่อาศัย

มีการกระจายพันธุ์อยู่ทางภาคใต้ของเมียนมาร์ ภาคตะวันตกและภาคใต้ของไทย มาเลเซีย และ เกาะสุมาตรา อาศัยและหากินตามลำพัง มักอาศัยอยู่ในป่าที่มีความชื้น และอยู่ไม่ไกลจากแหล่งน้ำ

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าสงวน

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่ใกล้การสูญพันธุ์ (Endangered (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : สมเสร็จ มีความยาวลำตัวและหัว 220-240 เซนติเมตร ความยาวหาง 5-10 เซนติเมตร น้ำหนัก 250-300 กิโลกรัม มีลักษณะของสัตว์หลายชนิดอยู่ในตัวเดียวกัน คือมีจมูกยื่นยาวออกมคล้ายวงช้าง รูปร่างหน้าตาคล้ายหมูที่มีขายาว หางสั้นคล้ายหมี และมีกีบเท้าคล้ายแรด มีลักษณะเด่นคือ บริเวณส่วนหัวไหล่และขาทั้งสี่ข้างมีสีดำ ส่วนกลางลำตัวจะมีสีขาว ขนปลายหูและริมฝีปากมีสีขาว ลูกสมเสร็จที่เกิดใหม่มีขนเป็นลายสีขาวคล้ายลูกแดงไทย และจะค่อย ๆ จางลงเมื่อมีอายุได้ 6-8 เดือน อาหารของสมเสร็จ ได้แก่ ยอดไม้อ่อน ยอดหวาย และหน่อไม้ และเดินไปเพื่อเพิ่มแร่ธาตุให้แก่ร่างกาย

หนูขนสั้นปลายหางพู่

ชื่อท้องถิ่น	หนูขนสั้นปลายหางพู่
ชื่อสามัญ	Dark-tailed Niviventer
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Niviventer cremoriventer</i> (Miller, 1990)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

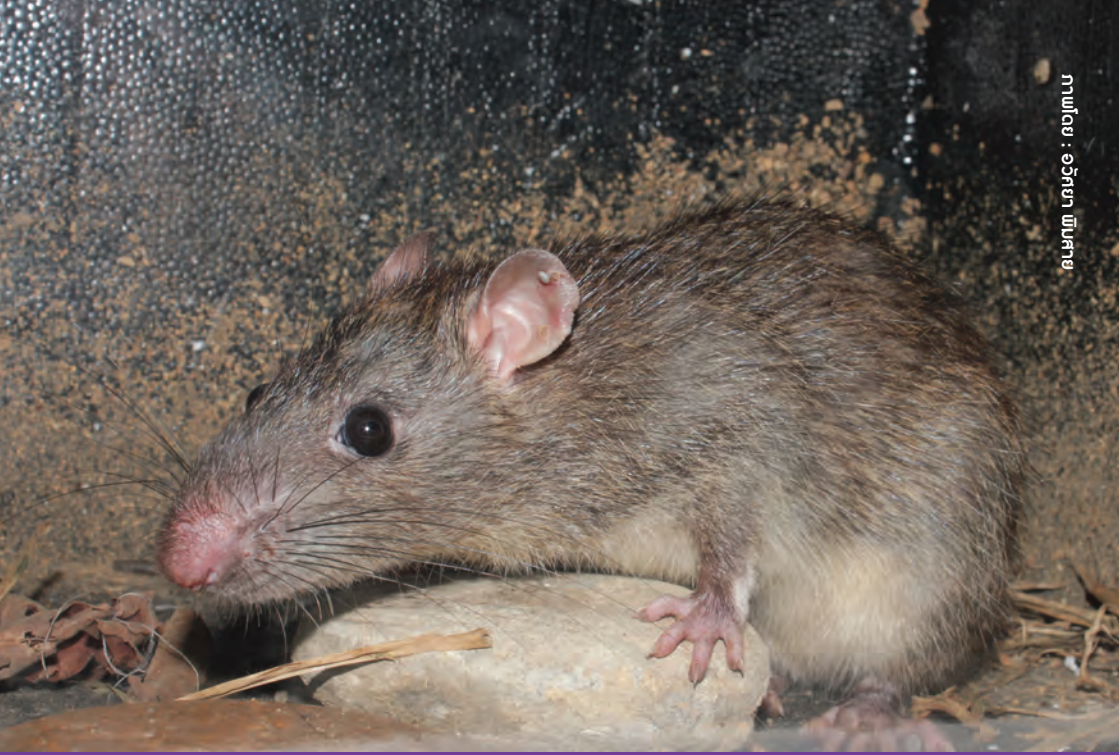
เป็นหนูที่ว่องไวชอบปีนป่ายต้นไม้ พบมากในป่าหุบเขา ภูเขา ป่าโปร่ง ที่อยู่ที่สูงถึง 1,900 เมตรจากระดับน้ำทะเล ในประเทศไทยพบการแพร่กระจายที่ภาคใต้เท่านั้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นหนูขนาดกลาง มีความยาวของหัวและลำตัวรวมประมาณ 130-165 มิลลิเมตร ขนด้านหลังสีน้ำตาลแดงจนถึงสีน้ำตาลส้ม มีขนหนามและขนแข็งปนกับขนบริเวณหลัง ด้านบนด้านท้องมีสีขาวล้วน หางมีสีน้ำตาลดำเข้มตลอดทั้งหางโดยจะมีขนสั้น ๆ บริเวณปลายหางขึ้นอยู่ห่าง ๆ ความยาวหางมากกว่าความยาวของลำตัว (ความยาวหางประมาณ 125% ของความยาวลำตัว) หางยาวประมาณ 150-200 มม. เป็นสัตว์ที่หากินในเวลากลางคืน อาหารได้แก่ เศษพืช เมล็ดพืช และแมลงต่าง ๆ

หนูควาย

ชื่อท้องถิ่น : หนูควาย
 ชื่อสามัญ : Müller's Rat
 ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Sundamys muelleri* (Jentink, 1879)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

เป็นหนูที่ชอบอาศัยบนพื้นดินและอาจจะพบเจอเป็นปายต้นไม้บ้าง มักพบเจอบริเวณที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำเช่น ห้วย พบมากในป่าที่ราบต่ำ และอาจจะพบในป่าหุบเขาบางพื้นที่ที่อยู่ใกล้ป่าปฐมภูมิในประเทศไทยพบการแพร่กระจายที่ภาคใต้เท่านั้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นหนูขนาดใหญ่ที่มีหางยาว มีความยาวของหัวและลำตัวรวมประมาณ 210-280 มิลลิเมตร ขนด้านหลังสีเข้มออกน้ำตาลอมส้ม ขนด้านบนลำตัวมีสีเข้มและจะอ่อนลงในบริเวณข้าง ๆ ลำตัว ขนด้านบนจะแข็งกระด้างและยุ่งเหยิง ไม่มีขนหนามแต่จะมีขนแข็งที่ยาวมากกว่าขนบนลำตัวประมาณ 10-15 มิลลิเมตร ขนด้านล่างลำตัวสั้นแต่หนาแน่นมีสีขาวจนถึงสีเทาอ่อน สีขนด้านบนและด้านล่างมีเส้นแบ่งชัดเจน ความยาวหางมากกว่าความยาวของลำตัว (ความยาวหางประมาณ 120% ของความยาวลำตัว) หางยาวประมาณ 250-370 มิลลิเมตร เป็นสัตว์ที่หากินในเวลากลางวัน อาหารได้แก่ เศษพืชและสัตว์ขนาดเล็ก

หนูป่ามาเลย์

ชื่อท้องถิ่น	หนูป่ามาเลย์
ชื่อสามัญ	Malaysian Wood Rat
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Rattus tiomanicus</i> (Miller, 1990)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

เป็นหนูที่ว่องไวชอบปีนป่ายต้นไม้ พบมากในสวนปาล์มและดงหญ้าที่เกิดภายหลังการเปิดป่าใหม่ และป่าโกงกาง ในประเทศไทยพบการแพร่กระจายที่ภาคใต้เท่านั้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นหนูขนาดกลาง มีความยาวของหัวและลำตัวรวมประมาณ 140-190 มิลลิเมตร ขนด้านหลังสีน้ำตาลเขียวมะกอก และจะเข้มขึ้นในบริเวณกลางหลัง ขนเรียบนุ่มไม่มีขนแข็งปน ขนด้านท้องขาวล้วนหรือขาวปนเทาจาง หางมีสีน้ำตาลถึงดำเข้มตลอดทั้งหาง ความยาวหางประมาณ 125-198 มิลลิเมตร เป็นสัตว์ที่หากินในเวลากลางวัน อาหารได้แก่ เศษพืชและสัตว์ขนาดเล็ก รวมทั้งผลปาล์มด้วย

หนูเหม็น

ชื่อท้องถิ่น

หนูเหม็น, ส่าโท

ชื่อสามัญ

Moonrat

ชื่อวิทยาศาสตร์

Echinosorex gymnurus (Raffles, 1822)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

อาศัยอยู่ตามพื้นดิน ชอบพื้นที่ชื้นแฉะ พบเจอในป่าดงดิบชื้นและป่าดงดิบชื้นแบบมลายู รวมทั้งป่ารুন โกงกาง สวนยางพารา และพื้นที่เกษตรกรรมทางภาคใต้ ในประเทศไทยพบการแพร่กระจายที่ภาคใต้เท่านั้น

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : เป็นสัตว์กินแมลงที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ลักษณะคล้ายหนูขนาดใหญ่ที่ปกคลุมด้วยขนหยาบ ๆ ลำตัวเป็นสีดำ โดยมีขนที่อ่อนนุ่มหนารองอยู่ใต้ขนที่แหลมหยาบ หัวและไหล่สีขาว มีแถบสีดำพาดผ่านตา ปลายจมูกยาวและแหลม หูกลมเล็กและไม่มีขน หากินในเวลากลางคืน

หมูหริ่ง

ชื่อท้องถิ่น

-

ชื่อสามัญ

Greater Hog Badger, Hog badger

ชื่อวิทยาศาสตร์

Arctonyx collaris F.G. Cuvier, 1825

ถิ่นที่อยู่อาศัย

พบตั้งแต่ประเทศบังคลาเทศ อินเดีย เมียนมาร์ ไทย ลาว กัมพูชา และเวียดนาม สำหรับในประเทศไทยพบได้ทุกภูมิภาค สามารถปรับตัวให้อาศัยอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย ทั้งป่าดิบที่ราบต่ำ และป่าดิบชื้นที่มีความสูงถึง 3,500 เมตรจากระดับน้ำทะเล ในบางครั้งอาจออกมาหากินตามพื้นที่เกษตรกรรมชายป่า

สถานภาพตามกฎหมายไทย : สัตว์ป่าคุ้มครอง

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่เกือบอยู่ในข่ายใกล้การสูญพันธุ์ (Vulnerable (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : หมูหริ่ง มีความยาวลำตัวและหัว 65-104 เซนติเมตร ความยาวหาง 12-17 เซนติเมตร น้ำหนัก 7-14 กิโลกรัม มักออกหาอาหารในเวลาากลางคืน แต่จะหลบนอนตามโพรงดินที่ขุดไว้ในเวลากลางวัน สามารถกินอาหารได้หลายประเภท เช่น หน่อไม้ รากไม้ ไข่เดือน แผลง สัตว์ขนาดเล็ก หาอาหารโดยใช้จมูกดมและขุดคุ้ยตามพื้นดินคล้ายกับหมูป่า

อีเห็นข้างลาย

ชื่อท้องถิ่น

เหิงน, มุสัง

ชื่อสามัญ

Common Palm Civet

ชื่อวิทยาศาสตร์

Paradoxurus hermaphroditus (Pallas, 1777)

ถิ่นที่อยู่อาศัย

สามารถปรับตัวให้อาศัยอยู่ได้ในหลากหลายสภาพแวดล้อม ตั้งแต่ป่าดิบชื้น ป่าดิบแล้ง ไปจนถึงชายป่าใกล้กับพื้นที่เกษตรกรรม

สถานภาพตามกฎหมายไทย : -

สถานภาพการอนุรักษ์ : สิ่งมีชีวิตที่มีความเสี่ยงต่ำต่อการสูญพันธุ์ (Least Concern (IUCN 3.1))

ข้อมูลเพิ่มเติม : อุ้งตีนมีลักษณะเหมาะสมสำหรับการปีนป่าย โดยเฉพาะนิ้วที่ 3 และ 4 ของตีนหลังบางส่วนมีพังพืดเชื่อมติดกัน อุ้งตีนแยกออกเป็น 4 ส่วน อีเห็นจะมีนิ้วตีนทั้งหมดที่อุ้งตีนข้างละ 5 นิ้ว มีเล็บคมยาวไว้ปีนป่าย ขนาดอุ้งตีนของอีเห็นจะเล็กกว่าชะมด เพราะอีเห็นจะปีนป่ายต้นไม้หากินมากกว่าชะมด ที่หากินตามพื้นดิน แต่ทั้ง 2 สกุลนี้ เมื่อลงพื้นดิน โดยเฉพาะดินที่อ่อนนุ่ม จะฝากรอยเท้าทิ้งเอาไว้ให้สังเกตเห็นได้ง่าย

บรรณานุกรม

- กลุ่มงานวิจัยสัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า. (2537). *Cyrtodactylus quadrivirgatus*. สืบค้นจาก <http://www.thaiwildlife.info/wildlife.php?Act=View&ID=1078>
- กลุ่มงานวิจัยสัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า. (2537). *Cyrtodactylus brevipalmatus*. สืบค้นจาก <http://www.thaiwildlife.info/wildlife.php?Act=View&ID=1066>
- กลุ่มงานวิจัยสัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า. (2537). *Gekko monarchus*. สืบค้นจาก <http://www.thaiwildlife.info/wildlife.php?Act=View&ID=1092>
- กลุ่มงานวิจัยสัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า. (2537). *Trimeresurus hageni*. สืบค้นจาก <http://www.thaiwildlife.info/wildlife.php?Act=View&ID=1395>
- กลุ่มงานวิจัยสัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า. (2537). *Trimeresurus fucatus*. สืบค้นจาก <http://www.thaiwildlife.info/wildlife.php?Act=View&ID=1397>
- กลุ่มงานวิจัยสัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า. (2537). *Tropidolaemus wagleri*. สืบค้นจาก <http://www.thaiwildlife.info/wildlife.php?Act=View&ID=1401>
- กลุ่มงานวิจัยสัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า. (2537). งูคุด. สืบค้นจาก <http://www.thaiwildlife.info/wildlife.php?Act=View&ID=1302>
- กลุ่มงานวิจัยสัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า. (2537). จิ้งจกนิ้วยาวคลองนาคา. สืบค้นจาก <http://www.thaiwildlife.info/wildlife.php?Act=View&ID=1063>
- กลุ่มงานวิจัยสัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า. (2537). จิ้งจกนิ้วยาวจตุคู้. สืบค้นจาก <http://www.thaiwildlife.info/wildlife.php?Act=View&ID=1050>
- กลุ่มงานวิจัยสัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า. (2554). งูแส้หางม้า. สืบค้นจาก <http://www.thaiwildlife.info/wildlife.php?Act=View&ID=1254>
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ. (2553). กระจงอน. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species_index?nid=2388#2388-Species%20:%20Menetes%20berdmorei
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ. (2553). ตุ๊กกายเท้าแสนปม. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species_index?nid=3637#3637-Species%20:%20Cyrtodactylus%20macrotuberculatus
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ. (2553). ตุ๊กกายหมอบนุญสง. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species_index?nid=3639#3639--Species%20:%20Cyrtodactylus%20lekaguli
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ. (2553). ตุ๊กแกสีเทา. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species_index?nid=2978#2978--Species%20:%20Gekko%20smithi

- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). *Cyrtodactylus phuketensis*. สืบค้นจาก http://siamensis.org/species__index?nid=36484#36484--Species%20:%20Cyrtodactylus%20phuketensis
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). *Cyrtodactylus ranongensis*. สืบค้นจาก http://siamensis.org/species__index?nid=39995#39995--Species%20:%20Cyrtodactylus%20ranongensis
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). *Cnemaspis kamolnorranathi*. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species__index?nid=3612#3612--Species%20:%20Cnemaspis%20kamolnorranathi
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). *Phricotelphusa ranongi*. สืบค้นจาก http://siamensis.org/species__index?nid=2065#2065--Species%20:%20Phricotelphusa%20ranongi
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). *Salangathelphusa*. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species__index?nid=2105#2105--Genus:%20Salangathe%20lphusa
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). *Salangathelphusa anophrys*. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species__index?nid=2107#2107--Species%20:%20Salangathelphusa%20anophrys
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). *Trimeresurus [Popeia] fucatus*. สืบค้นจาก [http://www.siamensis.org/species__index?nid=2820#2820--Species%20:%20Trimeresurus%20\[Popeia\]%20fucatus](http://www.siamensis.org/species__index?nid=2820#2820--Species%20:%20Trimeresurus%20[Popeia]%20fucatus)
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). กิ้งก่าเขานัน. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species__index?nid=4014#4014--Species%20:%20Pseudocalotes%20khaonanensis
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). กิ้งก่าแก้วใต้. สืบค้นจาก http://siamensis.org/species__index?nid=2259#2259--Subspecies:%20Calotes%20emma%20emma
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). กิ้งก่าพระอินทร์. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species__index?nid=4003#4003--Species%20:%20Aphaniotis%20fusca

- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). กิ่งก่าเขียวหูดำ. สืบค้นจาก http://siamensis.org/species__index?nid=2260#2260--Species%20:%20Bronchocela%20crystalata
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). งูแก้วหางแดง. สืบค้นจาก [http://www.siamensis.org/species__index?nid=2807#2807--Species%20:%20Trimeresurus%20\[Perias\]%20hageni](http://www.siamensis.org/species__index?nid=2807#2807--Species%20:%20Trimeresurus%20[Perias]%20hageni)
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). งูลายสอจุดขาว. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species__index?nid=3356#3356--Species%20:%20Xenochrophis%20punctulatus
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). งูหัวจิ้งจกลายกระ. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species__index?nid=3711
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). ปาดตะปุม ชีวิตน้อย ๆ ในโพรงน้ำขัง. สืบค้นจาก <http://www.siamensis.org/article/3189>
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). ภูเขากระรอกเหลือง. สืบค้นจาก http://siamensis.org/species__index?nid=2326#2326--Species%20:%20Ratufa%20affinis
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). *Cyrtodactylus thirakhupti*. สืบค้นจาก http://siamensis.org/species__index?nid=3642#3642--Species%20:%20Cyrtodactylus%20thirakhupti
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). งูกันขบ. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species__index?nid=2731#2731--Species%20:%20Cylindrophis%20ruffus
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2553). งูบาทมหากหางนิล. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species__index?nid=3333#3333--Subspecies:%20Orthriophis%20taeniurus%20ridleyi
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2554). กิ่งก่าตงใหญ่. สืบค้นจาก http://siamensis.org/species__index?nid=6936#6936--Species%20:%20Gonocephalus%20grandis
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2554). กิ่งก่าตงคิ้วสัน. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species__index?nid=39790#39790--Species%20:

- %20Gonocephalus%20abbotti
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2554). งูหลามปากเป็ด. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species__index?nid=2785#2785--Species%20:%20Python%20brongersmai
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2556). *Cyrtodactylus sanook*. สืบค้นจาก http://siamensis.org/species__index?nid=37189#37189--Species%20:%20Cyrtodactylus%20sanook
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2557). *Cnemaspis omari*. สืบค้นจาก http://www.siamensis.org/species__index?nid=39946#39946--Species%20:%20Cnemaspis%20omari
- กลุ่มอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสิ่งแวดล้อม. (2557). *Cyrtodactylus wangkulangkulae*. สืบค้นจาก http://siamensis.org/species__index?nid=39809#39809--Species%20:%20Cyrtodactylus%20wangkulangkulae
- กัญจิกา ไกรสวัสดิ์. (2554). งูกัดและการรักษา. สืบค้นจาก https://meded.psu.ac.th/binla/class05/388_581_2/Management_of_snake_bites/index2.html
- เกรียงไกร สุวรรณภักดิ์. (2559). คู่มือแมลง. กรุงเทพฯ: สารคดี. โครงการบิอาร์ที. (2551). ปูแสมพิติวงษ์. สืบค้นจาก <http://www1a.biotech.or.th/BRT/index.php/newspecies/419-lithoselatlum-tantichodoki-promdam->
- จารุจินต์ นกิตภักดิ์, กานต์ เลขะกุล และ วัชระ สงวนสมบัติ. (2555). คู่มือศึกษาธรรมชาติหอยบุญส่ง เลขะกุล “นกเมืองไทย”. กรุงเทพฯ: คณะบุคคลนายแพทย์บุญส่ง เลขะกุล.
- จารุจินต์ นกิตภักดิ์, กานต์ เลขะกุล และวัชระ สงวนสมบัติ. (2561). คู่มือศึกษาธรรมชาติหอยบุญส่ง เลขะกุล (นกเมืองไทย). กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- ชุตีธรา กาญจน์พัฒนกิจ. (2543). สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมในประเทศไทยและภูมิภาคอินโดจีน. กรุงเทพฯ: กองทุนสัตว์ป่าโลก สำนักงานประเทศไทย.
- บุญชู ธงชัยนำมา และ โรเบิร์ต มาเธอร์. (2540). สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง. กรุงเทพฯ: สยามทองกิจ.
- ปิยวรรณ นิยมวัน, ไพรวลัย ศรีสม และ ปริญญา ภาวังคะนันท์. (2560). หนังสือคู่มือภาคสนามโครงการวิจัยนิเวศวิทยาป่าไม้ระยะยาว: สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ห้วยขาแข้ง. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- มณฑล ต้นตสุทธิกุล. (2544). ความหลากหลายทางชีวภาพของผีเสื้อหนอนคืบบริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนางช้าง จ.สงขลา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).

วรัญญา อรัญวาลย์. (2546). ความหลากหลายของชนิดและลักษณะพื้นที่อาศัยของแ่นในประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษภักดิ์บัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

สถานีวิจัยสัตว์ป่าปาพรุ-ป่าสาละบาบาลา. (2560). กิ่งก่าดงตาสีฟ้า. สืบค้นจาก https://www.facebook.com/halabalawrs/photos/a.281966561832133/1663354893693286/?com_ment__id=1663392180356224

สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเล และป่าชายเลน และ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2561). คู่มือการจำแนกชนิดสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมและเต่าทะเลในประเทศไทย. ภูเก็ต: รั้งงานการพิมพ์.

สถานีวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเล และป่าชายเลน. (2551). เกาะพระทอง ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ. กรุงเทพฯ: เวลด์ออฟเซ็ท.สวนสัตว์ดุสิต.(2560). ค่างแว่นถิ่นใต้. สืบค้นจาก http://www.dusit.zoothailand.org/animal__view.php?detail_id=186&c__id=46

สวนสัตว์ดุสิต.(2560). เม่นใหญ่แผงคอยาว. สืบค้นจาก http://www.dusit.zoothailand.org/animal__view.php?detail_id=143&c__id=

สำนักงานความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้ กรมป่าไม้. (2564). งูแส้หางม้า. สืบค้นจาก http://biodiversity.forest.go.th/index.php?option=com__dofanimal&view=showanimal&id=1404

สำนักงานความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้ กรมป่าไม้. (2564). กิ่งก่าบินคอสีส้ม. สืบค้นจาก http://biodiversity.forest.go.th/index.php?option=com__dofanimal&id=897&view=showanimal&Itemid=2

สำนักงานความหลากหลายทางชีวภาพด้านป่าไม้. (2564). งูกันขบ. สืบค้นจาก http://biodiversity.forest.go.th/index.php?option=com__dofanimal&id=592&view=showanimal&Itemid=2

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (ม.ป.ป.). กั้ง กุ้งและปู เฉพาะถิ่นในประเทศไทยและที่ได้รับพระราชทานชื่อวิทยาศาสตร์. สืบค้นจาก http://chmthai.onep.go.th/doc/Publication/publication6/Brochures/crab/Lobster__shrimp__and__crab.pdf

ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่าง. ปลาในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา.พิมพ์ครั้งที่ 1. สงขลา. ไอ ดีไซน์, 2552

Ampai, A., Rujirawan, A., Wood, P. L.Jr., Stuart, B. L., & Aowphol, A. (2019). Morphological and molecular analyses reveal two new insular species of *Cnemaspis*

- Strauch, 1887 (Squamata, Gekkonidae) from Satun Province, southern Thailand. *ZooKeys*, 858, 127–161.
- Ampai, N., Wood, Jr. P. L., Stuart, B. L., & Aowphol, A. (2020). Integrative taxonomy of the rock-dwelling gecko *Cnemaspis siamensis* complex (Squamata, Gekkonidae) reveals a new species from Nakhon Si Thammarat Province, southern Thailand. *ZooKeys*, 932, 129-159.
- Barlow, H. S. (1982). An introduction to the moths of South East Asia. Kuala Lumpur, Malaysia: Malayan Naturalist Society.
- Chan-ard, T., Cota, M., Mekchai, S., & Laoteow, S. (2008). A new species of the genus *Pseudocalotes* (Squamata: Agamidae) from peninsular Thailand. *The Thailand Natural History Museum Journal*, 3(1), 25-31.
- Chan-ard, T., Parr, J. W. K., & Nabhitabhata, J. (2015). A Field guide to the reptiles of Thailand. NY: Oxford University Press.
- Cochran, D. M. (1922). Description of a new species of agamid lizard from the Malay Peninsula. *Proceedings of the United States National Museum*, 60, 1-3.
- Cota, M., Mendyk, R. W., Chan-ard, T., Makchai, S., & Meewattana, P. (2011). Range extension, new records and natural history notes on *Lepturophis albofuscus* (Dumril, Bibron & Dumril, 1854) (Squamata: Colubridae) in Thailand. *The Thailand Natural History Museum Journal*, 5(2), 151-153.
- Cox, M. J., Hoover, M. F., Chanhome, L., & Thirakhupt, K. (2012). The snakes of Thailand. Bangkok, Thailand: Chulalongkorn University Museum of Natural History.
- Das, I. & Leong, T. M. (2004). A new species of *Cnemaspis* (Sauna: Gekkonidae) from Southern Thailand. *Current Herpetology*, 23(2), 63-71.
- Das, I. (2004). *Lizards of Borneo*. Malaysia: Natural History Publications (Borneo).
- Das, I., Grinang, J., & Pui, Y. M. (2013). *Theloderma licin* McLeod and Ahmad, 2007 (Lissamphibia: Anura: Rhacophoridae), a New Frog Record for Borneo. *Asian Herpetological Research*, 4(3), 221–223.
- David, P., Vogel, G., Vijayakuma, S. P., & Vidal, N. (2006). A revision of the *Trimeresurus puniceus*-complex (Serpentes: Viperidae: Crotalinae) based on morphological

- and molecular data. *Zootaxa*, 1293, 1-78.
- Diong, C. H. & Lim, S. S. L. (1998). Taxonomic review and morphometric description of *Bronchocela cristatella* (Kuhl, 1820) (Squamata: Agamidae) with notes on other species in the genus. *The Raffles Bulletin of Zoology*, 46(2), 345-359.
- Ecology Asia. (2021). Earless Agamid. Retrieved from https://www.ecologyasia.com/verts/lizards/earless__agamid.htm
- Ecology Asia. (2021). Orange-ringed Anglehead Lizard. Retrieved from <https://www.ecologyasia.com/verts/lizards/orange-ringed-anglehead-lizard.htm>
- Grismer, L. & Quah, E. (2018). *Gonocephalus abbotti*. The IUCN Red List of Threatened Species 2018: e.T9370A99929706. doi: 10.2305/IUCN.UK.2018-2.RLTS.T9370A99929706.en.
- Grismer, L. L. (2008). On the distribution and identification of *Cyrtodactylus brevipalmatus* Smith, 1923 and *Cyrtodactylus elok* Drink, 1979. *The Raffles Bulletin of Zoology*, 56(1), 177-179.
- Grismer, L. L., Onn, C. K., Nasir, N., & Sumontha, M. (2008). A new species of karst dwelling gecko (genus *Cnemaspis* Strauch 1887) from the border region of Thailand and Peninsular Malaysia *Zootaxa*, 1875, 51-68.
- Grismer, L. L., Sumontha, M., Cota, M., Grismer, J. L. Wood, P. L. Jr., Pauwels, O. S. G., & Kunya, K. (2010). A revision and redescription of the rock gecko *Cnemaspis siamensis* (Taylor 1925) (Squamata: Gekkonidae) from Peninsular Thailand with descriptions of seven new species. *Zootaxa*, 2576, 1-55.
- Grismer, L. L., Wood, Jr. P. L., Quah, E. S. H., Anuar, S., Muin, M. A., Sumontha, M., Pauwels, O.S.G. (2012). A phylogeny and taxonomy of the Thai-Malay Peninsula Bent-toed Geckos of the *Cyrtodactylus pulchellus* complex (Squamata: Gekkonidae): combined morphological and molecular analyses with descriptions of seven new species. *Zootaxa*, 3520, 1-55.
- Grismer, L. L., Wood, P. L.Jr., Aowphol, A., Cota, M., Murdoch, M. L., Aguilar, C. & Grismer, M. S. (2016). Taxonomy, phylogeny, and distribution of *Bronchocela rayaensis* (Squamata: Agamidae) on the Thai-Malay Peninsula. *Zootaxa*, 4092(3), 414-420.

- Grismer, L. L., Wood, P. L.Jr., Lee, C. H., Quah, E. S. H., Anuar, S., Ngadi, E., & Sites, J. W. Jr. (2015). An integrative taxonomic review of the agamid genus *Bronchocela* (Kuhl, 1820) from Peninsular Malaysia with descriptions of new montane and insular endemics. *Zootaxa*, 3948(1), 1-23.
- Leong, T. M., Lim, K. K. P., & Baker, N. (2009). Rediscovery of the White-spotted Cat Snake, *Boiga drapiezii*, in Singapore (Reptilia: Serpentes: Colubridae). *Nature in Singapore*, 2, 487-493.
- Malhotra, A., & Thorpe, R. S. (2004). Reassessment of the validity and diagnosis of the pitviper *Trimeresurus venustus* Vogel, 1991. *Herpetological journal*, 14, 21-33.
- McLeod, D. S. & Ahmad, N. (2007). A New species of *Theloderma* (Anura: Rhacophoridae) from Miralles, A. & David, P. (2010). First record of *Ahaetulla mycterizans* (Linnaeus, 1758) (Reptilia, Squamata, Colubridae) from Sumatra, Indonesia, with an expanded definition. *Zoosystema*, 32(3), 449-456.
- Nabhitabhata, J. & Chan-ard T. (2005). Thailand red data: Mammals, Reptiles and Amphibians. Bangkok, Thailand: Office of Environmental Policy and Planning.
- Naiyanetr, P. (1989). *Phricothelphusa sirindhon*. n. sp., a new freshwater crab from Thailand (Decapoda, Brachyura, Gecarcinucidae). *Crustaceana*, 56(3), 225-229.
- Naiyanetr, P. (2007). Checklist of Crustaceans Fauna in Thailand (Decapoda, Stomatopoda, Myodocopa and Isopoda). Bangkok, Thailand: Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning.
- Ng, P. K. L. (2017). On the identities of the highland vampire crabs, *Geosesarma foxi* (Kemp, 1918) and *G. serenei* Ng, 1986, with description of a new phytotelmic species from Penang, Peninsular Malaysia (Crustacea: Decapoda: Brachyura: Sesamidae). *The Raffles Bulletin of Zoology*. 65, 226-242.
- Ng, P. K. L. (2017). *Salangathelphusa peractio*, a new species of lowland freshwater crab from Pulau Langkawi, Peninsular Malaysia (Crustacea, Brachyura, Gecarcinucidae). *ZooKeys*, 711, 53–65. doi: 10.3897/zookeys.711.20621
- Ng, P. K. L. & Naiyanetr, P. (1993). New and recently described freshwater crabs (Crustacea: Decapoda: Brachyura: Potamidae, Gecarcinucidae and Parathelphusidae) from Thailand. *Zoologische Verhandelingen*. Leiden, 284, 1-117.

- Pauwels, O. S. G., David, P., Chimsuncharat, P., & Thirakhupt, K. (2003). Reptiles of Phetchaburi Province, Western Thailand: a list of species, with natural history notes, and a discussion on the biogeography at the Isthmus of Kra. *The Natural History Journal of Chulalongkorn University*, 3(1), 23-53.
- Pauwels, O. S. G., Thongyai, K., Chantong, P., & Sumontha, M. (2021). Two New Kukri Snake Species (Colubridae: Oligodon) from the Nakhon Si Thammarat Mountain Range, and Addition of *O. ocellatus* to the Fauna of Thailand. *Zootaxa*, 4908(4), 537-55.
- Pauwels, O. S. G., Bauer, A. M., Sumontha, M., & Chanhome, L. (2004). *Cyrtodactylus thirakhupti* (Squamata: Gekkonidae), a new cave-dwelling gecko from southern Thailand. *Zootaxa*, 772, 1-11.
- Pauwels, O. S. G., Sumontha, M., Kunya, K., Nitikul, A., Samphanthamit, P., Wood, P. L. Jr. & Grismer, L. L. (2015). *Acanthosaura phuketensis* (Squamata: Agamidae), a new long-horned tree agamid from southwestern Thailand. *Zootaxa*, 4020(3), 473-494.
- Praschag, P., Holloway, R., Georges, A., Plöckert, M., Hundsdorfer, A. K., & Fritz, U. (2009). A new subspecies of *Batagur affinis* (Cantor, 1847), one of the world's most critically endangered chelonians (Testudines: Geoemydidae). *Zootaxa*, 2233, 57-68.
- Promdam, R. & Ng, P. K. L. (2009). *Lithoselatium tantichodoki*, a new species of intertidal crab (Crustacea: Brachyura: Sesamidae) from southern Thailand. *Zootaxa*, 2291, 24-34.
- Reptiles and Amphibians of Thailand. (2021). *Ahaetulla fasciolata*. Retrieved from <https://bangkokherps.wordpress.com/snakes/speckle-headed-whip-snake/>
- Reptiles and Amphibians of Thailand. (2021). *Boiga saengsomii*. Retrieved from <https://bangkokherps.wordpress.com/snakes/banded-green-cat-snake/>
- Reptiles and Amphibians of Thailand. (2021). *Twin-barred Tree Snake*. Retrieved from <https://bangkokherps.wordpress.com/snakes/twin-barred-tree-snake/>
- Rooijen, J. V. & Vogel, G. (2012). A revision of the taxonomy of *Dendrelaphis caudolineatus* (Gray, 1834) (Serpentes: Colubridae). *Zootaxa*, 3272, 1-25.

- Schwarz, C. J. & Konopic, O. (2014). An annotated checklist of the praying mantises (Mantodea) of Borneo, including the results of the 2008 scientific expedition to Lanjak Entimau Wildlife Sanctuary, Sarawak. *Zootaxa*, 3797(1), 130-168.
- Shahriza, S. (2018). Defense behavior of *Gonocephalus grandis* and *Aphaniotis fusca* (Squamata: Agamidae). *Phyllomedusa*, 17(1), 153-156.
- Shahrudin, S. (2013). Notes on *Gekko smithii* Gray, 1842 (Reptilia: Gekkonidae) from Sungai Sedim, Kedah, Malaysia. *Herpetology Notes*, 6, 83-84.
- Sumontha, M. & Pauwels, O. S. G. (2020). A new leaf-toed gecko (Gekkonidae: Dixonius) from the city of Ranong, southwestern Thailand. *Zootaxa*, 4852(2), 166-176.
- Sumontha, M., Kunya, K., Pauwels, O. S. G., Nitikul, A., & Punnadee, S. (2011). *Trimeresurus* (*Popeia*) *phuketensis*, a new pitviper (Squamata: Viperidae) from Phuket Island, Southwestern Thailand. *Russian Journal of Herpetology*, 18(3), 185-194.
- Sumontha, M., Pauwels, O.S.G., Suwannakarn, N., Nuthateera, T., & Sodob, W. (2014). *Cyrtodactylus wangkulangkulae* (Squamata: Gekkonidae), a new Bent-toed Gecko from Satun Province, southern Thailand. *Zootaxa*, 3821(1), 116-124. Retrieved from <http://dx.doi.org/10.11646/zootaxa.3821.1.8>
- Sumontha, M., Pauwels, O. S. G., Panitvong, N., Kunya, K., & Grismer, L. L. (2015). A new lowland forest Bent-toed Gecko (Squamata: Gekkonidae: *Cyrtodactylus*) from Ranong Province, peninsular Thailand. *Zootaxa*, 3911(1), 106-118.
- Taylor, E. H. (1963). The lizards of Thailand. *The University of Kansas science bulletin*, 44, 687-1077.
- Thai Nation Parks. (2020). *Trimeresurus hageni*. Retrieved from <https://www.thainationalparks.com/species/trimeresurus-hageni>
- Thai Nation Parks. (2020). Lesser mouse-deer. Retrieved from <https://www.thainationalparks.com/species/lesser-mouse-deer>
- Thai Nation Parks. (2021). *Tropidolaemus wagleri*. Retrieved from <https://www.thainationalparks.com/species/tropidolaemus-wagleri>
- Thai Nation Parks. (2021). *Gonocephalus liogaster*. Retrieved from <https://www.thai>

nationalparks.com/species/gonocephalus-liogaster

- Thai National Parks. (2021). *Naja sumatrana*. Retrieved from <https://www.thainationalparks.com/species/naja-sumatrana>
- Thai National Parks. (2021). *Boiga cynodon*. Retrieved from <https://www.thainationalparks.com/species/boiga-cynodon>
- Thai National Parks. (2021). *Boiga saengsomi*. Retrieved from <https://www.thainationalparks.com/species/boiga-saengsomi>
- Thai National Parks. (2021). *Dendrelaphis cyanochloris*. Retrieved from <https://www.thainationalparks.com/species/dendrelaphis-cyanochloris>
- Thai National Parks. (2021). *Trimeresurus purpureomaculatus*. Retrieved from <https://www.thainationalparks.com/species/trimeresurus-purpureomaculatus>
- Thai National Parks. (2021). *Calotes emma*. Retrieved from <https://www.thainationalparks.com/species/calotes-emma>
- The Reptile Database. (2020). *Cyrtodactylus brevipalmatus*. Retrieved from <https://reptile-database.reptarium.cz/species?genus=Cyrtodactylus&species=brevipalmatus>
- The Reptile Database. (2021). *Dendrelaphis cyanochloris*. Retrieved from [https://reptile-database.reptarium.cz/species?genus=Dendrelaphis&species=cyanochloris&search__param=\(\(taxon%3D%27snake%27\)\)](https://reptile-database.reptarium.cz/species?genus=Dendrelaphis&species=cyanochloris&search__param=((taxon%3D%27snake%27)))
- The Reptile Database. (2021). *Dendrelaphis haasi*. Retrieved from <https://reptile-database.reptarium.cz/species?genus=Dendrelaphis&species=haasi>
- The Reptile Database. (2021). *Leiolepis belliana*. Retrieved from <https://reptile-database.reptarium.cz/species?genus=Leiolepis&species=belliana>
- Trivalairat, P., Kunya, K., Chanhome, L., Sumontha, M., Vasaruchapong, T., Chomngam, N., & Chiangkul, K. (2020). *Acanthosaura aurantiacrista* (Squamata:Agamidae), a new long horn lizard from northern Thailand. *Biodiversity Data Journal*. doi: 10.3897/BDJ.8.e48587
- Vogel, G., David, P., & Pauwels, O. S. G. (2004). A review of morphological variation in *Trimeresurus popeiorum* (Serpentes: Viperidae: Crotalinae), with the description of two new species. *Zootaxa*, 727, 1-63.

- Vogel, G., David, P., Pauwels, O. S. G., Sumontha, M., Norval, G., Hendrix, R., Vu, N. T., & Ziegler, T. (2009). A revision of *Lycodon ruhstrati* (Fischer 1886) auctorum (Squamata Colubridae), with the description of a new species from Thailand and a new subspecies from the Asian mainland. *Tropical Zoology*, 22, 131-182.
- Vogel, G., David, P., Lutz, M., van Rooijen, J., & Vidal, N. (2007). Revision of the *Tropidolaemus wagleri* complex (Serpentes: Viperidae: Crotalinae). I. Definition of included taxa and redescription of *Tropidolaemus wagleri* (Boie, 1827). *Zootaxa*, 1644, 1–40.
- Wood, P. L. Jr., Grismer, L. L., Aowphol, A., Aguilar C. A., Cota, M. Grismer, M. S., ... Sites, J. W. Jr. (2017). Three new karst-dwelling *Cnemaspis* Strauch, 1887 (Squamata: Gekkoniade) from Peninsular Thailand and the phylogenetic placement of *C. punctatonychalis* and *C. vandeventeri*. *PeerJ*, doi: 10.7717/peerj.2884

ทรัพยากร
สัตว์
ภาคใต้

